உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பரம்-ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பாவின்

நிரதிசயாநந்தத் திரட்டு

இது

சென்னை, பெரம்பூர் லோகோஷாப்பு சாஷியாகிய

ஸ்ரீமான் மா. சீதாராம் நாயுடு அவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

சாதுக்களால் திரட்டப்பட்டு

வியாசர்பாடி ஆநந்தாஸ்ரமம்

ஸ்ரீ மூர்த்தி சுவாமிகளால்,

சென்னை,

சிவரகசியம் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916.

[Price As. 3.] [விலை அ

Outer Cover Printed by W...

ஸ்ரீ திருவருட்பிரகாசவள்ளலார்

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவருட்பா.

நிரதிசயாநந்தத் திரட்டு.

சித்திவிநாயகர் துதி.

உள்ளமு முயிருமுணர்ச்சியு முடம்பு முறுபொருள் யாவுநின் றனக்கே
கள்ளமுங் கரிசு நினைந்திடா துகவிக கழலிணை நினைந்து நின் கருணை
வெள்ளமுண் டிரவு பகலறி யாதவீட் டினி லிருந்துநின் றேடும்
விள்ளலில் லாமற் கலப் பனே சிதநி விநாயக விக்கிநேச் சுரனே.

நாகமுங கடந்து நிறைந்துநின் மயமே நானென வறிந்து நாமன் றுறும்
பேதமுங கடந்த மௌனராச சியத்தைப் பேசையேன் பிடிப்ப தெந்
[நாளோ.
வேதமுஞ் சமய வாதமும் விடுத்தோ ரிதயமு மேழை யேன் சிரமும்
வேதமுந் தாங கும்பாதனே சிதநி விநாயக விக்கிநேச் சுரனே.

சச்சிதா நந்த வடிவகம் வடிவங் சகுமதிட் டானமற் றிரண்டும்
பொய்ச்சிதா பாசக கற்பனை யிவற்றைப் போக்கியங் கவவடி வாகி
யச்சிதாகார போதமு மதன்மே லாநந்த போதமும் விடுத்தல்
மெய்ச்சிதாம் வீடென் றுரைத்தனை சிதநி விநாயக விக்கிநேச் சுர
[னே.

ஒன்றல விரண்டு மலவிரண் டொன்றோ டுருவல வருவல வுவட்ட
நன்றல நன்றல்லா தலவிந்துநாதமு மலவிவையனைத்தும்

பொன்றலென்றறிந்துட் புறத்தினுமகண்டபூரணமாஞ் சிவமொன்றே
வென்றலென் றறிநீயென்றனை சித்திவிநாயக விக்கிநேச்சுரனே.

கானனீர்விழைந்த மானெனவுலகக் கட்டினைநட் டொன்றலையு
மீனவஞ்சக நெஞ்சகப்புலையேனை யென்றுகொண்டருளு நாளுளதோ
வூனமொன்றில்லா வுத்தமருளத்தே யோங்குசீர்ப் பிரணவவொளியே
வேணவில்கரத்தோர்க் கினியவா சித்திவிநாயக விக்கிநேசசுரனே.

திருவடிப் புகழ்ச்சி.

நூற்றிருபத்தெட் டடியான் மிகுத்துவந்த
கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பரசிவஞ் சின்மயம் பூரணஞ் சிவபோக பாக்கியம் பரயநிதியம்
பரசுகந் தன்மயஞ் சச்சிதானந்தமெயப் பரமவே காந்த நிலயம்
பரமஞா னம்பரம சத்துவ மகத்துவம் பரமகை வல்ய நிமலம்
பரமதத் துவநிரதி சயநிட்களம்பூத பௌதிகாதார நிபுணம்
பவபந்த நிக்ரக விஞ்ஞை சகளஞ்சிற் பரம்பரானந்த சொரூபம்
பரிசயா தீதஞ்சு யஞ்சதோ தயம்வரம் பரமார்த்த முக்தமௌனம்
படனவே தாந்தாந்த மாகமாந் தாந்தநிரு பாதிகம் பரமசாந்தம்
பரநாத தத்துவாந் தஞ்சகச தரிசனம் பகிரங்க மந்தரஙகம்
பரவியோ மம்பரம ஜோதிமயம் விபுலம் பரம்பர மனந்தமசலம்
பரமலோ காதிக்க நிருதயசாம பிராசசியம் பரபதம் பரமசூக்ஷமம்
பராபர மநாமய நிராதர மகோசரம் பரமாநந் தரம்விசித்திரம்
பராமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடணம் பரசுகோ தயமக்ஷயம்
பரிபவ விமோசனம் குணாதிதம் விசுவம்பதிர்த்துவ பரோபரீணம்
பஞ்சகிர்த் தியசுரூத கர்த்தது வந்தற்ப ரஞ்சிதம் பரவியாசம்
பகர்சுபா வம்புனித மதுலமது லிதமம்ப ராம்பர நிராலம்பனம்

பரவுசா க்ஷாத்கார நிரவயவங் கற்பனாதீத நிருவிகாரம்
பரதுரிய வநுபவங் குருதுரிய பரமம் பகம்பகா தீதவிமலம்
பரமகரு ணாம்பரந் தற்பதங் கனசொற் பதாதீத மின்பவடிவம்
பரோக்ஷஞா னாதீத மபரோக்ஷ ஞானானு பவவிலாசப் பிரகாசம்
பாவனா தீதங்கு ணாதீத முபசாந்த பதமகா மௌனரூபம்
பரமபோ தம்போத ரகிதசகி தஞ்சம்ப வாதீத மப்பிரமேயம்
பகரனந் தானந்த மமலமுசி தஞ்சிற்ப தஞ்சதா னந்தசாரம
பரையாதி கிரணைக சாஙகசௌ பாஙகவிம் பாகாரநிருவிகற்பம்
பரசுகா ரம்பம்ப ரம்பிரம வித்தம்ப ராநந்த புரணபோகம்
பரிமிதா தீதம்ப ரோதயம் பாகிதம் பரபரீணம் பராந்தம்
பரமார்ப்பு தம்பரம சேதனம் பசுபாச பாவனம் பரமமோக்ஷம்
பரமானு குணாநவா தீதஞ்சி தாகாச பாஸ்கரம் பரமபோகம்
பரிபாக வேதனவ ரோதயா னந்தபத பாலனம் பரமயோகம்
பரமசாத் தியவதீ தாநந்த போக்கியம் பரிகதம் பரிவேத்தியம்
பரகேவ லாதவிதா நந்தானு பவசந்த பாதாக்ர சுத்தபலிதம்
பரமசுத் தாத்விதா நந்தவனு பூதிகம் பரிபூத சிற்குணாந்தம்
பரம சித்தாந்தநிக மாந்தசம ரசசுத்தப ரமானு பவவிலாசம். (வ)

தரமிகுஞ் சர்வசா திட்டான சகதியஞ் சர்வவா னந்தபோகம்
சார்ந்தசர் வாதார சர்வமங களசர்வ சந்திதா மென்றளவிலாச்
சகுணமிர்க் குணமுறு சலட்சண விலட்சணத் தன்மைபல வாகநாடித்
தம்மைநிகர் மறையெலா மின்னுமள விடநின்ற சங்கா னாதியாதி
சாமகீ தப்பிரியன் மணிகண்ட சீகண்ட சசிகண்ட சாமகண்ட
சயசய வெனுந்தொண்ட ரிதயமலர் மேவிய சடாமகுடன் மதனதகன
சந்திரசே கரனிடப வாகனன் கஙகா தரன்சூல பாணியிறைவன் [ன்
தனிமுதல வுமாபதி புராந்தகன் பசுபதி சயம்புமா தேவனமலன்
ஞாண்டவன் றலைமாலை பூண்டவன் ஞெருமன்பர் தஙகளுக் கருளா
[ணடவனே

தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வடதிசைச சைலமெனு மொரு
[வில்லவன்
தக்ஷண மூர்த்தியருண் மூர்த்திபுண் ணியமூர்த்தி தகுமட்ட மூர்த்தி
[யானோன்
தலைமைபெறு கணநாய கன்குழக னழகன்மெய்ச் சாமிநம்தேவதேவன்
சம்புவே தண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான் ருணுமுக் கண்களு
[டையான்
சதுரன் கடாசல வுரிப்போர்வை யான்செங் கழற்கரத் தேந்திநின்
[ேறான்
சர்வகா ரணன்மிறற் காலகாலன் சர்வ சம்பிரமன் சர்வேச்சுரன்
தகைகொள்பர மேச்சுரன் சிவபிரா னெம்பிரான் றம்பிரான் செம்
[பொற்பதம்
தகவுபெறு நிட்பேத நிட்கம்ப மாம்பரா சத்திவடி வாம் பொற்பதம்
தக்கநிட் காடிங்யசம் வேதநாங்கசித் சத்திவடிவாம பொற்பதம்
சாற்றரிய விச்சை ஞானங்கிரியை யென்னு முச்சத்திவடிவாம் பொற்
[பதம்
தடையிலா நிர்விடய சிற்குண சிவாநந்த சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
தகுவிந்து மோகினியை மாயையை விக்குமொரு சத்திவடிவாம்
[பொற்பதம்
தாழ்விலி சானமுதன் மூர்த்திவரையைஞ் சத்திதஞ்சத்தியாம் பொற்
[பதம்
சவிகற்ப நிருவிகற் பம்பெறு மனந்தமா சத்திசத்தாம் பொற்பதம்
தடநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்திய திருவருட் சத்தியுருவாம் பொற்பதம்
தவாதசாந் தப்பதந் துவாதசாந் தப்பதந் தருமிணை மலர்ப்பூம் பதம்
சகலர்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலரிதய சாக்ஷியா கியபூம்பதம்
தணிவிலா வணுபக்ஷ சம்புபக்ஷங் களிற்சமரச முறும் பூம்பதம்
தருபாஞ் சூக்குமந் தூலமிவை நிலவிய தமக்குளுயி ராம்பூம்பதம்
சாவசா வபரிமித விவிதவான் மப்பகுதி தாங்குந் திருப்பூம்பதம்

தண்டபிண் டாண்டவகி லாண்டபிர மாண்டந் தடிக்கவரு ளும்பூம்
[பதம்
தத்வராக் விகசகசி ருட்டிதிதி சங்கார சகலகர் த் தருபூம்பதம்
சகசமல விருளகல நின்மலசு யம்ப்ரகா சங்குலவு நற்பூம்பதம். (௨)

மரபுறு மசாதீத வெளிநடுவி லாநந்த மாநடன மிடும்பூம்பதம்
மன்னும்வினை யொப்புமல பரிபாகம் வாய்க்கமா மாயையை மிதிக்கும்
[பதம்
மலிபிறவி மறலியினெழுந்துமுயிர் தமையருளின் மருவுறவெடுக்கும்
[பதம்
வளருர்த்த வீரதாண் டவமுற் பஞ்சக மகிழ்ந்திட வியற்றும் பதம்
வல்லமுய லகன்மீதி லூன்றிய திருப்பதம் வளர்ந்தரத் தூக்கும்பதம்
வல்வினையெ லாந்தவிர்த் தழியாத சுரதநிலை வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
மறைதுதிக் கும்பத மறைச்சிலம் பொளிர்பத மறைப்பாது கைச்செம்
[பதம்
மறைமுடி மணிப்பத மறைசகுமெட் டாப்பத மறைப்பரி யுகைக்கும்
[பதம்
மறையவ னுளங்கொண்ட பதமமித கோடியா மறையவர் சிரஞ்சூழ்
[பதம்
மறையவன் சிரசிகா மணியெனும் பதமலர்கொண் மறையவன் வாழ்த்
[தும்பதம்
மறையவன் செயவுலக மாககின்ற வதிகார வாழ்க்கையீந் தருளும்பதம்
மறையவன் கணவினுங் காணாத பதமங்கு மறையவன் பரவும்பதம்
மால்விடை யிவர்ந்திடு மலர்ப்பதந் தெய்வநெடு மாலருச் சிக்கும்பதம்
மால்பரவி நாடொறும் வணங்குபத மிக்கதிரு மால்விழியி லங்கும்பதம்
மாறேட நின்றபத மோரணந் தங்கோடி மாற்றலை யலங்கற்பதம்
மான்முடிப் பதநெடிய மாலுளப் பதமந்த மாலுமறி வரிதாம்பதம்
மால்கொளவ தாரங்கள் பத்தினும் வழிபட்டு வாய்மைபெற நிற்கும்
[பதம்

மாவுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் றடிமையின் வதிந்திட வளிக்கும்
[பதம்
வரையுறு முருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பலகோடி வயவுருத்திரர்சூழ்பதம்
வாய்ந்திடு முருத்திரற் கியல்கொண்முத் தொழில்செய்யும் வண்மைதந்
[தருளும்பதம்
வானவிந் திராதி யெண்டிசைக் காவலர்கண் மாதவத் திறனும்பதம்
மதியிரவி யாதிசுர ரசுரரங் கரர்வான வாசிகள் வழுத்தும்பதம்
மணியுரகர் கருடர்சாந் தருவர்விஞ் சையர்சித்தர் மாமுனிவ ரேத்தும்
[பதம்
மாநிருதர் பைசாசர் கிம்புருடர் யக்ஷர்கள் மதித்தாவர மேற்கும்பதம்
மன்னுகின் னரர்பூதர் வித்தியா தரர்போகர் மற்றையர்கள் பற்றும்
[பதம்
வண்மைபெற நந்திமுதல் சிவகணத் தலைவர்கண் மனக்கோயில் வா
[ழும்பதம்
மாதேவி யெங்கண்மலை மங்கையென் னம்மைமென் மலர்க்கையால்
[வருடும்பதம்
மறலியை யுதைத்தருள் கழற்பதம ரக்கனை மலைக்கீ ழடர்த்தபதம்
வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை யெஞ்சலற விஞ்சுதிறன் மஞ்சுற விளங்கும்
[பதம்
வந்தனைசெய் புந்தியவர் சந்துயர் தவிர்ந்திடவுண் மந்தணை விற்றும்
[பதம்
மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ் வீறியிட மாறிநட மாடும்பதம்
மறக்கருணை யுந்தனி யறக்கருணை யுந்தந்து வாழ்விக்கு மொண்மைப்
[பதம். (ஆ)

இரவுறும் பகலடிய ரிருமருங கினுமுறுவ ரெனவயங் கியசீர்ப்பதம்
எம்பந்த மறவெமது சம்பந்த வள்ளன்மொழி யியன்மண மணக்கும்
[பதம்
ஈவரச ரெம்முடைய நாவரசர் சொற்பதிக விசைபரி மளிக்கும்பதம்
ஏவலார் புகழெமது நாவலா ரூரர்புக லிசைதிருப் பாட்டுப்பதம்

எசவூர் தங்காத வாதவூ ரெங்கோவி னின்சொன்மணி யணியும்பதம்
எல்லாரு மணிமாட நல்லூரி னப்பர்முடி யிடைவைகி யருண்மென் [பதம்
எடுமேலை னத்தொண்டர் முடிமேன் மறுத்திடவு மிடைவலிந் தே [றம்பதம்
எழில்பறவை யிசையவா ரூர்மறுகி னாநள்சொண்டி ராமுழுது முல [வும்பதம்
இன்மெருண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறு மிரக்கநடை கொள் [ளும்பதம்
இளைப்புற லறிந்தன்பர் பொதிசோ றருந்தமு னிருந்தருபி னடைக நம் [பதம்
எறிவிறகு விற்கவளர் கூடற்றெருத்தொரு மியங்கிய விரக்கப்பதம்
இருவைகையங்கரையின் மண்படப் பல்காவெழூர் தவிளை யாடும்பதம்
எங்கேமெய் யன்பருள ரங்கேநலங் ா வெழுந்தருளும் வண்மைப்பதம்
எவவண்ணம் வேண்டினு மவவண்ண மன்றே யிரங்கியிங் கருளும் [பதம்
என்போன்ற வர்க்குமிகு பொன்போன்ற கருணைதந் திதயக் கிருக்கு [ம்பதம
என்னுயிரை யன்னபதமென்னுயிர்க் குயிராயிலங்குசெம் பதுமப்பதம்
என்னறிவெ னும்பதமெனறிவினுக் கறிவா யிருந்தசெங கமலப்பதம்
என்னன்பெ னும்பதமெ னன்பிற்கு வித்தா யிசைந்தகோகனகப்பதம்
என்றவமெனும்பதமென் மெய்த்தவப் பயனு யியைந்தசெஞ் சலசப் [பதம்
என்னிருகண் மணியான பதமென்கண் மணிகளுக் கினியநல் விருந [ராம்பதம்
என்செல்வ மாம்பதமென் மெய்ச்செல்வ வருவாயெ னுந்தாம ரைப் [பொற்பதம்
என்பெரிய வாழ்வானபதமென்களிப்பா மிரும்பதமென்னிதியாம்பதம்
என்றந்தை தாயெனு மிணைப்பதமெ னுறவா மியற்பதமென் னட்பாம் [பதம்

என்குருவெ னும்பதமெ னிட்டதெய்வப்பத மெனதுகுல தெய்வப் [பதம்
என்பொறிக ளுக்கெலா நல்விடய மாம்பதமெ னெழுமையும் விடாப் [பொற்பதம்
என்குறையெ லாந்தவிர்த் தாட்கொண்ட பதமெனக் கெய்ப்பில்வைப் [பாகும்பதம்
எல்லார்க்கு நல்லபத மெல்லாஞ்செய் வல்லபத மிணையிலாத் துணை [யாம்பதம்
எழுமனமு டைந்துடைந் துருகிநெகிழ் பத்தர்கட் கின்னமுத மாகும் [பதம்
எண்ணுறிற் பாலினொடு நெய்யொடு சருக்கரை யிசைந்தென வினிக் [கும்பதம்
எற்றமுக் கனிபாகு கன்னல்கற் கண்டுதே னென்னமது ரிக்கும்பதம்
எங்கள்பத மெங்கள்பத மென்றுசம யத்தேவ ரிசைவழக் கிடுநற்பதம்
ஈறிலாப் பதமெலாந் தருதிருப் பதமழிவி லின்புருவு கின்றபதமே. (க)

மஹாதேவமாலை.

கருணைநிறைந் தகம்புறமுந் தளும்பிவழிந் துயிர்க்கெல்லாங் களை கணாகித், தெருணிறைந்த வின்பநிலை வளர்க்கின்ற கண்ணுடையோய் சிதையா ஞானப், பொருணிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற மலர் வாயோய் பொய்ய னேன்றன், மருணிறைந்த மனக்கருங்கற் பாறை யுமுட் கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

உலகநிலை முழுதாகி யாங்காங் குள்ள வுயிராகி யுயிர்க்குயிரா மொளிதா னாகிக், கலகநிலை யறியாத காட்சி யாகிக் கதியாகி மெய்ஞ் ஞானக் கண்ண தாகி, யிலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமாகாச வியல்பாகி யிணையொன்று மில்லா தாகி, யலகிலறி வானந்தமாகிச் சச்சி தானந்த மயமாகி யமர்ந்த தேவே.

உலகமெலாந் தனிநிறைந்த வுண்மையாகி யோகியர்தம் மநுப
வத்தி னுவப்பா யென்றுங், கலகமுறா வுபசாந்த நிலைய தாகிக் களங்கம
ற்ற வருண்ஞானக் காட்சி யாகி, விலகலுறா நிபிடவானந்த மாகி மீதா
னத் தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி, யிலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமா யன்ப
ரிதயமலர் மீதிருந்த வின்பத் தேவே. (2)

வித்தாகி முளையாகி விளைவ தாகி விளைவிக்கும் பொருளாகி
மேலு மாகிக், கொடுப்பாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக் குறைவாகி
நிறைவாகிக் குறைவி லாத, சத்தாகிச் சித்தாகி யின்பமாகிச் சதாநி
லையா யெவ்வுயிர்க்குஞ் சாக்ஷி யாகி, முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
முழுவயிரத் தொளிமணியாய் முளைத்த தேவே. (3)

வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந் தத்தின் மெய்யாகிச் சமரசத்தின்
விவேக மாகி, நாதாந்த வெளியாகி முடிவாந் தத்தி னடுவாகி நவநிலைக்கு
நண்ணு தாகி, மூதாண்ட கோடியெல்லாந் தாங்கி நின்ற முதலாகி
மனோதீத முத்தி யாகி, வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையா தென்று
மௌனவியோ மத்தினிடை வயங்குந் தேவே. (4)

தோன்றுதுவி தாத்துவித மாய்வி சிட்டாத் துவிதமாய்க் கேவ
லாத் துவித மாகிச், சான்றசுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுத்தாங்கோய்ந்த சமர
சாத்துவித முமாய்த் தன்னையன்றி, யூன்றுநிலை வேறொன்று மிலதா
யென்று முள்ளதாய் நிரதிசய வுணர்வா யெல்லா, மீன்றருளுந் தாயா
கித் தந்தையாகி யெழிற்குருவாய்த் தெய்வமதா யிலங்குந் தேவே. (5)

பரமாகிச் சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப் பரமார்த்த நிலையாகிப் பக்
தின் மேலாஞ், சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியா யான்ம சிற்சத்தி
யாய்ப்பரையின் செம்மை யாகித், திரமாகித் தற்போத நிவர்த்தி யாகிச்
சிவமாகிச் சிவானுபவச் செல்வ மாகி, யரமாகி யானந்த போத மாகி
யானந்தா தீதமதா யமர்ந்த தேவே. (6)

இந்தியமாய்க் கரணசி யனைத்து மாகி யியல்புருட னுய்க்கால பரமு மாகிப், பந்தமற்ற வியோமமாய்ப் பரமா யப்பாற் பரம்பரமாய் விசுவமுண்ட பான்மை யாகி, யங்கவுப சாந்தமா மய மௌன மாகி மகாமௌன நிலையாகி யயங்கா நின்ற, வந்தமிலாச் சுத்தமா மாய்நாதற் பதமா யொன்று மசிபதமா யதீதமா யமர்ந்த தேவே (7)

நின்மயமா யென்மயமா யொன்றுங் காட்டா நிராமயமாய் நிருவிகற்ப நிலையாய மேலாந், தன்மயமாய்த் தற்பரமாய விமலமாகிச் சுடத்தமாய்ச் சொரூபமாய சகச மாகிச், சின்மயமாய சிற்பரமா யசல மாகிச் சிற்சொரூப மாய கண்ட சிவமாயெங்கு, மன்மயமாய் வாசகா தீத மாகி மனாதீத மாயமர்ந்த மௌனத் தேவே. (8)

அளவிறந்த நெடுங்காலஞ் சித்தர்யோக ரறிஞர்மல ரயன்முதலோ ரனந்த தேவர், களவிறந்த கரணகி யிரந்துஞ் செய்யுங் கடுந்தவத்துங் காண்பரிதாங் கடவு ளாகி, யுளவிறந்த வெம்போல்வா ருள்ளத் துள்ளே யூறுகின்ற தெள்ளமுத வூற லாகிப், பிளவிறந்த பிண்டாண்ட முழுதுந் தாங்கிப் பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரிய தேவே. (9)

வாயாகி வாயிறந்த மௌன மாகி மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மை யாகிக், காயாகிப் பழுமாகிச் சுருவாய் மற்றைக் கருவிகர ணாதிகளின் கலப்பாய்ப் பெற்ற, தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளை யாகித் தானாகி நானாகிச் சகல மாகி, யோயாத சத்தியெலா முடைய தாகி யொன்றாகிப் பலவாகி யோங்குந் தேவே. (10)

அண்டங்கள் பலவாகி யவற்றின் மேலு மளவாகி யளவாத வதீத மாகிப், பிண்டங்க ளனந்தவகை யாகிப் பிண்டம் பிறங்குகின்ற பொருளாகிப் பேதந் தோற்றும், பண்டங்கள் பலவாகி யிவற்றை யாக்கும் பதியாகி யானந்தம் பழுத்துச் சாந்தங், கொண்டெங்கு நிழல்பரப்பித் தழைந்த ஞானக் கொழுங்கடவுட் டருவாகிக் குலவுந் தேவே.

பொன்னாகி மணியாகிப் போக மாகிப் புறமாகி யகமாகிப் புனித மாகி, மன்னாகி மலையாகிக் கடலு மாகி மதியாகி ரவியாகி மற்று மாகி, முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவு மாகி முழுதாகி நாதமுற முழங்கி யெங்கு, மின்னாகிப் பரவியின்ப வெள்ளந் தேக்கி வியன்கருணைப் பொழிமுகிலாய் விளங்குந் தேவே. (12)

அரிதாகி யரியதினு மரிய தாகி யநாதியா யாதியா யருள தாகிப், பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரிய தாகிப் பேதமா யபேதமாய்ப் பிறங்கா நின்ற, கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைக ளாகிக் கலைகடந்த பொருளாகிக் காரணா தீத, தெரிதான வெளிநடுவி லருளாம் வண்ணச் செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந் தேவே. (13)

உருவாகி யுருவினிலுள் ளுருவ மாகி யுருவத்தி லுருவாகி யுருவுள் ளொன்றா, யருவாகி யருவினிலுள் ளருவ மாகி யருவத்தி லருவாகி யதுவு மொன்றாய்க், குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்த தாகிக் குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற, மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி மகத்துவமா யணுக்களுமாய் வயங்குந் தேவே (14)

சகலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த மாகிச் சராசரமா யல்லவாய்த் தானே தானாய், யகலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமை யாகி யவையனைத்து மணுகாத வசலமாகி, யிகலறுத் துணையாகித் தனிய தாகி யெண்குணமா யெண்குணத்தோ மிறையா மென்ற, முகவிலாத் தண்ணருள்கொண் டுயிரை யெல்லா மூட்டிவளர்த் திடுங்கருணை யோவாத் தேவே. (15)

வாசகமாய் வாச்சியமாய் நடுவா யந்த வாசகவாச் சியங்கடந்த மௌன மாகித், தேசகமா யிருளகமா யிரண்டுங் காட்டாச் சித்தகமாய் விந்தகமாய்ச் சிறிதும் பந்த, பாசமுறாப் பதியாகிப் பசுவுமாகிப் பாசநிலை யாகியொன் றும் பகரா தாகி, நாசமிலா வெளியாகி யொளி தானாகி நாதாந்த முடிவினடம் நவிற்றுந் தேவே (16)

சகமாகிச் சிவனாகி யீசனாகிச் சதுமுகனாய்த் திருமாலா யரன்று னாகி, மகமாயை முதலாய்க்கூ டத்தனாகி வான்பிரம மாகியல்லா வழுக்கு மாகி, யிகமாகிப் பரமாகிச் சமய கோடி யெத்தனையு மாகியவை யெட்டா வான்கற், பகமாகிப் பரமாகிப் பரம மாகிப் பராபரமாய்ப் பரம்பரமாய்ப் பதியுந் தேவே. (17)

விதியாகி யரியாகிக் கிரீசனாகி விளங்குமகேச் சுரனாகி விமல மான, சிதியாகுஞ் சதாசிவனாய் விந்து வாகி நிகழ்நாத மாய்ப்பரையாய் நிமலா னந்தப், பதியாகும் பரசிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப் பக்கமிரண் டாயிரண்டும் பகரா தாகிக், கதியாகி யளவிறந்த கதிக ளெல்லாங் கடந்துநின்று நிறைந்தபெருங் கருணைத் தேவே. (18)

மானாகி மோகினியாய் விந்து வாகி மற்றவையாற் காணாத வான மாகி, நானாகி நானல்ல னாகி நானே நானாகும் பதமாகி நான்றான் கண்ட, தானாகித் தானல்ல னாகித் தானே தானாகும் பதமாகிச் சகச ஞான, வானாகி வானடுவில் வயங்குகின்ற மௌனநிலை யாகியெங்கும் வளருந் தேவே. (19)

மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்ன மாகி வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவன மாகிச், சந்திரனா யிந்திரனா யிரவி யாகித் தானவராய் வானவராய்த் தயங்கா நின்ற, தந்திரமா யிவைபொன்று மல்ல வாகித் தானாகித் தனதாகித் தானொன் காட்டா, வந்தரமா யப்பாலா யதற்கப் பாலா யப்பாலுக் கப்பாலா யமர்ந்த தேவே (20)

மலைமேலுங் கடன்மேலு மலரின் மேலும் வாழ்கின்ற மூவுருவின் வயங்குதுங் கோவே, நிலைமேலு நெறிமேலு நிறுத்துகின்ற நெடுந் தவத்தோர் நிரைமேலு நிகழ்த்தும் வேதந், கலைமேலு மெம்போல்வா ருளத்தின் மேலுங் கண்மேலுந் தோண்மேலுங் கருத்தின் மேலுந், தலைமேலு முயிர்மேலு முணாவின்மேலுந் தருமன்பின் மேலும்வளர் தாண்மெய்த தேவே. (21)

பொற்குன்றே யகம்புறமும் பொலிந்து நின்ற பூரணமே யாரணத்துட் பொருளே யென்றுங், கற்கின்றோர்க் கினியசுவைக் கரும்பே தான கற்பகமே கற்பகத்தின் கனியே வாய்மைச், சொற்குன்றா நாவகத்துண் மாறா வின்பந் தோற்றுகின்ற திருவருட்சீர் சோதியே விண், ணிற்கின்ற சுடரேயச் சுடருள் ளோங்கு நீளொளியே யவ்வொளிக்கு ணிறைந்த தேவே. (22)

தேசுவிரித் திருளகற்றி யென்று மோங்கித் திகழ்கின்ற செழுங் கதிரே செறிந்த வாழ்க்கை, மாசுவிரித் திமெனத்திற் பயிலாத் தெய்வ மணிவிளக்கே யானந்த வாழ்வே யெங்குங், காசுவிரித் திடுமொளி போற் கலந்து நின்ற காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற, தூசுவிரித் துடுக்கின்றோர் தம்மை நீங்காச் சுகமயமே யருட் கருணை தழைங்குந் தேவே. (23)

கோவேயெண் குணக்குன்றே குன்றா ஞானக் கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்த மோனக், காவேமெய் யறிவின்ப மயமே யென்றன் கண்ணேயென் கண்கொண்ட கரும்பே வானத், தேவேயத் தேவுக்குந் தெளிய வொண்ணாத் தெய்வமே வாடாமற் றிகழ்சிற் போதப், பூவேயப் பூவிலுறு மணமே யெங்கும் பூரணமாய் நிறைந் தருளும் புனிதத் தேவே. (24)

வானேயவ் வானுலவு காற்றே காற்றின் வருநெருப்பே நெருப்புறுநீர் வடிவே நீரிற், றானேயும் புவியேயப் புவியிற் றங்குந் தாபரமே சங்கமமே சாற்றா நின்ற, வூனேநல் லுயிரேயுள் ளொளியே யுள்ளத் துணர்வேயவ் வுணர்வுகலந் தூறு கின்ற, தேனேமுக் கனியேசெங் கரும்பே பாகின் றீஞ்சுவையே சுவையனைத்துந் திரண்ட தேவே. 25

விண்ணேவிண் ணுருவேவிண் முதலே விண்ணுள் வெளியேயவ் வெளிவிளங்கு வெளியே யென்றன், கண்ணேகண் மணியேகண் ணொளியேகண் ணுட் கலந்துநின்ற கதிரேயக் கதிரின் வித்தே, தண்

ணேதண் மதியேயம் மதியிற் பூத்த தண்ணமுதே தண்ணமுத சார
மே சொற், பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமேபண்ணின் பயனே
மெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவுந் தேவே. (26)

மாணேயத் தவருளத்தே மலர்ந்த செந்தா மரைமலரின் வயங்கு
கின்ற மணியே ஞானப், பூணேமெய்ப் பொருளேயற் புதமே மோ
னப் புத்தமுதே யானந்தம் பொலிந்த பொற்பே, யாணேபெண் ணுரு
வமே யலியே யொன்று மல்லாத பேரொளியே யனைத்துந் தாங்குந்,
தூணேசிற் சுகமேயச் சுகமேற் பொங்குஞ் சொரூபானந் தக்கடலே
சோதித் தேவே. (27)

பூதமே யவைதோன்றிப் புகுந்தொடுங்கும் புகலிடமே யிடம்புரி
ந்த பொருளே போற்றும், வேதமே வேதாந்த விளைவே வேத வியன்
முடிவே யம்முடிவின் விளங்குங் கோவே, நாதமே நாதாந்த நடமே
யந்த நடத்தினையுண் ணடத்துகின்ற நலமே ஞான, போதமே போத
மெலாங் கடந்து நின்ற பூரணமே யோகியருட் பொலிந்த தேவே. 28

ஞாலமே ஞாலமெலாம் விளங்க வைத்த நாயகமே கற்பமுத னை
விலா நின்ற, காலமே காலமெலாங் கடந்த ஞானக் கதியேமெய்க் கதி
யளிக்குங் கடவுளே சிற், கோலமே குணமேயுட் குறியேகோலங்
குணங்குறிகள் கடந்துநின்ற குருவே யன்பர், சீலமே மாலறியா மனத்
திற் கண்ட செம்பொருளே யும்பர்பதஞ் செழிக்குந் தேவே. (29)

தத்துவமே தத்துவா தீதமே சிற் சுயம்புவே யெங்குநிறை சாக்ஷி
யே மெய்ச், சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனே யின்பந் தந்தருளும்
பெருவாழ்வாஞ் சாமியே யெஞ், சித்தநிலை தெளிவிக்கு மொளியே சற்
றுந் தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனே யென்றுஞ், சுத்தநெறி திறம்
பாதா ரறிவிற் றோய்ந்த சுகப்பொருளே மெய்ஞ்ஞானந் துலங்குந்
தேவே. (30)

யோகமே யோகத்தின் பயனே யோகத் தொழுக்கமே யோக சித்தியே யருளுந் தூய, போகமே போகத்தின் பொலிவே போகம் புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனித ஞான, யாகமே யாகத்தின் விளைவே யாகத் திறைமேயவ் விறைபுரியு மின்பே யன்பா, மோகமே மோகமெலா மழித்து வீறு மோனமே மோனத்தின் முளைத்த தேவே. (31)

காட்சியே காண்பதுவே யேயுமே புட் கண்ணுடையார் கண்ணிறைந்த களிப்பே யோகத்து, மாட்சியே யுண்மையறி வின்பமென்ன வயங்குகின்ற வாழ்வேமா மௌனக் காணி, யாட்சியே யாட்சிசெயு மரசே சுத்த வறிவேமெய் யன்பேயெங் களுக்கேநல்ல, சாட்சியே சாட்சியெலாங் கடந்து நின்ற துரியமே துரியமுடிச் சோதித் தேவே.

மறைமுடிக்குப் பொருந்தமுறு மணியே ஞான வாரிதியே யன்பர்கடமை மனத்தே நின்ற, குறைமுடிக்குங் குணக்குன்றே குணமுமோனக் கோமளமே தூயசிவக் கொழுந்தே வெள்ளைப் பிறைமுடிக்கும் பெருமானே வளவ மாலைப் பெம்மானே செங்கமலப் பிரானே யிந்த, விறைமுடிக்கு முவாசட்கு மேலாய் நின்ற விறையேயிவ் வுருவு மன்றி யிருந்த தேவே. (33)

கோதகன்ற யோகாமனக் குகையில் வாழுங் குருவேசண் முகங்கொண்ட கோவே வஞ்ச, வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியி லூறும் வானமுதே யானந்த மழையே மாயை, வேதகன்ற முத்தாகவோ விழுங்கு ஞான வேதமே மெய்யின்ப விருந்தே நெஞ்சிற், றீதகன்ற மெய்யடியார்க் கமைத்துவாய்ந்த செல்வமே பொன்னிலைச் சாமைந்தே தேவே 34

அருளுருவி லுழிந்தாவதின் பொழுக வோங்கு மானந் தனிமலையே யமல வேதப், பொருளாயு நிறைந்தயந்தின மேல் மோங்கிப் பொலிகின்ற பரமபொருளே புராண மாகி, யிருந்த நற்பிரகாச மயமாஞ்சுத்த வேதாந்தப் பெருவெளிக்கு ளிருந்த வாழ்வே, பொருளாயு

முளமுழுதுங் கலந்து கொண்டு தித்திக்குஞ் செழுந்தேனே தேவ
தேவே. (35)

அளவையெலாங் கடந்துமனங் கடந்து மற்றை யறிவையெலாங்
கடந்துகடந் தமல போத, ருளவையெலாங் கடந்துபரங் கடந்துமேலை
யொன்றுகடந் திரண்டுகடந் துணர்ச் சூழ்ச்ச, களவையெலாங் கடந்
தண்ட பிண்ட மெல்லாங் கடந்து நிறை வானசுகக் கடலே யன்பர்,
வளவையெலா மிருளகற்று மொளியே மோன வாழ்வேயென் னுயிர்க்
குயிராய் வதியுந் தேவே (36)

வன்புகலந் தரியார் மனத்தோர் தங்கண் மனங்கலந்து மகிழ்கல
ந்து வழங்குகின்ற, வென்புகலந் தூன்கலந்து புலன்களோடு மிந்தி
ரிய மனைகலந்துள் ளியங்குகின்ற, வன்புகலந் தறிவுகலந் துயிரைம
புத மானமாவுங் கலந்து கலந் தண்ணித் தூறி, யின்புகலந் தருள்கலந்
து துளும்பிப் பொங்கி யெழுங்கருணைப் பெருக்காறே யின்பத் தேவே

தண்ணமுதம் பொங்குளிர்ந்த கிரணம் வீசத் தடம்பொழிற்பூ மணம்
வீசத் தென்றல் வீச, வெண்ணமுதப் பனிக்குநிலா முற்றத் தேயின்
னிசைவீசத் தண்பனிநீர் துளி வீசப், பெண்ணமுதம் மனையவாவின்
னமுதமூட்டப் பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிறப்பட் டோடக், கண
ணமுதத் திடம்புயிர்மற் றனைத்து மின்பங் கலந்துகொள்கத் தருங்கரு
ணைக் கடவுட் டேவே. (38)

சுழியார் வருட்கருணைப் பெருக்கே யென்றுந் தூண்டாச் மணி
விளக்கின் சோதி பேவா, ஞெழியார்ந்த கிராபரப்புஞ் சடரோ யன்பாக
கோவாத வின்பருளு மொளமோறே விண்ணோ, விழியாலு மொழியா
லு மனத்தி னாலும் விழை தருமெய்த் தவத்தாலும் விளம்பு மெந்த,
வழியாலுங் கண்டுகொள்ளற் கரிதாயச் சுத்த மௌனவெளி யூடிருந்து
வயங்குந் தேவே. (39)

சொல்லொழிந்த பொருளொழியக் காண வொவ்வாரு சோரந் தொழிய வுணர்வொழியச் சூனசகாரின்ற, வல்லொழிப்ப ககலொழிய நிகழ்வே நினைவான க வநுபவமே யதீத ராமுவே, செ லொழியப் பதாகொள்வாா போ வினைப நிறைவொழியக் குறைவாணமபு நெறி யோா நெஞ்சக, கூ லொழிய மெ படிட ரியமெல்லாங் கலந்துகல நதினிகதின்ற கருணை தேவே (40)

அலைகடலும் புவியனைத்து மண்டலங்களீரு மந்தரமு மறைவையகி லாண்டமயாவு, நிலைதலையா மணைமருள வெளியில் [illegible] ைகி ையயா [illegible] ரியுயிர் ககமும வண்ணா, கலைதலையாத [illegible] கருசெய திமோனை [illegible] பெருட டலகக வொமறும், மலைவறவீற நிறைக்கருந்த ரசேமுகரி வழிதகணையே விழுந்தருணை யுண மணியாக தேவே (41)

வாமமுழுதத நெறியேமப [illegible] பெரு வாழ்வே வாமேறோ கககா, சிரம்பழுக பகபொருளே யறிவானந்த சிவமயமு [illegible] வநுபவமே சாகாச [illegible] பரம பமுதந [illegible] கருணை யெனவே ம பழமபழுத்த வானந்தவே பரம ஞான, சிரம்ப ழுத்த யோகியா கம யோக நுள்ளே சிணமபழுத்தக கனிந்தவருட செல்வ தேவே (42)

அண்டமெலாங் கண்ணாகக் கொளினும் காண்டற் கரிதாகு நிலை யுங் கூடாவெள் ளனந்த வேத, விண்டலறி யோலமிட்டுப் புலம்ப மோன வெளிக்குள்வெளி யாய்நிறைந்து விளங்கு மொண்ணே, கண்ட வடி வாய்கண்ட மயமா யெங்குங் கலந்து ணற பெருங்கருணைக் கடவு ளேயெனு, சண்டவினைத் தொடக்கறச்சின் மயத்தைக் காட்டுஞ் சற் குருவே சிவகுருவே சாந்தத் தேவே (43)

பேதமுறு மெய்ப்போத வடிவ மாகிப் பெருங்கருணை நிறம்பழுத்துச் சாந்தம் பொங்கிச், சீதமிகு தருளகனிந்து கனிந்துமாறுச சின

மயமாய் நின்மலமே மணந்து நீங்கா, வாதரவோ டியன்மௌனச் சுவைமேன் மேற்கொண் டானந்த ரசமொழுக்கி யன்பா லென்றுஞ், சேதமுறு வறிஞருளந் தித்தித் தோங்குஞ் செழும்புனிதக் கொழுங் கனியே தேவ தேவே. (44)

உடல்குளிர வுயிர்தழைக்க வுணர்ச்சி யோங்க வுளங்கனிய மெய் யன்ப ருள்ளத் தூடே,கடலனைய பேரின்பந் துளும்ப நாளுங் கருணை மலர்த் தேன்பொழியுங் கடவுட் காவே, விடலரிய வெம்போல்வா ரிதயந் தோறும் வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தே வேதந், தொடல ரிய வெளிமுழுதும் பரவிஞானச் சோதி விரித் தொளிர்கின்ற சோ தித் தேவே. (45)

கிரியைநெறியகற்றிமறை முடிவினின்று கேளாமற் கேட்கின்ற கேள்வி யேசொற், கரியவரை விடுத்துநவ நிலைக்கு மேலே காணுமற் காண்கின்ற காட்சி யேயுள், ளரியநிலை யொன்றிரண்டி னடுவே சற்று மறியாம லறிகின்ற வறிவே யென்று, முரியசகா நிலைநின்ற வுணர்ச்சி மேலோ ருன்னும லுன்னுகின்ற வொளியாந் தேவே (46)

சொற்போதற் கரும்பெரிய மறைக ளுடித் தொடர்ந்து தொடர்ந் தயர்ந்திளைத்துத் துளங்கி யேங்கிப், பிற்போத விரைந்தன்ப ருள த்தே சென்ற பெருங்கருணைப் பெருவாழ்வே பெயரா தென்றுந், தற் போத வொழிவினிடை நிறைந்து பொங்கித் ததும்பிவழிந் தோங்கி யெல்லாந் தானே யாகிச், சிற்போதத் தகம்புறமுங் கோத்து நின்ற சிவானந்தப் பெருக்கேமெய்ச் செல்வத்தேவே. (47)

பொங்குபல சமயமெனு நதிக ளெல்லாம் புகுந்துகலந் திடநிறை வாய்ப் பொங்கி யோங்குங், கங்குகரை காணாக் கடலே யெங்குங் கண் ணுகக் காண்கின்ற கதியே யன்பர், தங்கநிழல் பரப்பிமயற் சோடை யெல்லாந் தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமே ஞானச், செங்குமுத மல ரவரு மதியே யெல்லாஞ் செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவே. (48)

வான்காணு மறைகாணு மலரோன் காணுன் மால்காணு னுருத் திரனு மதிந்துக் காணு, ஞன்காணு விடத்ததனைக் காண்பே மென்று நல்லோர்க ணவில்கின்ற நலமே வேட்கை, யான்காணு வுளக்கமல மலர்ந்தா நின்ற வான்சுடரே யானந்த மயமே யின்ற, வான்காணு விளங்கன்று யலமந் தேஙது மன்பர்தமைக் கலந்துகொளு மமலத் தேவே. (49)

மெய்ஞ்ஞான விருப்பமதி லேறிக் கேள்வி மீதேறித் தெளிந்திச் சைவிடுத மேலறி, யஞ்ஞான மற்றபடி யேறி யுண்மை யறிந்தபடி நிலை யேறியதுநா னென்னுங, கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்றவெல்லாங் கடந்தேறி மௌனவியற் கதியி லேறி, மெஞ்ஞான மறுதெளிந்தோர் கண்டுங் காணே மென்கின்ற வநுபவமே யின்பத் தேவே. (50)

பற்றறியா முத்தர்தமை யெல்லாம் வாழைப் பழம்போல விழுங் குகின்ற பரமே மாசு, பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக் காட்டும் பெருமானே யானந்தப் பேற்றின் வாழ்வே, யுற்றறியா தின்னுமின்னு மறைக ளெல்லா மோலமிட்டுத் தேடநின்ற வொன்றே யொன்றுங், கற்றறியாப் பேதையேன் றனக்கு யின்பங் கனிந்தளித்த வருட்கடலே கருணைத் தேவே. (51)

மெய்யுணர்ந்த வாதவூர் மலையைச சுத்த வெளியாக்கிக் கலந்து கொண்ட வெளியே முற்றும், பொய்யுணர்ந்த வெமைப்போல்வார் தமக்கு மின்பம் புரிந்தருளுங் கருணைவெள்ளப் பொற்பேயன்பர், கையுறைந்து வளர்நெல்லிக் கனியே யுள்ளங் கரைந்து கரைந் துருக வவர் கருத்தி லூறிடே, யுய்யநெறி யொளிகாட்டி வெளியு முள்ளு மோங்குகின்ற சுயஞ்சுடரே வுண்மைத் தேவே. (52)

ஒலிவடிவு நிறஞ்சுவைக ளூற்ற மூற்ற முறுதொழில்கள் பய ன்பலவே றுளவா யெங்கு, மலிவகையா யெவ்வகையு மொன்று யொன்று மாட்டாதா யெல்லாமும் வல்ல தாகிச், சலிப்பகையில் லாத

முதற் பொருளே யெல்லாந் தன்மயமாய் விளங்குகின்ற தனியே யாண்பெண், ணலிவகையல வாவகை கடந்து நின்ற வருட்சிவமே சிவபோகத் தமைந்த தேவே. (53)

பேராய அண்டங்கள் பலவும் பிண்டப் பேதங்கள் பற்பலவும் பிண் டாண்டத்தின், ஓராய பலபொருளுங் கடவு மண்ணு மலையளவுங் கடலளவு மண்ணளவும் வானு, மோரா வான்மீனு மணுவு மற்றை யுள்ள ளவு மளந்திடலா மோமோ வனனே, யாராலு மளப்பரிதென் றனந்த வேத மறைந்திளைக்க வதிதூர மாகுந் தேவே. (54)

கற்பகங்கள் பலகோடி செல்லச் சீய கனலினொடு சூரியனை மேற் காலையுன்றிட், பொற்பறமெய் யுணர்வின்றி யுறக்க மின்றிப் புலாச் செதலும் புலப்படமைம் பொறியை யோம்பி, நிற்பவருக் கொளிர்ந்து மறைக் கொளிர்ந்து யோக நீணமுனிவோர்க் கொளிக்க மாகக் கொளிர்ந்து மேலாகு, சிற்பதந் தற்சின்மயமாய் நிறைந்த ஞானத் திருவாளருட் கலந்த தேவ தேவே (55)

மட்டகன்ற நெடுங்கால மன்னஞ் சால வாக்கான மசிக்கேடினும் புலம பிழினும் வாரா வென்றே, கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் காண நீக்கிக் கலையகற்றிக் கருவிமெல்லாங் கழற்றி மாயை, விட்டகன்று கருமமலப் போதம யாவும் விடுத் தொழித்துச் சகசமலம் வீக்க நீக்கிச், சுட்டகன்று நிற்கவவர் சமயம் முறநல்லருள் சூழ்ந்து கலா சிடுஞ்சிவமே துரியத் தேவே. (56)

ஒருநான்கு மருநான்கு நடுவே நின்ற வுருவருவ மொன்று மிவை யுடன்மே லுற்ற, வொருநான்கு மிவைகடந்த வொன்றுமாய வொன் றினுடு வாய்நடுவுள் ளொன்றாய நின்றே, யிருநான்கு மமைந்தவரை நானகிரேடு மெண்ணுன்கின் மேலிருந்து மிறையே மாயைக், கருநான்கும் பொருணான்குங் காட்டு முக்கட் கடவுளே கடவுளர்கள் கருதுந் தேவே. (57)

யாவருநாந் தெரிதுமெனத் துணிந்து கோடிப் பழமறைக டனித்தனியே பாடிப் பாடி, யீங்குளதென் றாங்குளதென் றோடி யோடி யிளைத்திளைத்துத் தொடர்ந்துதொடர்ந் தெட்டுந் தோறும், வாங்குபர வெளிமுழுது நீண்டு நீண்டு மறைந்துமறைந் தொளிக்கின்ற மணியே யெங்குந், தேங்குபர மானந்த வெள்ளமேசச் சிதானந்த வருட்சிவமே தேவ தேவே. (58)

எழுந்தறிதற் கரிதாமை யுணர்ந்த யோக ருள்ளந்தி யியலறிவாந் தருவி னிலன் பெனுமோ ருச்சி, பழுத் தளிந்து மௌனநறுஞ் சுவைமேற் பொங்கிப் பரம்பொருந்த வனுபவிக்கும் பழமே மாயைக், கழுத்தரிந்து கருமமலத் தலையை வீசுங் கடுந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணை காட்டி, விழுத்துணையா யமர்ந்தருளும் பொருளே மோன வெளியினிறை யானந்தவிளைவாந் தேவே. (59)

உருத்திரர்நா ரணர்பிரமர் விண்ணோர் வேந்த ருறுகருடர் காந்தருவரியக்கர் பூதர், மருத்துவர்போ கியர்சித்தர் முனிவர் மற்றை வானவர்கண் முதலோர்தம் மனத்தாற் றேடிக், கருத்தழிந்து தனித்தனியே சென்று வேதங் களைவினவ மற்றவையுங் காணே மென்று, வருத்தமுற்றுங் கவலையொடு புலம்ப நின்ற வஞ்சவெளி யேயின்பமயமாந் தேவே.

பாயிரமா மறையுணர்ந்த மன்னும் பார்த்தறிந்து காண்டுமெனப் பல்கால் மேவி, யாயிரமா யிரமுகங்க ளாலும் பன்னா ளாய்ந்தோரா ரணுத்துணையு மளவு காணாது, ஏயிரங்கி யழுதரிய சிவவென் றேங்கித் திரும்பவருட் பரவெளிவாழ் சிவமே யீன்ற, தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோ லெம்போல் வாரைத் தண்ணருளால் வளர்த்தென்றுந் தாங்குந் தேவே. (61)

அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனி லண்ட மடுக்கடுக்கா யமைந்தவள வறிவோ மாங்கே, யுந்துறும்பல் பிண்டநிலை யறிவோஞ்சீவ னூற்ற

நிலையறிவோமற் றனைத்து நாட்டு, மெந்தைநின தருள்விளையாட்
டங்ஙோ வாதோ வெள்ளளவு மறிந்திலோ மென்னே யென்று, முந்
தனந்த மறைகளெல்லாம் வழுத்த நின்ற முழுமுதலே யன்பர்குறை
முடிக்குந் தேவே. (62)

தோன்றுபர சாக்கிரமுங் கண்டோ மந்தச் சொப்பனமுங் கண்
டோமேற் சுழுத்தி கண்டோ, மான்றபர துரியநிலை கண்டோ மப்பா
லதுகண்டோ மப்பாலா மதுவுங் கண்டோ, மேன்றவுப சாந்த நிலை கண்
டோ மப்பா லிருந்தநினைக் காண்கிலோ மென்னே யென்று, சான்ற
வுப னிடங்களெலாம் வழுத்த நின்ற தன்மயமே சின்மயமே சகசத்
தேவே. (63)

பரிககிரக நிலைமுழுதுந் தொடர்ந்தோ மேலைப் பரவிந்து நிலை
யனைத்தும் பார்த்தோம் பாச,மெரிக்குமியற் பரநாத நிலைக்கண் மெல்ல
வெய்தினோ மப்பாலு மெட்டிப் போனோம், தெரிககரிய வெளிமூன்
றுந் தெரிந்தோ மெங்குஞ் சிவமேநின் சின்மயமோ சிறிதுந் தேறோம்,
தரிக்கரிதென் றாகமங்க ளெல்லாம் போற்றத் தனிநின்ற பரம்பொ
ருளே சாந்தத் தேவே. (64)

மணக்குமலர்த் தேனுண்ட வண்டே போல வளர்பரமா னந்த
முண்டு மகிழ்ந்தோ ரெல்லா, மிணக்கமுறக் கலந்துகலந் ததீத மாதற்
கியற்கைநிலை யாந்துதா னெமமாற் கூறுங், கணக்குவழக்க கனைத்
தினையுங் கடந்த வந்தோ காண்பரிதுங் கெவாக்குமெனக் கலைக
ளெல்லாம், பிணக்கறநின் றோலமிட வனித்து நின்ற பெரும்பதமே
மதாதீதப் பெரிய தேவே. (65)

பொதுவென்றும் பொதுவினடம் புரியா நின்ற பூரணசிற்
சிவமென்றும் போதா னந்த, மதுவென்றும் பிரமமென்றும் பரம
மென்றும் வகுக்கின்றோர் வகுக்கிடுக வதுநா னென்று, மிதுவென
றுஞ் சுட்டவொணா ததனற் சும்மா விருப்பதுவே தனிவெனக

கொண்டிருக்கின் றோனை, விந்துவென்ற தண்ணளியாற் கலந்து
கொண்டு விளங்குகின்ற பெருவெளியே விமலத் தேவே. (66)

அருமறையா கமங்கண்முத னடுவீ றெல்லா மமைந்தமைந்து
மற்றவைக்கு மப்பா லாகிக், நமறைக்கு வுயிர்களொ டாறுங் கலந்துமே
விக் கலவாமற் பண்மணறியுங் கடந்து ஞானத், திருமணிமன் றகத்தி
ன்ப வுருவா யென்றுந் திகழ்கருணை நடம்புரியுஞ் சிவமே மோனப்,
பெருமலையே பரமவின்ப நிலையே முக்கட் பெருமானே யெத்திறத்
தும் பெரிய தேவே. (67)

என்னுயிர்நீ யென்னுயிர்க்கோ ருயிரு நீயென் னின்னுயிர்க்குத்
துணைவநீ யென்னை யீன்ற, வன்னைநீ யென்னுடைய வப்பனீயென்
னரும்பொருணீ யென்னிதயத் தன்பு நீயென் னன்னெறிநீ யெனக்
குரிய வுறவு நீயென் னற்குருநீ யெனைக்கலந்த நட்பு நீயென், றன்னு
டைய வாழ்வுநீ யென்னைக் காக்குந் தலைவனீ கண்மூன் றுதழைத்த
தேவே. (68)

தானாகி யானல்ல தொன்று மில்லாத் தன்மயனு மெய்யவெவைக்
குந் தலைவனாகி, வானாகி வளியனலாய் நீரு மாகி மலர்தலைய வுலகாகி
மற்று மாகித், தேனாகித் தேனினறுஞ் சுவையு மாகித் தீஞ்சுவையின்
பயனாகித் தேடு கின்ற, நானாகி டென்னிறைபாய நின்றோய் நின்னை
நாயடியே னெவ்வாறு நவிற்று மாறே. (69)

ஆனேறும் பெருமானே யரசே யென்ற னுருயிருக் கொருது
ணையே யமுதே கொன்றைத், தேனேறு மலர்ச்சடையெஞ் சிவனே
தில்லைச் செழுஞ்சுடரே யானந்தத் தெய்வ மேயென், னூனேறு
முயிர்க்குணிறை யொளியே யெல்லா முடையானே நின்னடிச்சீ
ருன்னி யன்பர், வானேறு கின்றார்நா னொருவன் பாவி மண்ணேறி
மயக்கேறி வருந்துற் றேனே. (70)

செஞ்சடையெம் பெருமானே சிறுமா னேற்ற செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனே சூழ்ந்து, மஞ்சடையு மதிற்றில்லை மணியே யொற்றி வளர்மருந்தே யென்னுடைய வாழ்வே வேட்கை, யஞ்சடைய வஞ்சியர்மா லடைய வஞ்ச மடையநெடுந் துயரடைய வகன்ற பாவி, நெஞ்சடைய நினைகியோ நினைகி யேன்மெய்ந் நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீதா னன்றே. (71)

அன்னையினும் பெரிதினிய கருணை யூட்டு மாரமுதே யென்னுறவே யரசே யிந்த, மன்னுலகி லடியேனை யென்னே துன்ப வலையி லகப் படவியற்றி மறைந்தா யந்தோ, பொன்னைமதி கிடுகின்றோர் மருங்கே சூழ்ந்து போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்த லாற்றே, னென்னையுனை கொள்ளுகியோ கொள்கி லாயோ வென்செய்வே னென்செய்வே னென்சேய் வேனே. (72)

படித்தேன்பொய் யுலகியனூ லெந்தாய் நீயே படிப்பித்தா யன்றி யுமப் படிப்பி லிச்சை, யொடித்தேனோ வொடித்தேனோ வொடிப்பித் தாய்பின் னுன்னடியே துணையெனநா னுறுதி யாகப், பிடித்தேன் மற் றதுவுநீ பிடிப்பித் தாயிப் பேதையே னின்னருளைப் பெற்றோர் போல, நடித்தேனெம் பெருமானீ யொன்று நானே நடித்தேனோ வல்லதுநீ நடிப்பித் தாயோ (73)

மத்தேறி யலைதயிர்போல் வஞ்ச வாழ்க்கை மயலேறி விருப்பேறி மதத்தி னோடு, பித்தேறி யுழல்கின்ற மனத்தா லந்தோ பேயேறி நலி கின்ற பேதை யானேன், வித்தேறி விளைவேறி மகிழ்கின் றோர் போன் மேலேறி யன்பரெலாம் விளங்கு கின்றா, ரொத்தேறி யுயிர் கு யிராய் நிறைந்த வெங்க ளுடையானே யிதுதகுமோ வுணர்கி லேனே

மதியணிந்த முடிக்கனியே மணியே யெல்லாம் வல்லவருட் குருவேநின் மலர்த்தாள் வாழ்த்திக், கதியணிந்தா ரன்பரெலா மடியே னொன்றுங் கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கி யந்தோ, பொதிய

ணிந்து திரிந்துழலு மேறு போலப் பொய்யுலகிற் பொய்சுமந்து புலம்பா நின்றேன், றுதியணிக நின்னருளொன் றனக்கு முண்டோ வின்றெனிலிப் பாவியேன் சொல்வ தென்னே. (75)

என்னரசே யென்னுயிரே யென்னை யீன்ற வென்றாயே யென் குருவே யெளியே னிங்கே, தன்னரசே செலுத்தியெங்கு முழலா நின்ற சஞ்சலநெஞ் சகத்தாலே தயங்கி யந்தோ, மின்னரசே பெண்ணமுதே யென்று மாதர் வெய்யசிறு நீர்த்துளிச் சுவை விழுமே யென்னாக, கொன்னரைசேர் கிழக்குருடன் கோற்போல் வீணே குப்புறு கின் றேன்மயலிற் கொடிய னேனே. (76)

அல்விலங்கு செழுஞ்சுடரா யடியா ருள்ள த்தமர்ந்தருளுஞ் சிவ குருவே யடியே னிங்கே யிவ்விலங்கு மடமாதெ யென்றே யெந்தா யந் தவிருப்புவிலங் கினையொழித் துமென்னே பின்னு, மவ்விலங்கு மாத் தையாசை மாசை யென்னும் வல்விலங்கு பூண்டந்தோ மயங்கி நின் றேன், புல்விலங்கு மிதுசெய்யா தோகோ வீரப் புலைநாயேன் பிழை பொறுக்கிற் புதிதே யன்றே. (77)

வன்கொடுமை மலக்கி யடியார் தம்மை வாழ்விக்குங் குருவே நின் மலர்த்தா ளெண்ண, முன்கொடுசென் றிடுமடியேன் றன்னை யிந்த மூடமன மிவ்வுலக முயற்சி நாடிப், பின்கொடுசென் றலைத்தி ழுக்குந்தோ நாயேன் பேய்பிடித்த பித்தனைப்போற் பிதற்றா நின்றே னென்கொடுமை யெனபாவ மெந்தா யெந்தா யென்னுரைப்பே னெங் குருவே யென்செய வேனே, (78)

உய்குவித்து மெய்யடியார் தம்மை யெல்லா முண்மைநிலை பெற வருளு முடையா யிங்கே, மைகுவித்த நெடுங்கண்ணார் மயக்கி லாழ்ந்து வருந்துகின்றே னல்லாலுன் மலர்த்தா ளெண்ணிக், கைகுவித்துக் கண்களிநீர் பொழிந்து நானோர் கணமேனுங் கருதினைக் கலந்த

துண்டோ, செய்குவித்துக் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ திருவுளத்தை யறியேனென் செய்கு வேனே. (79)

அருள்வெளியி லானந்த வடிவி னானின் றாடுகின்ற பெருவாழ்வே யரசே யிந்த, மருள்வலையி லகப்பட்ட மனத்தா லந்தோ மதிகலங்கி மெய்ந் நிலைக்கோர் வழிகா ணாதே, யிருணெறியிற் கோலிழந்த குருட்டு மன்போ லெண்ணாதெ லாமெண்ணி யேங்கி யேங்கி, யுருள்சகடக் கால்போலுஞ் சுழலா நின்றே னுய்யும்வகை யறியேனிவ் வொதிய னேனே. (80)

கற்றவளை தனக்குமுண வளிக்கு முன்றன் கருணைநிலை தனையறி யேன் கடையே னிங்கே, யெற்றவளை யெறும்பேபோற் றிரிந்து நாளு மிளைத்துநின தருள்காணே தந்தோ யந்தோ,பெற்றவளைக் காணாத பிள்ளை போலப் பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையை நோக்கி, யிற்றவளைக் கேள்விடல்போல் விடுதி யேல்யா னென்செய்வே னெவர்க்குறுவே னென்சொல் வேனே. (81)

அடிமைசெயப் புகுந்திடுமெம் போல்வார் குற்ற மாயிரமும் பொறுத்தருளு மரசே நாயேன், கொடுமைசெயு மனத்தாலே வருந்தி யந்தோ குரங்கின்கை மாலையெனக் குலையா நின்றேன், கடுமைசெயப் பிறர்துணிந்தா லடிமை தன்னைக் கண்டிருத்த லழகன்றே கருணைக் கெந்தாய், செடிமையுளப் பாதகனே னென்செய் வேனின் றிருவுளத்தை யறிந்திலேன் றிகைக்கின் றேனே. (82)

கூம்பாத மெய்நெறியோ ருளத்தே யென்றுங் குறையாத வின்பளிக்குங் குருவே யாசைத், தாம்பாலே யாப்புண்டு வருந்தி நாயேன் றையலார் மையலெனுஞ் சலதி யாழ்ந்து, வோம்பாம லுவர்நீருண் டுயங்கு கின்றே னுன்னடியா ரக்கரைமே லுவந்து நின்றே, திம்பாலுஞ் சர்க்கரையுந் தேனு நெய்யுந் தேக்குகின்றா ரிதுதகுமோ தேவ தேவே.

வெள்ளமணி சடைக்கனியே மூலமாகி விரிந்தருளு மொரு தனியே விமலனே யென்னை, கள்ளமனக் குரங்காட்டி மாட்ட மெல்லாங் கண்டிருந்து மிரங்கிலையேற் கவலை யாலே, யுள்ளமெலிந் துழல்கின்ற சிறியேன் பின்ன ருய்யும்வகை யெவ்வகையீ தென்னுங் காறும், பொள்ளெனமெய் வியர்க்கவுளம் பதைக்கச் சோபம் பொங்கிவழி கின்றது நான் பொறுக்கி லேனே. (84)

எனையறியாப் பருவத்தே யாண்டு கொண்ட வென்னரசே யென் குருவே யிறையே யின்று, மனையறியாப் பிழைகருது மகிழ்நன் போல மதியறியேன் செய்பிழையை மனத்துட் கொண்டே, தனையறியா முகத்தவர்போ லிருந்தா யெந்தாய் தடங்கருணைப் பெருங்கடற்குத் தகுமோ சண்டா, யனையறியாச் சிறுகுழவி யாகி யிங்கே யடிநாயே னரற்றுகின்றே னந்தோ வந்தோ. (85)

தீவினைநல் வினையெனும்வன் கயிற்றா லிந்தச் சீவர்களை யாட்டுகின்ற தேவே நாயே, னேவினை நேர் கண்மடவார் மையற்பேயா லிடருழந்துஞ் சலிப்பின்றி யென்னே பின்னு, நாவினையென் பால்வருந் திக கரண்டுகின்ற நாய்க்குநகை தோன்ற நின்று நயக்கின்றேனே, னாவினைவிட் டெருதுகறந் திடுவான் செல்லு மறிவிலிக்கு மறிவிலியே னான வாறே. (86)

எம்பெருமா னின்விளையாட் டென்சொல் கேனே துமறியாச்சிறியே னெனைநீகா ணிங்கே, செம்புனலாற் றசைபுகு புலாற் சுவர்சூழ் பொந்தைச் சிறுவீட்டி லிருட்டறையிற் சிறைசெய் தந்தோ, கம்பமுறப் பசித்துழலுங் கொளுந்து வந்தக் கரணமுதற் பொறிபுலப் பேய் கவர்ந்து சூழ்ந்து, வம்பியற்றக் காமாதி யரட்ட ரெல்லா மடிபிடித்து வருந்தவென்றே வளர்த்தா யெந்தாய். (87)

அம்பரத்தே யானந்த வடிவா யென்று மாடுகின்ற மாமணியே யரசே நாயே, னிம்பரத்த மெனுமுலக நடையி லந்தோ விடருழந்தேன்

பன்னெறியி லெனையிழுத்தே, பம்பரத்தி னுடியலைப் படுத்து மிந்தப்
பாவிமன மெனக்குவயப் படுவதில்லை, கொம்பரற்ற விளங்கொடி
போற் றளர்ந்தே னென்னைக் குறிக்கொள்ளக் கருதுதியோ குறித்தி
டாயோ. (88)

கண்ணுடைய நுதற்கரும்பே மன்றி லாடுங் காரணகாரியங்கட
ந்த கடவுளே நின், றன்னுடைய மலரடிக்கோர் சிறிது மன்பு சார்ந்
தேனே செம்மரம்போற் றணிந்த நெஞ்சேன், பெண்ணுடைய மய
லாலே சுழல்கின் றேனென் பேதைமையை யென்புகல்வேன் பேய
னேனைப், புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளொன்கேனே புலைவிழை
ந்து நிலைவெறுத்தேன் புலையனேனே. (89)

பொன்னுடையா ரிடம்புகவோ வவர்கட் கேற்கப் பொய்மொழி
கள் புகன்றிடவோ பொறிபோ லிந்தக், கொன்னுடையா வுடல்பருக்
கப் பசிக்குச் சோறு கொடுக்கவோ குளிர்க்காடை சொளவோ வஞ்ச,
மின்னிடையார் மூடைச்சீறுநீர்க் குழிக்கணங்கோ வீழ்ந்திடவோ தா
ழ்ந்திளைத்து விழிக்கவோ நா, னென்னுடையா யென்னுடையா யெ
ன்னை யிங்கேயெடுத்துவளர்த் தனையறியே னென்சொல்வேனே. 90

வருகணந்து வாழ்ந்திடுமோ வீழுமோ விந்த மலக்கூடென் றறி
ஞரெலாம் வருந்தக் கேட்டு, மருகனைத்துக் கொளப்பெண்பே யெங்
கே மேட்டுக் கடைந்திடவெண் சோறெங்கே யாடை யெங்கே, யிரு
கணுக்கு வியப்பெங்கே வசதியான விடமெங்கே யென்றுதிரிந் திளை
த்தே னல்லா, லொருகணந்து முனைநினைந்த துண்டோ வென்னை
யுடையானே யெவ்வகைநா னுய்யு மாறே. (91)

பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசை பொங்கிப் புவிநடையிற்
பற்பலகாற் போந்து போந்து, னென்மலையோ நிதிமலையோ வென்று
தேடி நிலைகுலைந்த தன்றியுனை நினைந்து நேடி, மன்மலையோ மாம

ணியோ மருந்தோ வென்று வழுத்தியே யிலையேயிந் நஞ்ச நெஞ்சங், கன்மலையோ விரும்போசெம் மரமோ பாறைக் கருங்கல்லோ பராய முருட்டுக் கட்டை யேயோ (92)

தம்மைத்தாமுந் துளமுக முண்டு கெக்குந் தகையுடையார் திருக்கூட்டஞ் சாரா நாயேன், வெம்மைமையெலாந் தவிரா துமனங் குளிரக் கேள்வி யிருகாருங்கி மெய்யறிவாம வீட்டி லென்றுஞ், செம்மையெலாந் தருமெள்ள வினைமேற் கொண்டு செறியிரவு பகலென்றுந் தெரியா வண்ணம், மிம்மையிலே யெம்மையிலுஞ் சாஞ்சசுக விளப நிலை யடைவேனோ வேழை யேனே- (93)

அடியனேன் பிழைபொறுத் தாம பொறுத் தாட் கொண்ட வருட்கடலே மணிநெருங்குத் மார்க்க யிகாரா, கொடியனேன் செய்பிழையைத் திருவுள மாகவே கொளவேயோ கொண்டுளங் குறிப்ப துண்டோ, கொடியனே முதற்கடவுட் சமூகத் தோராக ளெம்பிழைக ளாயிரமும் பொறுத்து மாயை, பொடியழகா நிறைபெருங் கருணை வள்ள லென மறைகளோதுவசிவ துனைகதா னன்றே. (94)

கண்மயக்கும் பேரிருட்டுக் கருத்த போதிற் கருத்தறியாச் சிறுவனையோர் கடுங்கானத்தே, யுண்மயக்கங் கொளவிடுத்தே பொருவன் பின்போ மொருதாய்போன் மாயையிரு ளோங்கும் போதினை, மண்மயக்கம் பெறுமவிடயக் காட்டி னந்தோ மதியிலேன் மாழாந்து மயங்க நீதான், வண்மையுற்ற நியதியின்பின் னனைவிட்டே மறைந்தனையே பரமே நின் வண்மை யெனனே. (95)

நற்றாயும் பிழைதெரிக்கக் கண்டோ மிந்த நானிலத்தே மற்றவா யார் நாடார் வீணே, பற்றாய மகாத்மைநாம பற்றேமெம பற்றிற் பற்றுத பற்றுடையார் பற்றி யுள்ளே, யுற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணை யொன்றே யுறுபிழைக ளத்துணையும் பொறுப்ப தென்றுன், பொற்றாளை விரும்பியது மன்று ளாடும் பொருளேயென் பிழையனைத்தும் பொறுக்க வன்றே. (96)

எண்ணியநம் மெண்ணம்மலா முடிப்பான் மன்று ளெம்பெருமா னென்றுமகிழ்ந் திறுமாந் திங்கே, நண்ணியமற் றையர்தம்மை யுரமை பேசி நன்குமதி யாதிருந்த நாயினேனை, தண்ணியநல் லருட்கடலே மன்றி லின்பத் தாண்டவஞ்செய் கின்றபெருந் தகையே யெங்கள், புண்ணியனே பிழைகுறித்து விடுத்தி யாயிற் பொய்யனே னெங்குற் றென் புரிவே னந்தோ. (97)

அன்பர்திரு வுளங்கோயி லாகக் கொண்டே யற்புதச்சிற் சபையோங்கு மரசே யிங்கு,வன்பரிலுஞ் சிறியேனை மயங்கவைத்து மறைந்தனையே யானந்த வடிவோய் நின்னை, துன்பவடி வுடைப்பிறரிற் பிரித்து மேலோர் துரியவடி வினனென்று சொன்ன வெல்லா, மின்ப வடி வடைந்தன்றே யெந்தா யந்தோ வென்னாவென் சொல்கேனிவ் வேழை யேனே. (98)

புற்றோங்கு மரவமெல்லாம் பணியாக கொண்டு பொன்மேனி தனிலணிந்த பொருளே மாயை, யுற்றோங்கு வஞ்சமனக் கள்வனேனை யுளங்கொண்டு பணிகொள்வ துனக்கே யொக்கு, மற்றோங்கு மவ ரெல்லாம் பெருமை வேண்டும் வன்மனத்த ரெனைவேண்டார் வள்ள லேநான், கற்றோங்கு மறிவறியேன் பலவாச் சொல்லுங் கருத்தறியே னெனக்கருளக் கருது வாயே. (99)

அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றி லாடு மானந்தப் பெருவாழ்வே யன்புளோர்கள், குருளுடைய வுளமுழுதுங் கோயில் கொண்ட சிவமேமெய் யறிவுருவாம் மெய்வமேயிம், மருளுடைய மனப்பேதை நாயி னேன்செய் வன்பிழையைச் சிறிதேனு மதித்தி யாயி, லிருளுடைய பவசகடல்விட் டேறே னெனையே யேற்றுவதற் கென்னுளக வென் னின்பத் தேவே. (100)

சிவநேச வெண்பா.

பேரறிவாற் கண்டும் பெரியோ ரறியாரேல்
யாரறிவார் யானோ வறிகிற்பேன் — சீர்கொள்
வெளிவாய் வெளிக்குள் வெளியா யொளிக்கு
ளொளியாகி நின்ற வுனை. (101)

பூதமெங்கே மற்றைப் புலனெங்கே பல்லுயிரின்
பேதமெங்கே யண்டமெனும் பேரெங்கே — நாதமெங்கே
மன்வடிவ மெங்கே மறையெங்கே வான்பொருணீ
பொன்வடிவங் கொள்ளாத போது. (102)

உப்பிருந்த வோடோ வொதியோ வுலாப்பிணமோ
வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சுமையோ — செப்பறியேன்
கண்ணப்ப ருக்குக் கனியனையாய் நிற்பணியா
துண்ணப் பருக்கு முடம்பு. (103)

சொல்லுகின்ற வுள்ளுயிரைச் சோர்வுற் றிடக்குளிர்ந்து
கொல்லுகின்ற நஞ்சிற் கொடிதன்றே — வொல்லுமன்ற
பெம்மானின் றாட்கமல மெண்ணாது பாழ்வயிற்றிற்
சும்மா வடைக்கின்ற சோறு. (104)

சோர்படைத்துச் சோறுண்டாற் றொண்டைவிக்கி னுண்டுநீர்
மார்படைத்துச் சாவினு மாநன்றே — சீர்படைத்த
வெண்ணுவா ரெண்ணு நிறைவாநின் றாளேத்தா
துண்ணுவா ருண்ணு மிடத்து. (105)

திருவருண் முறையீடு.

சேல்வைக்குங்கண்ணுமைபாகாநின்சித்தந்திருவருளென்
பால்வைக்குமேலிடரெல்லாமெனைவிட்டப்பாலடக்கக்
கால்வைக்குமேநற்சுகவாழ்வென்மீதினிற்கண்வைக்குமே
மால்வைக்குமாயைகண்மண்வைக்குமேதங்கள்வாய்தனிலே. (106)

நான்செய்தபுண்ணியமியாதோசிவாயநமவெனவே
வூன்செய்தநாவைக்கொண்டோதப்பெற்றேனெனையொப்பவரார்
வான்செய்தநான்முகத்தோனுந்திருநெடுமாலுமற்றைத்
தேன்செய்தகற்பகத்தேவனுநேர்வருஞ்செய்யரிதே (107)

ஊர்தருவார்நல்லவுண்டருவாருடையுந்தருவார்
பார்தருவாருழற்கோர்தருவார்பொன்பணந்தருவார்
சோர்தருவாருள்ளறிவுகெடாமற்சுகிப்பதற்கிங்
கார்தருவாரம்மையார்தருபாகனையன்றிநெஞ்சே. (108)

மணிகொண்டகண்டனைவாழ்த்தார்தம்வாய்த்தெருமண்ணுண்டவாய்
பிணிகொண்டவாய்விடப்பிச்சுண்டவாய்வரும்பேச்சற்றவாய்
துணிகொண்டவாயனற்சூடுண்டவாய்மலஞ்சோர்ங்குழிவாய்
குணிகொண்டவெப்பிலிக்கூழுண்டவாயெனக்கூறுபவே. (109)

நயப்படுமோர்நின்னருளெனக்கின்றெனிற்றும்மனமென்
வயப்படுமோதுயர்மண்படுமோநல்லவாழ்வையென்றோற்
செயப்படுமோகுணஞ்சீர்படுமோபவஞ்சேரச்சற்றும்
பயப்படுமோமலம்பாழ்படுமோவெம்பசுபதியே. (110)

எல்லாமுடையவிறையவனேநினையேத்துகின்ற
நல்லார்தமக்கொருநாளேனும்பூசைநயந்தியற்றிச்
சொல்லாலவர்புகழ்சொல்லாதிவ்வண்ணந்துயர்வதற்கென்
கல்லாமையொன்றுமற்றில்லாமையொன்றிருகாரணமே. (111)

பதியேசரணம்பரமேசரணம்பரம்பரமாந்
திதியேசரணஞ்சிவமேசரணஞ்சிவமுணர்ந்தோர்
கதியேசரணமென்கண்ணேசரணமுக்கட்கருணை
நிதியேசரணஞ்சரணமென்பான்மெய்ந்நிலையருளே. (112)

கான்போலிருண்டவிவ்வஞ்சகவாழ்க்கையிற்கன்னெஞ்சமே
மான்போற்குதித்துக்கொண்டோடேலமுதமதிவிளங்கும்
வான்போற்குளிர்ந்தசிவானந்தவாழ்க்கையின்வாழ்வுறச்செந்
தேன்போலினிக்குஞ்சிவாயநமவெனச்சிந்தைசெய்யே. (113)

சிவசங்கராசிவயோகாசிவகதிச்சீரளிக்குஞ்
சிவசம்புவேசிவலோகாசிவானந்தச்செல்வமல்குஞ்
சிவசுந்தராசிவபோகாசிவாகமச்செந்நெறிசொல்
சிவபுங்கவாசிவஞானிகள்வாழ்த்துஞ்சிவகுருவே (114)

வடிவுடை மாணிக்கமாலை.

சீரறிவாய்த்திருவொற்றிப்பரமசிவத்தைநினைப்
போரறிவாயவவறிவாம்வெளிக்கப்புறத்துநின்றாய்
யாரறிவார்நின்னைநாயேனறிவதழகுடைத்தே
வாரெறிபூண்முலைமானேவடிவுடைமாணிக்கமே. (115)

ஆசையுள்ளாரயன்மாலாதிதேவர்கள்யாருநின்றாட்
பூசையுள்ளாரெனிலெங்கேயுலகர்செய்பூசைகொள்வார்
தேசையுள்ளாரொற்றியூருடையாரிடஞ்சேர்மயிலே
மாசையுள்ளார்புகழ்மானேவடிவுடைமாணிக்கமே. (116)

எழுதாவெழிலுயிர்ச்சித்திரமேயின்னிசைப்பயனே
தொழுதாடுமன்பர்தமுட்களிப்பேசிற்சுகக்கடலே
செழுவார்மலர்ப்பொழிலொற்றியெம்மான்றன்றிருத்துணையே
வழுவாமறையின்பொருளேவடிவுடைமாணிக்கமே. (117)

சேலேர்விழியருட்டேனேயடியருட்டித்திக்குஞ்செம்
பாலேமதுரச்செம்பாகேசொல்வேதப்பனுவன்முடி
மேலேவிளங்கும்விளக்கேபருவொற்றிவித்தகனார்
மாலேகொளுமெழின்மானேவடிவுடைமாணிக்கமே. (118)

கருவேதனையறவென்னெஞ்சகத்துற்களிப்பொடொற்றிக்
குருவேயெனுநின்கணவனுநீயுநகுலவுமந்த
திருவேயருள்செந்திருவேமுதற்பணிசெய்யத்தந்த
மருவேமருவுமலரேவடிவுடைமாணிக்கமே. (119)

எண்ணியவெண்ணங்களெல்லாமபலிக்கவெனக்குனருள்
பண்ணியவுள்ளநல்கொளுள்ளும்புறம்பும்பரிமளிக்கும்
புண்ணியமல்லிகைப்போதேமொழியொற்றிப்புராணர்பான்
மண்ணியபச்சைமணியேவடிவுடைமாணிக்கமே (120)

பத்தர்தம்முள்ளத்திருக்கோயின்மேவும்பரம்பரையே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானவொளிப்பிழம்பேசிற்சுகானந்தமே
நித்தநின்சீர்சொலவெற்கருள்வாயொற்றிநின்மலருண்
மத்தர்தம்வாமமயிலேவடிவுடைமாணிக்கமே. (121)

புண்ணிய விளக்கம்.

உற்றவிடத்திலுதவும்மகத்துடையோர்வைத்தவைப்பதனைக்
கற்றமனத்திற்புகுநற்கருணைக்கனியையிடைமேற்காட்டுவிக்கு
மற்றமடைந்தவொற்றீசஞ்சேசெவ்வென்மேலானைக்கண்டாய்
பெற்றமகற்றிக்கிறைவனிக ஞ்சிவாயநமவென்றிடற்கே. (122)

பாடற்கினியவாக்களிக்கும்பாலுஞ்சோறும்பரிக்களிக்குங்
கூடற்கினியவடியவர்தங்கூட்டமளிக்குங்குணமளிக்கு
மாடற்கினியநெஞ்சேநீயஞ்சேலென்மேலானைக்கண்டாய்
தேடற்கினியசீரளிக்குஞ்சிவாயநமவென்றிடற்கே. (123)

ஒருமை விளக்கம்.

பொன்றுமவாழ் மனைமையிலெபனிலே மேசுபுலபமனையா பு
ழுநெறிபளறபி, லென்றமவிழ்நதுழன மடமைமைவிடுத்தெபழில
கொளொறறி பூா மகெனவுடனபோது, மனமு இமபலாசசயிவெமி
லிபபா தொணடா நபகறைசுவைபெறளுறி, பொனமமோஞசிவ
சணமுகசிவயோமோஞசிவாய லெனறனனுசிமனனே (124)

வாதுசெபமடவாதமைவிழை பமறவிவநதனைவாவெனல
ழைகசி, மலதுசெயவையோவேழைகயநோவெழி லகொளொறறி பூா
நகெனனு டனபோநது, போதுவைகியநானமுகமனமகவான புணரிவை
ரியபூ மகளகொழுந, ஞேதுமோருசிவசணமுகசிவயோமோஞசிவாய
வெனறுனனுகிமனனே (125)

அவலத் தழுநகல்

காயமெமனபதாாடயனறறிமய னகலயகிமனமெருகளைகனு
மிலலேன, சேபநனெனாரியணி தெனககாட்டு தெயவநினனருடடி
றஞசிரிதன டையன ாடிரினனடியவருடனகூடி தொழுமபு செபவ
மதசுகமெனசுகுணியேன, நீபனெனனறனைபாாலெ யவாரேசிகழு
வெயாறறி பூா சியாகமாமணமே (126)

காட்சிப் பொருமிதம்

[illegible]ரையா மெசுமா டமெசறு
முறைபடாமலொரிசெபடாமேனபுகபு
வமபடாசுவளாயலவிமெனப
தரைபடாகள னைசாகரிய சனடுகாலோ (127)

சிந்தைநின் றசிவாநந்தச்செல்வமே
யெந்தையேயெமையாட்கொண்டதெய்வமே
தந்தையேயவலிதாயத்தலைவநீ
கந்தைசுற் றுங்கணக்கதுவென்கொலோ. (128)

வேலைகொண்டவிடமுண்டகண்டனே
மாலைகொண்டவளர்வல்லிகேசனே
பாலைகொண்டபராபரநீபழஞ்
சேலைகொண்டதிறமிதுவென்கொலோ. (129)

பன்னுவார்க்கருளும்பரமேட்டியே
மன்னுமாமணியேவல்லிகேசனே
வுன்னைநீயிங்குடுத்தியகந்தையைத்
துன்னுவாரிலையோபரஞ்சோதியே. (130)

கடுத்ததும்பியகண்டவகண்டனே
மடுத்தநற்புகழ்வாள்வல்லிகேசநீ
தொடுத்தகந்தையைநீக்கித்துணிந்தொன்றை
யுடுத்துவாரிலையோவிவ்வுலகிலே. (131)

ஆலடுத்தவரும்பொருளேதிரு
மாலடுத்துமகிழ்வல்லிகேசநீ
பாலுடுத்தபழங்கந்தையைவிடத்
தோலுடுப்பதுவேமிகத்தூய்மையே. (132)

துன்னுமாமருந்தேசுடரேயருண்
மன்னுமாணிக்கமேவல்லிகேசரே
தன்னுகந்தையைச்சுற்றிநிற்பீரெனி
லென்னநீரெமக்கீயும்பரிசதே. (132)

மாசில்சோதிமணிவிளக்கேமறை
வாசிமேவிவரும்வல்லிகேசநீர்
தூசில்கந்தையைசசுறறியையோபர
தேசிபோலிருந்தீரென்கொல்செய்வனே. (133)

தேருநற்றவர்சிந்தையெனுங்கலஞ்
சாருநற்பொருளாம்வலிநாயநீர்
பாருமற்றிப்பழங்கந்தைசாத்தினீர்
யாருமற்றவரோசொலுமையரே. (134)

மெல்லிநாயவிரைமலர்ப்பாதனே
வல்லிதாயமருவியநாதனே
புல்லிதாயவிக்கந்தையைப்போர்த்திறற்
கல்லிதாயநெஞ்சங்கரைகின்றதே (135)

அபராதவிண்ணப்பம்.

கட்டினேன்பாபக்கொடுஞ்சுமையெடுப்பேன்கடும்பிழைகருதிடேனென்னை, விட்டிலேலையோகைவிடிற்சிவனேவேறுநான்யாதுசெய்வேனே, சுட்டிலாப்பொருளேசுகப்பெருங்கடலேதூய்தஞிருவொற்றியூர்த்துணையே, தட்டிலாக்குணத்தோர்புகழ்செயுங்குகனைத்தந்தருடருந்தயாநிதியே. (136)

அறிவரும் பெருமை.

என்னைநின்னவனுக்கொண்டுநின்கருணையென்னுநன்னீரினுலாட்டி,யன்னையப்பனுமாய்ப்பரிவுகொண்டாண்டவண்ணலேநண்ணரும்பொருளே, வுன்னருந்தெய்வநாயகமணியேயொற்றியூர்மேவுமென்னுறவே, நன்னர்செய்கின்றோயென்செய்வேனிதற்குநன்குகைம்மாறுநாயேனே. (137)

எழுத்தறிபெருமான் மாலை

சிந்தைமயா சிதசியங்குசினறநாபேன
முந்தை [illegible]வினைதொ[illegible]லை [illegible]துனைதொ[illegible]பகழறகாளா காசே
[illegible]சையா[illegible]யாணிசபூவைசதளிரியமோரா
வெந்நீ[illegible]ற்றியெழுத்தறியும்பெருமானே (138)

நன்னெறிசேரன[illegible] கனைநாடிடவு நின்புகழினை
சென்னெறியைசசோ[illegible]ட வருசெய[illegible]யுணக தனகது
முன்னறியேனபினனறியேன் [illegible] னேனைமயா[illegible]
மென்னன [illegible] யெழுத்[illegible] யும்பெருமானே (139)

பூமாரு[illegible] டன [illegible]பொன [illegible]ருளைப்புணரியாக
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ருனை[illegible]
காமா[illegible]கா[illegible]மெ[illegible] கோருந[illegible]ணமு[illegible]
யேமாக [illegible]றொற்றியெழுத்தறியும்பெருமானே (140)

[illegible] [illegible] [illegible] டாநெசமிலாபவொயடியே
[illegible] [illegible]லாநெஞ்சத்தேறு டகலசவெசபயாயே
[illegible]நசமிலா[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]றொற்றியெழுத்தறியும்பெருமானே (141)

வெயகொளிக[illegible] [illegible]பாண [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
மங்கோபி காகுனை[illegible] [illegible]வாடுசினறே
ளியகொளிகா[illegible]ருசமுணடயெனனருமையப்பா[illegible]
யெங்கொ[illegible]தாயொற்றியெழுத்தறியும்பெருமானே (142)

திருப்புகழ் விலாசம்.

மாறுபடுதலென் னெஞ்சினைத் திருத்திமயக்கங் கெடவருதலென் றேரு, வேறுபடுதலென் னுயிர்க்குயிரேயாவுமாகி நின்றிலங்கிய பொருளே, நீறுபடுதலொளிநிலைறத் தலென்னெருப்பே பரிசறியானைக்கர்க்குற்ற நல்லு றவே, சேறுபடுதலெசங்கா மனைமுனிந்த கிசமுமாற்றியூர்ச் சிவபெருமா னே. (143)

திருச்சந்தத் தெய்வத்திறம்.

அன்புடனின்ப மபுகழ்பாவினாலையமை காளியேனினை மு மைக, யபர் றோகாலுர என்பவகன்னிரண்டிலைபுனு பூண்டேனினைத் தொழுநாகமையவாளா கதேற்றுண்டமாமீச ரவன்பற, மின்றனை வணங் காதகுலையைக் கொடி கபிலனெரியமயமோல வாரங்கே யனைன்னை, யின்பறவமெலியிவிடைவிடு கருடிலுனனியான் செபிறுஞ் போதாதே தெயொருபோதாய. (144)

ஆடல்முதற்பத்து.

சிந்தை திகைத்து நைக்கயாகின் மீறன்சிலமேனையமேசாரத்தேலன் நீக்கணமுடையன், யாதுகின்னை நகராட்டியவென் றுல்லுவநெருஞ் சமென்வசநின்றதிலேய, யெங்கை நினைருளுனெடனிலுப்வேனில் லேயன்னிருனிலைபுப்பரிட்டுமேல, யகரியா ரிற செ நாற்றியூரர்சயம் பலத்திலனின்றுடல் செய்யமுதே. (145)

ஒருகணப்பொழுதேனுநின்னடியையபுர்கிடாதுளமோங்கென்றத னுற், திருகணப்பெறுப்பியமேனன் மெய்யுகிறமதிரிலேலன் செப்பவல ன்றிவனே, யருகணத்தபட னிற்சமோவிழுமோமாயுமயாவெனமயங்கு வென்றன்னை, யருகணைத்தருமொற்றியூரிறைமே பயம்பலத்தினின்று டல்செய்யமுதே (116)

திருவடிச் சரண்புகல்.

ஓடலெங்கணுநமக்கென்னகுறைகாணுற்றநற்றுணையொன்றுமில்லார்போல், வாடனெஞ்சமேவருந்தியென்னுடனேமகிழ்ந்துநாமிருவருஞ்சென்றுமகிழ்வாய், கூடனேர்திருவொற்றியூரகத்துக்கோயின்மேவிநகுடிமுழுதாளத், தாடளந்தருநமதருட்செல்வத்தந்தையாரடிச்சரண்புகலாமே. (147)

உடுக்கவேண்டிமுன்னுடையிழந்தார்போலுள்ளவாதமென்றுன்னிடாதென்ப, மடுக்கவேண்டிமுன்வாழ்விழந்தாயேவாழவேண்டிடில்வருந்தியென்னுடனே, யடுக்கவேண்டிநின்றழுதழுதேத்தியருந்தவத்தினரழிவுறுப்பதத்தைத், தடுக்கவேண்டுநல்லொற்றியூர்ச்செல்வத்தந்தையாரடிச்சரண்புகலாமே. (148)

சிவாநந்தப் பத்து.

இச்சையுண்டெனக்குன்றிருமலர்த்தாளெய்தும்வண்ணமிங்கென்செயவல்லேன், கொச்சைநெஞ்சமென்குறிப்பினில்லாதுகுதிப்பினின்றதுமதிப்பினியவுலகிற், பிச்சையுண்டெனிற்பிச்சரிற்சீரும்பேயருண்மனோநாயெனவுழைத்தேன், செச்சைமேனியெந்திருவொற்றியரசேதில்லையோங்கியசிவாநந்தத்தேனே. (149)

தவத்திறம் போற்றல்.

உள்ளும்புறமுநிறைந்தடியாருள்ளமதுரித்தூறுகின்ற
தெள்ளுமமுதாஞ்சிவபெருமான்றியாகப்பெருமான்றிருமுகத்தைக்
கள்ளந்தவிர்க்குமொற்றியிற்போய்க்கண்டேன்பசியைக்கண்டிலனே
யெள்ளலிகந்தேனம்மாநானென்னதவந்தான்செய்தேனோ (150)

துன்னுஞ்சோமசுந்தரனூர் தூயமதுரைநகரளித்த
தென்னர்பெருமான்சிவபெருமான் றியாகப்பெருமான் றிருவழகைப்
பன்னுமொற்றிநகர் தன்னிற்பார்த்தேன் வினைபோம்வழிபார்த்த
வென்னைமறந்தேனம்மானானென்ன தவந்தான்செய்தேனே. (151)

சிந்தாமணி மாலை.

அலையோய்கடலிற் சிவயோகமேவியவந்தணர்தந்
நிலையோர்சிறிதுமறியேனெனக்குன்னிமலவருண்
மலையோங்குவாழ்க்கையும்வாய்க்குங்கொலோபொன்மலையெனின்ற
சிலையோய்வைத்தியநாதாவமரர்சிகாமணியே. (152)

எதிர்கொள் பத்து.

ஆனந்தக்கூத்தனையம்பலவாணனையற்புதத்தேனையெம்மாதிபிரானைத், தேனந்தக்கொன்றையஞ்செஞ்சடையானைச்செங்கண்விடையனை யெங்கண்மணியை, மோனந்தத்தாபெறுங்கானந்தத்தானைமுத்தனைமுத்தியின்வித்தனைமுக்கண்ணை, யீனந்தக்காதெனையென்றுகொண்டானையின்றையிரவிலெதிர்ந்துகொள்வேனே. (153)

அடுந்தவர்க்கெல்லாமருள்புரிவானையம்பலக்கூத்தனையெம்பெருமானைச், தடுத்தெமையாண்டுகொண்டளைபளித்தானைச்சங்கரன்றன்னையென்றந்தையைத்தாயைக், கடுத்ததும்புமணிகண்டத்தினைக்கண்ணுதலானையெங்கண்ணகலானை, யெடுத்தெனைத்துன்பமவிட்டேறவைத்தானையின்றையிரவிலெதிர்ந்துகொள்வேனே. (154)

வளங்கொளுந்தில்லைப்பொன்மன்றுடையானைவானவர்சென்னியின்மாணிக்கந்தன்னைக், களங்கமிலாதகருத்துடையானைக்கற்பனைமுற்றுங்கடந்துநின்றானை, யுளங்கொளுமென்றனுயிர்த்துணையானையுண்மையையெல்லாமுடையவன்றன்னை, யிளம்பிறைசூடியசெஞ்சடையானையின்றையிரவிலெதிர்ந்துகொள்வேனே. (155)

நெஞ்சோடு நேர்தல்.

அண்கொள் கோவணக் கந்தையே நமக்கிங் கடுத்த வாடையென் றறி மடநெஞ்சே, கண்ணிகொண் மாமணிக் கலன்கள் பட்டுக் கண்ணுண் மாமணிக் கண்டிகை யணிவாய், பிணிகொள் வன்பவர்க் குதம்வெண் ணீறு பெருமை சாந்தமாம் பிறங்கொளி மன்றில், திணிகொள் சாந்த சிவசிவ வென் றுமென் றுலாய் நல்லெப்பொழுதிலாமே. (156)

இங்குநின் றுமோ ரணைமேல் நின்றனை யோர்வேலை நெஞ்சமே யிதுநம குலமுன் முன் பிறந்துழன் றவ தறியனா முன்னிலென் குலமு முதுகிழ றன்கா, பெண்ணனைவோர் பெருங்கூ றுணையாம் சாவென்சொலே லறிவிலர் பிழையொருமை பாவின், மன்னுநம் முடைவள்ளலிவனை தான்மறு நாம் பிறவாவகை வருமே (157)

பிறந்த முன்னாளி லலறினம் பெண்டிர் பிள்ளையாரிய பெருங்கொடைக் குழுக்கோ, பிறங்கா வீழ்கயிலை விழுந்தழுன்றே பிருந்த சேடக்கினி நினைவேல், மறந்துவிட்டனை நெஞ்சமே நன்மறியிலாய காமறந்திலை னைவிபேர், அறாத நாம்பெருந்தக்கினை யடையச் சொல்லுமவண் ணடுவெரா நாடுகின்றே (158)

நன்று செய்வதற் கடன்படுவாயேல் நெஞ்சமே வல்லி யவண்ண, மின்று செய்ந்நீ நாளை யென்பாயேல் திருநகர் நாளை நின்றிலமோ, வொன்று மேகண்ம கர்முகன் முனிவோருக்கவந்தனஞ் சேக்கெனத்தா நந்தா, நன்று முன்னரே நடந்தனவறியாசற்று முன்னரே யகன்றனவன் றோ (159)

தூயநெஞ்சமே சம்பெறவேண்டிற் சொல்லுவாம தூ சொல்லளவ ன்னாற், சாயமாயமா நாகன்செ றிந்தாலவுநாகள் வரைவரைக்கை விடுத்து ன்மேற், பாவவாணவப்பகை கெடமுருக்கிப்ப கவிராவிலாப் பாங்கரினின்றே, யாயவானந்தக் கூத்துடைப்பரமாகாய சோதிகண் டமருக வணியே,

நெஞ்சறைகூவல்.

திருவினாயகன் கைப்படை பெறுவான் திருக்கண் சாத்திய திருமலர் பாதத்தார், கருவின் நின்றவெம் போல்பவர் கன்மைக் காத்தளிப்பதே கடனெனக்கொண்டார், குருவின் நின்றவா ருவெனநின்றோ ரொற்றியூரிடை யுற்றன ரவர்க்கு, மருவின் நின்ற நன்மணங்கொளு மலர்ப்பூமாலை சூட்டிநம் வருதியென் மனனே (161)

குளங்கொள் கண்ணனோர் சுற்றமே சயிரோ தனைமென் றேறயவை சக்கொண்டருள் புரிவோர், குளங்கொளன்பர் தருள்ளகத் திருப்போ ரொற்றியூரிடம் பற்றிய புனிதர், களங்கொள் கண்டர் எண்டோளர் களகாளர் கல்லை நீலமெனக் கண்டவ ரவர்பால், வளங்கொள் சீர்க்கோயிற் றத்திருமெழுக் கிடுவோம் வாய்மையுடன் வருதியென் மனமே. (162)

நெஞ்சைத் தேற்றல்

சென்றவஞ்சர் தப்புறங்கடை நின்று திகைக்க வென்றுமென் றிவணிலா நெஞ்சே, யொன்று மஞ்சலே யென்றுநன் னடிகொற்றியூர் நகரின் னமருதியே லங்கு மன்றுளோமேவிய வள்ளலார் மகிழ்ந்து வாழ்கின்ற நாவா மலரடி வணங்கி, நன்றவேண்டு யபாவையுங் காங்கி நல்குமே வெனைநம் புதியகவே. (163)

மறப்பிலார்க்கெமே யாகம் பவணர் விருதும் பழுதற்றும் பெருவாழ்வுமேவண்கிறு, மிறப்பிலா தன்னைதிருக்கமேவ என்கிறுமையா சமேவண்டிறை மீதவனுணர்க்க, பிறப்பிலானெனங்கள் பரசிவபெருமான் பிரதவென்று நீமே பார்க்கிட நெஞ்சே, வாட்பிலா னருட்கடலனையார்க் குயாழ மொற்றியின் வருதியென்னுடனே (164)

சென்றுமீபுரு மவழியெ ... டுன்னை மேட ... மென் வசமல ... வென்னெஞ்சே, யின்றறைக்கண மொருகோர் நடா கியல சொனொற்றியூ

க்கென்னுடன்வருதி, யன்றுவானவருயிர்பெறநஞ்சமருந்திநின்றவெம் மண்ணலாரிடத்தே, நின்றுவேண்டியயாவையுமுனக்குநீசழவாங்கிநா னீகுவனன்றே. (165)

நெஞ்சறிவுறூஉ

என்னதன்றுகாண்வாழ்க்கையுட்சார்ந்தவின்பதுன்பங்களிருவினைப்பயனுன், மன்னுமும்மலமடஞ்செறிமனனேவாழ்கியோவிங்குவல்வினைக்கிடமா, யுன்னநல்லமுதாஞ்சிவபெருமானுற்றுவாழ்ந்திடுமொற்றியூர்க்கின்றே,யின்னலற்றிடச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன் பழியில்லையென்மீதே. (166)

துன்பவாழ்வினைச்சுகமெனமனனேசூழ்ந்துமாயையுளாழ்ந்துநிற்கின்றாய், வன்பதாகியநீயுமென்னுடனேவருதியோவன்றிநிற்றியோவறியே, னென்பதாகியவுருவுடைப்பெருமானொருவன்வாழ்கின்றவொற்றியூர்க்கின்றே, யின்பவாழ்வுறச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே. (167)

ஆட்டுகின்றதற்காகவம்பலத்துளாடுகின்றசேவடிமலர்நினையாய் வாட்டுகின்றனைவல்வினைமனனேவாழ்ந்துநீசுகமாயிருகண்டாய், கூட்டுகின்றநம்பரசிவன்மகிழ்விற்றலவுமொற்றியூர்க்கோயில்சூழ்ந்தின்ப,மீட்டுகின்றதற்கேகின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே.

வஞ்சவாழ்க்கையைவிடுத்தனநீயேவாரிக்கொண்டிங்குவாழ்ந்திருமனமே, நஞ்சமாயினுமுண்குவைநீதானானுமங்கதைநயப்பதுநன்றோ, தஞ்சமென்றவர்க்கருடரும்பெருமான்றங்குமொற்றியூர்த்தலத்தினுக்கின்றே, யெஞ்சலின்றிநான்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே. (169)

உண்மையோதினுமோர்ந்திலைமனனேயுப்பிலிக்குவந்துண்ணுகின்றவர்போல், வெண்மைவாழ்க்கையினுகர்வினைவிரும்பிவெளுக்கின்றாயுனைவெறுப்பதிலென்னே, தண்மைமேவியசடையுடைப்பெருமான்சார்ந்தவொற்றியந்தலத்தினுக்கின்றே, யெண்மைநீங்கிடச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே. (170)

நீடுமைம்பொறிநெறிநடந்துலகநெறியிற்கூடிநீநினைப்பொடுமறப்பு, நாடுமொமாயையிற்கிடந்துழைக்கின்றாய்நன்றுநின்செயனின்றிடுமனனே, யாடுமம்பலக்கூத்தனெம்பெருமானமர்ந்தவொற்றியூராலயத்தின்றே, யீடுநீங்கிடச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீ [தே (171)

கூறுமோர்கணத்தெண்ணுறுநினைவுகோடிகோடியாய்க்கொண்டதைமறந்து, மாறுமாயையான்மயங்கியமனனேவருதியன்றெனினிற்றியிவ்வளவி,லாறுமேவியவேணியெம்பெருமானமர்ந்தவொற்றியூராலயமதன்பா, லீறிலின்புறச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே. (172)

யாதுகண்டனையதனிடத்தெல்லாமணைகின்றாயவமாகநிற்கிந்த, போதுபோக்கினையேயினிமனனேபோதிபோதிநீபோம்வழியெல்லாங் கோதுநீக்கிநல்லருடரும்பெருமான்குலவுமொற்றியூர்க்கோயிலுக்கின்றே, [illegible]யதமோடநான்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே. (173)

விச்சைவேண்டினைவினையுடைமனனேமேலைநாட்பட்டவேதனையறியாய், துச்சைநீபடுந்துயருனக்கல்லாற்சொல்லிறந்தநற்சுகம்பலித்திடுமோ,பிச்சையெம்பெருமானெனநினையேற்பிறங்குமொற்றியம்பெருந்தகையவன்பா, லிச்சைகொண்டுநான்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே- (174)

தூக்கமுற்றிடுஞ்சோம்புடைமனனேசொல்வதென்னையோர்சுக மிதுவென்றே, யாக்கமுற்றுநான்வாழ்நீநாகிலாழ்நேர்ந்திடுமென்றுகண் டறிகா, ணீக்கமுற்றிடாநின்மலனமர்ந்திடுமொற்றியூர்நியமத்திற் கின்றே, யேக்கமுற்றிடச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியி லையென்மீதே. (175)

நாலெழுசீர்வசல்.

கருங்கணஞ்சூழக்கசியும்வெவ்வுடலங்கருதுமிக்கணமிருந்ததுதான்
வருங்கணமேதாயமுடியுமோவையோவஞ்சனேனென்செயவல்லேன்
பெருங்கணஞ்சூழ்வடவனத்தாடும்பிக்ஷமேனையுந்தமதவத்தோர்
மருங்கணவுறநின்றாகாவெனவன்றுஞ்சொலவான்புகுமொற்றியூர்வாழ்வே

மடிக்குறுநீர்மேலெழுத்திழுக்கிடுவேமைவடித்தெடுக்குநர்போல
நொடிக்குளேமறையுமுடம்பினைவளர்க்கநொந்தனன்றெந்துமலலாற்
படிக்குளேமனந்தாற்பரிவுறுகின்றேன்பாவியேன்றனக்கருள்புரியாய்
வடிக்குறுந்தமிழ்கொண்டன்பருக்கருளுமவள்ளலேயொற்றியூர்வாழ்வே (177)

கணத்தினிலுலகமழிந்திடக்கண்டுங்கண்ணிலாப்போர்க்கிடந்துழைக்குங்
குணத்தினிற்கொடியேனரணத்தினையருடான்கூடுவதென்கொலோவறியேன்
பணத்தராப்பொலியும்பொற்பாதர்யாராதம்பரமனேபிரமன்மாலறியா
வணத்திருந்தின்றாமோன்ச்சக்கடவுளேயொற்றியூர்வாழ்வே. 178

அறுசீர்விருத்தம்.

பொன்றுணைச்சேயாடும்புலைநாயேனுமைபெருமை
மன்றுணைசமன்றுகிற்றமன்றுணைச்சுற்றமும்தே
யுன்றுணைக்கொலாமென்றெற்றியப்பானமதுகாமன்
மின்றுருபபொன்மேனிவெண்ணீற்றுப்பாரேனே. (179)

கற்றுண்டநாய்போற்கடுகாமவெள்ளமுண்டு
நுள்ளுண்டநெஞ்சத்துடுக்கடக்கியன்பர்கட
முள்ளுண்டதெள்ளமுதே யொற்றியப்பாவுன்றனைநான்
வெள்ளுண்டநகிலிடையீர்த்ததேனே (180)

புண்ணரியமோராபோதாப்புரிந்தறியாப்பொய்யவனே
னெண்ணணியதோரெண்ணமிடரின்றிமுற்றியிட
வண்ணவிலவுசல்லொளியேயொற்றியப்பாவுன்னுடைய
தண்ணிலவுதாமரைப்பொற்றாண்முடியிற்சேர்ந்தேனே (181)

வெண்ணிலா.

தன்னையறிந்தின்பமுறவெண்ணிலாவே ஒரு
தந்திரஞ்சொல்லவேணுமெவெண்ணிலாவே (182)

நாதமுடிமேலிருந்தவெண்ணிலாவே - அங்கே
நானும்வரவேணுமினித்தென்வெண்ணிலாவே (183)

தத்திச்சாதனாதிகடல்லவெண்ணிலாவே - நானுந
தாழ்ந்துவிழுவேணகவினந்தனைவெண்ணிலாவே (184)

இராப்பகலில்லாவிடத்தேவெண்ணிலாவே - நானும
இருந்துவெண்ணியாடுகினந்தனைவெண்ணிலாவே (185)

சகசநிறமாயிறைப்பவெண்ணிலாவே - நானு
நியமமில்லா பலவழுங்கேனவெண்ணிலாவே (186)

போர்நிமுழிகு வெண்ணிலாவே யெப்ப
போசறநீவெண்ணிலாவேநாவவெண்ணிலாவே. (187)

அருமறியாமணிநடவெண்ணிலாவே - ஒரு
வாளாவருவதோசொல்லாடவெண்ணிலாவே. (188)

அந்தரங்கசேவைசெய்யவெண்ணிலாவே - யெங்க
ளையர்வருவாரோசொல்லாய்வெண்ணிலாவே. (189)

வேதமுடிமேலிருந்தவெண்ணிலாவே - மல
வேதையுளவேதுசொல்லாய்வெண்ணிலாவே. (190)

குண்டலிப்பால்நின்றிலங்கும்வெண்ணிலாவே - அந்த
குண்டலிப்பால்வேண்டுகின்றேன்வெண்ணிலாவே. (191)

ஆதியந்தமென்றுரைத்தார்வெண்ணிலாவே - அந்த
ஆதியந்தமாவதென்னவெண்ணிலாவே. (192)

வித்திலாமலேவிளைந்தவெண்ணிலாவே - நீதான்
விளைந்தவண்ணமேதுசொல்லாய்வெண்ணிலாவே (193)

முப்பொருளுமொன்றதென்பார்வெண்ணிலாவே - அந்த
மூன்றுமொன்றாய்முடிந்ததென்னவெண்ணிலாவே. (194)

நானதுவாய்நிற்கும்வண்ணம்வெண்ணிலாவே - ஒரு
ஞானநெறிசொல்லுகண்டாய்வெண்ணிலாவே. (195)

ஞானமயமாய்விளங்கும்வெண்ணிலாவே - என்னை
நானறியச்சொல்லுகண்டாய்வெண்ணிலாவே. (196)

வாசிவாசியென்றுரைத்தார்வெண்ணிலாவே - அந்த
வாசியென்னப்பேசுகண்டாய்வெண்ணிலாவே. (197)

ஐந்தலைப்பாம்பாட்டுகின்றார்வெண்ணிலாவே - அவர்
அம்பலத்தினின்றதென்னவெண்ணிலாவே. (198)

ஓரெழுத்திலைந்துண்டென்பார்வெண்ணிலாவே - அது
ஊமையெழுத்தாவதென்னவெண்ணிலாவே. (199)

அம்பலத்திலாடுகின்றார்வெண்ணிலாவே - அவர்
ஆடுகின்றவண்ணமென்னவெண்ணிலாவே (200)

அங்கரந்திலாடுகின்றார்வெண்ணிலாவே - அவர்
ஆடும்வகையெப்படியோவெண்ணிலாவே. (201)

வேட்கைந் நொந்து - தலைமகள் பாங்கியோடு கூறல்.

என்னுயிரிற்கலந்துகலந்தினிக்கின்றபெருமானென்னிறைவன் பொதுவினிடமியற்றுநடராஜன், றன்னையறியாப்பருவத்தென்னை மணம்புரிந்தான்றனையறிந்தபருவத்தேயென்னையறியவிரும்பான், பின்னையன்றிமுன்னுமொருபிழைபுரிந்தேனில்லை பெண்பரிசாபங்காணல் பெருந்தகைக்கழகோ, கன்னவென்றுற்றைக்கின்றகணக்குமுண்டோவவனறன்கணக்கறிந்தும்விடுவேனோகண்டாயென்றோழி. 202

சின்மயமாம்பொதுவினிலேநன்மயமாய்நின்றுதிருநடஞ்செய்பெருகருணைச்செல்வநடராஜு, வென்மயமானறியாத விளம்பருவந்தனிலேயென்னைமணம்புரிந்தனனீதெல்லாருமறிவார், ரின்மையில்லாதவர்போலின்றுமணந்தருளானிறையளவும்பிழை புரிந்தேனில்லையவனிதுயங், கன்மயமோவன்றுசுவைகனிமயமேயென்னுமகணக்கறிந்தும்விடுவேனோகண்டாயென்றோழி. (203)

எண்குணத்தானெல்லார்க்குமிறைவனெல்லாம்வல்லானென்னகத்தும்புறத்துமுளானின்பநடராஜன், பெண்குணத்தையறியாதவிளம்பருவந்தனிலேபிச்சேற்றிமணம்புரிந்தான்பெரிதுகளித்திருந்தேன், வண்குணத்தாலருபவனானறியநின்றபொழுதில்வந்தறியானின்பமொன்றுங்கந்தறியானவனும், மென்றுணைத்தோழிகளெல்லாமுற்றுநல்லவனை பலகால்விழித்தறிந்தும்விடுவேனோவிளம்பாயென்றோழி. (204)

ஊன்மறந்தவுயிரகத்தேயொளிநிறைந்தவொருவனுலகமெலாமுடையவனென்னுடையநடராஜன், பான்மறந்தசிறியவிளம்பருவமதி

ணமாலைபரிந்தணி யானெறிக் காக்கும் திருப்பருவமிகிறபரியான, ஞான நந்தாமென்னிலுமி ஞானமாக்கொடடேனவைரேறியவ கிறியசச மமகமுமவருமோ, கோணமறக்குடிபேபோனமிடியேனைவனறன குணமறிந்துமவிடுவேனுக்கூறயென்றேறி (205)

முன்னமுடிபு

வெறுத்துரைத்தேனைப்பிழைக்கொளாமல் மொறுக்கதருளாலவேண்டும் விளங்கறிவுக்கறிவாங்மெய்ப்பொருளின்டிப்போட கறத்துரைத்தாத மகதமருளச்சிந்துரைகத மபெரியகருணைநெடுங்கடலேழுசகணேனு நகுகருமபே,மயத்துரைப்பவனருணவபுகுகிறுமணறிமறுதசிடி துமுன்னையலான மறவெருசாபறியேனமசறுகதுரைததவுரைகளெ லாநதிருவருளேயென றசிநகிப்பகலைமறசெயவுசைபொனனிலனே.

அன்பு மாலை

எதுமறியாசிறுபிலிருந்தசிறியேனைப்பெருந்தவிடு கறிவுசிறிேய நசிடவுமபுரிந்து, வோதுமறைமுதற லகளோரமலுணரவுணாவிலி ருந்தணா கியருளுணமைநிலைகாட்டிச, சீநசெசிசமயநெறிசெலலு லைக்கவிாகதுகாதிருவருணமெபபொது நெறியி செலுதசியுநானம ருளும, போக மயங்கேனமகனேயென றமடகெலலாமபோககியெ ணகதளரிருநதபுனிதபரமபொருளா (207)

அருட்பிரகாச மாலை

கற்போயநதோனறு தலநரனிலேமசானற தாணமலாகளவரு நதியிடரதனிரதுநடநதருளி, யெறபோதாகககன ிரயிலபாளிருககுமி டமபோதெழிறக வநறபபிரியமெளிபேயையுதுப, பொற போசவணணமெனெ றனகைரனிலேயளிகநுபபுலையொழிந தலத

ணிலேபொருந்தக்கவென றுரைக்காய, சிறபோக மயமான திருமணி மன
னி கசே சிவமயமாம நபோகக்கிருநட ஞசெயயாசே (20८)

சகலமொடுகேவலமுமகாககாகவிடநம் தறபரமாய விளங் தகினற
ாண மலாக ாவருநக, பகலொழிபாடுவீரவிணட ருளிபடியே பணபரியு
ம் டைநதுமணிககவுரிறபபி சப, புகலுற வெருகவெ னவழைந
ெ ண ஞகாதே பொருாவொன றுகொடுகனை னபொனனருவெ
னனெ னனபே றுகவொழியப பெருாவாகளுந றமசிழநசே கநவுபா
பொதுவிலினபநடமுடையபா மபொருளே (201)

ஆளுடையபிள்ளையார் ... மாலை.

யிா பபவ முற ரிடில ளிட கஞ்தயோககருள நுபவமு றமச
செயிரினலல நபவ சிலேசு கநிவவ நுபவமு றுமெனறய
பயி லுமுவாணடிறசிவைகருஞானபாணமசிழம நணடுமெய நெறியா
பயிாதவைநது றவைச தருளியஞானப நமெனனறேஙகுசறகு நவே.

க ழவடிலகடணிநகணியேறி கணிபபராா நமாந லதகே
யொ நதகன மய மா னனனாபினறியுறிட லுயிர பலமென
றித தணெவளியிமென னனெபணணிட சேசயிரு வ றாிா னய
னரே
சிநதந றகாரிஞானசமபநதசமசெ வமேயென குசற நருவே (211)

தணிபபரகா வெ ரியினமேமனின துதன மயந மைமபமாககிப
பனிபபிலாதென யமுளள தாயவிளஙசி ப ர மபா ததுட புறமாகி
யினிபபுறவொன ழமிப மபுரு விபலபாயிரு கேதய ள பயமென
றெனநருளபுரிந ாபநான மபந னனறுமெ ன சற தருமணியே.

உளள காயவினாசுமெருபெருவெளிசே மறு ாள காயமுற யுமுளளது
[வாய
ானா நாயென ாபநானே ாப ந னகாபநவிறறுங ான காயினனை

வின்ளொளுவைப்பாலப்படிக்கப்பால்வெறுவெளிசிவவநுபவமென்
றுள்ளுறவளித்தஞானசம்பந்தவுத்தமசுத்தசற்குருவே. (213)

தெய்வமணிமாலை.

நிலையுறுநிராசையாமுயர்குலப்பெண்டிரொடுநிகழ்சாந்தமாம்புதல்வனும், நெறிபெறுமுதாரகுணமென்னுநற்பொருளுமருணீக்குமறிவாந்துணைவனும், மலைவறுநிரகங்காரநண்பனுஞ்சுத்தமுறுமனையென்னுநல்லேவலும், வருசகலகேவலமிலாதவிடமும்பெற்றுவாழ்கின்றவாழ்வருளுவாய், அலையிலாச்சிவஞானவாரியேயானந்தவமுதமேகுமுதமலர்வா,யணிகொள்பொற்கொடிபசுங்கொடியிருபுறம்படர்ந்தழகுபெறவருபொன்மலையே, தலைவர்புகழ்சென்னையிற்கந்தகோட்டத்துள்வளர்தலமோங்குகந்தவேளே, தண்முகத்துய்யமணியுண்முகச்சைவமணிசண்முகத்தெய்வமணியே. (214)

ஒருமையுடனினதுதிருமலரடிநினைக்கின்றவுத்தமர்தமுறவுவேண்டும், உள்ளொன்றுவைத்துப்புறம்பொன்றுபேசுவாருறவுகலவாமைவேண்டும், பெருமைபெறுநினதுபுகழ்பேசவேண்டும்பொய்மைபேசாதிருக்கவேண்டும், பெருநெறிபிடித்தொழுகவேண்டும்மதமானபேய்பிடியாதிருக்கவேண்டும், மருவுபெண்ணாசையைமறக்கவேவேண்டுமுனைமறவாதிருக்கவேண்டும், மதிவேண்டுநின்கருணைநிதிவேண்டுநோயற்றவாழ்வினான்வாழவேண்டும், தருமமிகுசென்னையிற்கந்தகோட்டத்துள்வளர்தலமோங்குகந்தவேளே, தண்முகத்துய்யமணியுண்முகச்சைவமணிசண்முகத்தெய்வமணியே. (215)

நாம்பிரமநமையன்றியாம்பிரமம்வேறில்லைநன்மைதீமைகளுமில்லை, நவில்கின்றவாதியாந்தமிரண்டினுமொன்றநடுநின்றதென்றுவீணுட், போம்பிரமநீதிகேட்போர்பிரமையாகவேபோதிப்பர்சாதிப்பர்தாம், புன்மைநெறிகைவிடார்நம்பிரமம்வினையொன்றுபோந்திடிற்

போகவிடுவார், சாமபிரமமாமிவர்கள் தாமபிரமமென்னுமறிவு காமப்பாமெ னுமறிவுகாண் சகத்துவவகண்டபரிபூரணானந்தவுபசாந்தநிர்வசிற்பிரமமே, காமபிரிவில சென்னையிற்கந்தகோட்டத்துள்வளர்தலமோங்குகந்தவேளே, தண்முகத்துய்யமணியுண்முகச்சைவமணிசண்முகத்தெய்வமணியே (216)

எனை நினைவாழ்நாள் பேயாளையகூழ்கத்துமெக்கறிருக்குமெவெறுவாய, எந்தாய்பெருமானுனைவணங்காதுமூடர் தலையிகழ்ந்திறக்கெடுக்கநதலை, கந்தநின்மேனிநாற்றத்தபவர்தனைகலந்தாசாரிந்தவழுகண், கடவுணின்புகழ்தனைக்கேளாரவீணாசெவிகைகீழ்வுகேட்கருசெவி, பந்தமறநினையெருப்பாவிகடெருமம்பநிரெணங்குநெருசம், பரம நின்திருமுன்னாகும்பியாதவருசாகைபல்மேயறக்காய்கொடுமனை, சந்ததிருசென்னையிற்கந்தகோட்டத்துள்வளர்தலமோங்குகந்தவேளே, தண்முகத்துய்யமணியுண்முகச்சைவமணிசண்முகத்தெய்வமணியே.

பரிசீபேசுடைவகாவாரால்வசளமுதாணவந்திருவாட, அடியர்நற்றிருவடிவணங்கிநோதலைமுடியர்நமேநாயகியாழுந்தலை, மெய்யநின்திருமேனிகண்டணணியாணகணிக்கவொளிமேவுகணகள், மேலநின்புகழ்கேட்டவிச்சகாதிருசசெவிவிழாசசுபகேட்குஞுசெவி, துய்யநின்பதமெனனுமமேலாகனெஞ்சமெய்யசுகநமானெஞ்சம், மேரநறலுனதிருமுனதவிழ்தபெரியோர்கைகளசுவானனமடுசினறகைகள், சையமாயசென்னையிற்கந்தகோட்டத்துள்வளர்தலமோங்குகந்தவேளே, தண்முகத்துய்யமணியுண்முகச்சைவமணிசண்முகத்தெய்வமணியே (218)

நானகொண்டவிரதநினடியலாதபிறாதமைநாடாமையாகுமிந், நலவிரதமாமகனியையினமையெனுமொருதுட்டநாயவந்துகவ்விய ந்தோ, தானகொண்டுபோவதினிபெணசெயவேனெனசெயவேனறள ராமையெனுமொருகை, தடிகொண்டடிக்கவோவலிபிலேனசிறிய

னென்றன்முகம் பார்த்தருளுவாய், வான்கொண்ட தெள்ளமுதவாரியே
மிகுகருணை மழையே மழைக்கொண்டலே, வள்ளலேயென்னிருகண்
மணியேயென்னின்பமே மயிலேறு மாணிக்கமே, தான்கொண்ட சென்
னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்தவேளே, தண்முகத்து
ய்யமணியுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வமணியே (219)

பிரிவாற்றாமை.

தந்தையுந் தாயுங் குருவுமாய்யான் போற்றுஞ்சாமியும் பூமியும் பொருளுஞ்
சொந்தமும் வாழ்வுமேயுமா துணையுஞ் சுற்றமுமுற்று நீயென்றே
சிந்தையுற்றிருக்கின்றேனிது நின் திருவுளந்தெரிந்ததே தேவநாதா
நிந்தைசெய்யுலகில் யானுளங்கலங்க நீ விடுதியோ வினையேனருட்கடுமோ. [ப்

எந்நாளுமவரை மேற்கொளாதியோ கந்திருவிரவொழிந்த முழுதும்
மண்ணாளு மயலர்மலர்க் கதத்தன் மங்கலமுழுதுகின்றனர் காப்
பொன்னியல் விளக்கம் பொலிந்த நகையும் சிப்புவையாபுணர்ந்திட்டபோக
[தார்
சொன்னநாதருணயருட்பெருஞ் சோதி நிலங்கவர் கருணைகளை நீக்கே.

சிற்சபைவிளக்கம்.

கரணவாதனை யானமிக மயங்கிக் கலங்கினேனெனு நசனைகளுமறி
யேன், மரணமீக்கிடவாதுரந்தின்றேன் வள்ளலேயுன்றன் மனக்கருத்தறிப்
பறியேன், இரணமென்றெனை யெண்ணிடேலடியேன் கோரிசைசையொ
ன்றிலேனென நன்றுய்ய, சரணமீர்கருவாயுடலரசே சகியசச்
சபைத்தனிப்பெரும்பதியே. (222)

திருவடி முறையீடு.

களித்தெனை யுடம்பிற் புகுந்தனையென் னகருத்திலேயமர்ந்தனைக
ளிக்கேத, வெளித்தவென்னறிவில் விளங்கினை யுயிரிற் சிறப்பினுற் கலந்த
னையுள்ளாய், குளிர்ந்திடச் சாகா வரங்கொடுத் தென்றன் கடைப்படா நிதி
களெல்லாம, அளித்தனை யெனக்கே நின்பெருங் கருணை யடியன்மேல்
வைத்தவா றென்னே. (223)

அத்துவிதானந்தத்தனுபவவிடையீடு.

திருத்தகுபொன் னம்பலத்தே திருநடனஞ் செய்தருளுந் திருவடிக
ளடிச்சிறியேன் சென்னிமிசை வருமோ, உருத்தகு நானிலத்திடை நீண்
மலத்தடைபோய் ஞானவுருவடிவ மடைவேனோ வொன்றிரண்டென்
றுரை, பொருத்தமுறு சுத்தசிவானந்த வெள்ளந் ததும்பிப் பொங்கியகம்பு
றங்காணு நிறைந்திடுமோ, அருத்தமுறு வெள்ளத்தே நான்மூழ்கி
நான்போயதுவாகப் பெறுவேனோ வறிகிலேன் மெய்விளைவே. (224)

ரணமெலாங் கரைந்த தனிக் கரைகாண்ப தரிதோ கரைகண்டு பொ
ழுதெனையுங் கண்டு தெளிவேனோ, அரணமெலாங் கடந்த திருவருள்வெ
ளிநோக்குவனோ வவ்வெளிக்குள்ளானந்த வநுபவங் காணுவனோ, மரணமெ
லாந் தவிர்ந்து சிவமயமாகி நிறைந்தவலை வாய்த்திடுமோ மூலமலவாதனையும்
போமோ, சரணமெலாந் தரமன்றிற் றிருநடஞ்செய் பெருமான்றனது
திருவுளமெதுவோ சற்று மறிந்திலனே (225)

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டுகொண்ட தருணங் கடைச்சிறி
யேனுளம்புகுந்து கனிந்த வொருகனிதான், விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ
வெம்பியுதிர்ந்திடுமோ வெம்பாது பழுக்கினு மென்கரத்திலகப்படுமோ,
கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்குகவர்ந்திடுமோ குரங்குகவராதென்று
குறிப்பிலகப்படினுந், துளக்கமறவுண்ணுவனோ தொண்டைவிக்கிக்
கொளுமோ சோதி திருவுளமெதுவோ வேதுமறிந்திலனே. (226)

தாய்கொண்ட திருப்பொதுவிலெங்கள் குருநாதன் சந்நிதிபோய்வரா விடுத்தபணிக்கரணப்பூவை, காய்கொண்டிடுமோ பழங்கொண்டுவருமோ கனிந்தபழங்கொண்டுவருங்காலந்தனைமதியாம், பேய்கொண்டுபோய்விடுமோ பிலத்திடைவீழ்ந்திடுமோ பின்படுமோ முன்படுமோ பிணங்கியொளித்திடுமோ, வாய்கொண்டுவென்றிடுமோ தோற்றிடுமோ வென்னைமறந்திடுமோ திருவுளத்தின்வண்ணமறிந்திலனே. (227)

திருவருட்புகழ்ச்சி.

வேதநெறியாகமத்தின்னெறிபுராணங்கள் விளம்புநெறியிதிகாசம் விதித்தநெறிமுழுதும், ஓதுமினநருதனைத்துமுளவனைத்துங்காட்டியுள்ளதனையுள்ளபடியுணரவுணர்த்தினையே, ஏசமறவுணர்ந்தனன்வீண் போதுகழிப்பதற்கோரெள்ளளவுமெண்ணமிலேனென்றுநீபுணர்ந்தே, நீறவேயெனைத்தழும்வலிசெய்தாடல்புரிவாய்சிகாமணியே யென்றிருநடநாயகனே (228)

பிள்ளைப்பெருவிண்ணப்பம்.

மலத்திலேகிடந்தேன்றனையெடுத்தருளி மன்னியவடிவளித்தறிஞர், குலத்திலேபயிலுந்தரமுமிங்கெனக்குக்கொடுத்துளேவிளங்குசற்குருவே, பலத்திலேசிற்றம்பலத்திலேபொன்னம்பலத்திலேயன்பர்தம்மறிவாந், தலத்திலேயோங்குந்தலைவனேயெனதுதுரையேகேட்கவென்மொழியே. (229)

ஓர்ந்தவுள்ளத்தேநிறைந்தொளிர்கின்றவொருவனேயுலகியலதிலே மாந்தர்களிறப்பைக்குறித்திடும்பறையின்வல்லொலிகேட்டபோதெல்லாம் காந்தியென்னுள்ளங்கலங்கியசலங்கடவுணீயறிந்திடுவா யேந்துமிவ்வுலகிலிறப்பெனிலெந்தாயென்னுளநடுங்குவதியல்பே.

நடுநிலையில்லாக்கூட்டத்தைக்கருணைநண்ணிடார்தமையரைநாளுங் கெடுநிலைநினைக்குஞ்சிற்றதிகாரர்சேடரைப்பொய்யலாற்கிளத்தாப்

படுநிலைபலவுரைப்பார்சொல்லுவதெல்லாம்பயந்தனன்சுத்தசன்மார்க்கம் விடுநிலையுலகநடையெலாங்கண்டேவெருவினேன்வெருவினேனெந் [தாய். (231)

என்னிகரிலாத்தலைவனேநாயேனுக்கமைந்தபெருந்தாயேதந்தையே, யென்னிருகண்ணேயென்னுயிர்க்குயிரே யென்னுடையெய்ப்பினில் வைப்பே, யுன்னுடற்கினியவொருவனேயெனநானுன்னையேநினைத் திருக்கின்றேன், மன்னுமென்னுள்ளமெலாமெனிருகருங்கண்ணமுந் திருவுளமறியும். (232)

வேண்டுகோள்.

அம்மாநான்வேண்டுதல்கேட்டருள்புரிதல்வேண்டுமானவமாதி யமுழுதுமறுத்துநிற்றல்வேண்டும், மம்மாலைத்தகுஞானசகளெல்லாமெ ன்வசத்தேயியங்கியொருசிமையுமில்லாதிருத்தல்வேண்டும், மெம்மானே ன்வேண்டுதல்வேண்டாமையறவேண்டுமேசிவபோகமநுபோகமு றல்வேண்டுந், தம்மானத்திருவடிவிலெந்தாயுநானுஞ்சார்ந்துகலந்தோங் குகின்றதன்மையும்வேண்டுவனே. (233)

ஆன்மதரிசனம்.

நினைத்தபோதெல்லாநின்னையேநினைந்தேனினைப்பறநின்றபோ தெல்லா, மெனைத்தனியாக்கிநின்கணேநின்றேனென்செயலென்ன வோர்செயலுந், தினைத்தனையெனினும்புரிந்திலேனெல்லாஞ்சிவன் செயலாமெனப்புரிந்தே, னனைத்துமென்னரசேநீயறிந்ததுவேயடிக் கடியுரைப்பதென்னினைக்கே. (234)

சாதியுமதமுஞ்சமயமுந்தவிர்ந்தேன்சாத்திரக்குப்பையுந்தணந்தேன்
நீதியுநிலையுஞ்சத்தியப்பொருணித்தியவாழ்க்கையுஞ்சுகமு
மாதியுநடுவுமந்தமுமெல்லாமருட்பெருஞ்சோதியென்றறிந்தே
னோதியவனைத்துநீயறிந்ததுநானுரைப்பதென்னடிக்கடியுனக்கே. 235

சிவதரிசனம்.

பாவிமனக் குரங்காட்டம் பார்க்கமுடியாதே பசிவெறுக்கோணிக்
கொடுத்தே தன்பற்றனைப்பருகவிரும்பேத, குவியுடல்பொருளோயுன்பா
ற்கொடுத்தேனுன்னருட்பேராசைமயமாகிவிளையடி நாமுயல்கின்றே
ன், கூவியெனையாட்கொள்ளச்சீரினையாமோபோனை நுகுறிப்பறியேன்பற்
பலகாலங்கூவியிளைக்கின்றேன், தேவசிவகாமவல்லிமகிழ்மணவாளா
திருநிறைவானமுதளிக்குந்தருணமிது தானே. (236)

வாதனைக்குறிவு

செயிரகற்பெரியர்க்கருள்புரிதல்சிறப்பென்றுரைக்குந்தெய்வமறை.
சிறுகுச்சிறியர்க்கருள்புரிதல்சிறப்பிற்சிறப்பென்றுரைத்தனவே
யரிதாகும்மறையைப்புகன்றவனுமேயென்றற்பண்ணியமோ
விரிந்தவளமருட்சிறியேனைக்கிரக்கியருளல்வேண்டாவோ (237)

சிவானந்தத் தழுந்தல்.

இருட்சாதித்தத்துவசாத்திரச்சப்பையிருவாய்ப்புன்செயிலே
ருவாசிப்போட்டு, மருட்சாதிசமயங்கள்மதங்களாச்சிரமவழக்கெலாங்
குழிக்கொட்டிமண்மூடிப்போட்டு, தெருட்சாருஞ்சுத்தசன்மார்க்க
நல்வீதிசிறந்துவிளங்கவோர்சிற்சபைகாட்டும, அருட்சோதிவீதியிலா
டச்செய்தீரேயருட்பெருஞ்சோதியென்றாண்டவர்நீரே, (238)

திருவருட்புணர்ச்சி.

அளவைகளைநாடுக்கடந்தந்நின்றோங்குமருட்பெருஞ்சோதியைய
யுபநசு, களவைவிட்டவர்க்கருத்துமேவிளங்குங்காட்சிமயக்கருணை
யாங்கடலை, யுளவையென்றனக்கேயுமைத்தெலாம்வல்லவொளியையு

முத்தியையெளிமையக, குணமயிலிறைக்கருணையைக் கோயிலிற்க
ணடுகொண்டேனே (239)

நந்நரிசாரம்.

இவை கவிட்டதிலக வியனபட்ட மெகாபிருந்தவேமனைவப்பை
வளை நமனைமூன்றெரிக்கருளை வார்ந்த நகருணைவாரிதியைக்
கிளை ககுயோகருள் சோதிகநிழந்துரியாதீதமட்டுதி
கியா மலையைப்புமலையிற்கிளாநதுவயங்கக்கண்டேனே. (240)

நிருட்டப்புநற்சி.

பாடிபபட்டக்கிக்கேளவிபொயாயபற்றறவிட்டடக்கிப்பாரத்திட்டவும
டக்கியுறுமபரிசமெலாமட்கர, டிபபுரவுண்சவையடக்கிக்காகமெ
லாமடக்கிசசாமதருசமடமெனுரு கைகயுமவிட்டடக்கி, மடிபப
கசிந்னறுலமகில்லெஞ்ஞெனவெ வனககுராகுமவிப்பமெனறனமன
கதாயகுதசி, குஷிப்படக்கியாட்கொண்ட நரையேபென்றுவள
தேசு நடம்புரிகின்றனி நகொரளமீட (241)

பற்றறாத.

ஆங்காரந்த ரக வெருரமேளாக்காநிறைறவமேனயமமேமேயென்னைப்
பாமெவன்னையாமெவன்னரசே, மேயாங்காபலைநாட்டியதனமேலூற்மெரு
ளிருமொருங் லையுங்காட்டியபபாலுயாாதநலிநலேயிற, பாஙகாகவேத
நிபொநதப்பசதகலைவ ராலுமபடைக்கமொரைநிதநயையாமபடைநக
லைவதயசியே, துாஙகாநபெருஞசுகமேசுகிதசடலிலவுலகைசசுநத
சண்மாாககந ளிமேலவைதருளசவிளைரமேக (242)

திருவருட்புகழ்ச்சி.

மேல்வெளிகாட்டிவெளியிலேவிளைந்தவிளைவெலாங்காட்டிமெய்வேத, நூல்வழிகாட்டியென்னுளேவிளங்கும்நோக்கமேயாக்கமுந்திறலும், நால்வகைப்பயனுமளித்தெனைவளர்த்தநாயகக்கருணைநற்றாயே, போலுயிர்க்குயிராய்ப்பொருந்தியமருந்தேபொதுநடம்புரிகின்றபொருளே. (243)

வெற்புறுமுடியிற்றம்பமேலேற்றிமெய்ந்நிலையமர்வித்தவியப்பே
கற்புறுகருத்திலினிக்கின்றகரும்பேகருணைவானமுதத்தெண்கடலே
பற்புறுமறிவிலருளொளியாகியானந்தமாமனுபவமே
பொற்புறுபதியேயற்புதநிதியேபொதுநடம்புரிகின்றபொருளே.

திருவருட்பெருமை.

பெருகுமாகருணைப்பெருங்கடலின்பப்பெருக்கமேயென்பெரும்பேறே, யுருகுமோருள்ளத்தூவட்டிருவிளிர்க்குமுண்மைவானமுதமே யென்பாற், கருதுநெஞ்சதனைத்தளிர்த்திடப்புரிந்தகருணையங்கடவுளே யிருந்து, வருகவென்றுரைத்தென்வசத்தருட்சோதிவழங்கினைவாழ்கநின் மாண்பே (215)

விண்ணார்செஞ்சுடரேசுடர்மேவியவுள்ளொளியே
தண்ணார்வெண்மதியேயதிற்றங்கியதெண்ணமுதே
எண்ணார்மெய்க்கனலேசிவகாமப்பெண்காதலனே
யண்ணாதந்தனையேயருளாரமுதந்தனையே. (246)

பொறிவேறின்றிநினைநிதம்போற்றும்புனிதருளே
குறிவேறின்றிநின்றபெருஞ்சோதிக்கொழுஞ்சுடரே
செறிவேதங்களெலாமுறைசெய்யநிறைந்திடுபே
ரறிவேதந்தனையேயருளாரமுதந்தனையே. (217)

தேனாய்த்தீம்பழமாய்ச்சுவைசேர்கரும்பாயமுதந்
தானாயன்பருளேயினிக்கின்றதனிப்பொருளே
வானாய்க்காலனலாய்ப்புனலாயகில்வாழ்புவியா
யானாய்த்தனையேயருளாரமுதந்தனையே. (248)

அருமைப்பங்கூறல்.

கருணைததும்பிப் பொதுநோக்குங் கண்ணிற்கிடைத்த கண்ணே யோர்கனியிற்கனிந்தன்புருவானகருத்திற்கிடைத்தகருத்தே மெய்,யருணனிலையினதுவதுவாயறிவிற்கிடைத்தவறிவே யென்னகத்தும்புறத்துமொளிநிறைவித்தமர்ந்தகுருவேயையம்பூச, வருணமுதலாயவைகடந்தவரைப்பாய்விளங்குமணிமன்றில்வயங்குநடராசேயெல்லாஞ்செய்வல்லகுருவேயென்னுளச்சேர், கருணைநடஞ்செய்பரசேயென்றாயேயென்மனத்தந்தாயேகனித்ததலைமைப்பதியே பிறந்தருணம்வாய்த்தகருணமமே.

கலைசார்முடிபுகடந்துணர்வுகடந்துநிறைவாய்ங்கதிசிலதாய்க் கருணைமயமாய்விளங்குசிதாகாயநடுவிலியற்கையுண்மைத், தலைசார்வடிவின்பநடம்புரியும்பெருமைத்தனிமுதலேசாகாக்கல்வி பயிற்றியென்னுட்சார்ந்துவிளங்குஞ்சற்குருவே, புலைசார்மனத்துச்சிறியேன்றன்குற்றமனைத்தும்பொறுத்தருள்பொன்றுவடிவுகொடுத்தெல்லாம்புரியல்லபந்தந்தருட்சோதி,நிலைசாரிறைமையளித்தனைநான்பொறுவில்ஞானநீதியெனுந்திருத்தம்புரிகின்றேன்புரிதலீயோநானேநிகழ்த்தாயே.

திருவுந்தியார்.

இரவுவிடிந்ததிணையடிவாய்த்தனை
பரவிமகிழ்ந்தேனென் றுந்தீபற
பாலமுதுண்டேனென் றுந்தீபற. (251)

பொழுதுவிடிந்தது பொற்சபையப்பனை
தொழுதுமகிழ்ந்தேனென்று நீபற
தூயவனானேனென்று நீபற (252)

தூக்கந்தொலைந்தது சூரியன்றோன்றினன்
ஏக்கந்தவிர்ந்தேனென்று நீபற
இன்னமுதுண்டேனென்று நீபற (253)

துன்பந்தவிர்ந்தது தூக்கந்தொலைந்தது
இன்பங்கிடைத்ததென்று நீபற
எண்ணம்பலித்ததென்று நீபற (254)

ஞானமுதித்தது நாதமொலித்தது
தீனந்தவிர்ந்ததென்று நீபற
சிற்சபைகண்டேனென்று நீபற (255)

திரையறவிட்டது செஞ்சுடர்தோன்றிற்று
பரையொளியோங்கிற்றென்று நீபற
பலித்ததுபூசையென்று நீபற (256)

உள்ளிருணீங்கிற்றென்னுள்ளொளியோங்கிற்று
தெள்ளமுதுண்டேனென்று நீபற
தித்திக்கவுண்டேனென்று நீபற (257)

பாரையைக்கண்டேனிடரெலாநீங்கினேனென
சிந்தைமகிழ்ந்தேனென்று நீபற
சித்திகள்பெற்றேனென்று நீபற. (258)

தந்தையைக்கண்டேனான்சாகாவரம்பெற்றேனா
சிந்தைகளித்ததென்று நீபற
சித்தெலாம்வல்லேனென்று நீபற (259)

முத்தியைப்பெற்றேனமமுத்தியிலேனானே
சித்தியையுற்றேனென் றுரைப்பற.
சித்தனுமானேனென் றுரைப்பற (260)

சரணடைதல்.

தேனேயமுதேதெளிச்சுவையிற்சிவமேதவமேசெய்கின்றோர்
தனேபுத்தியொளியேமெய்புணர்வேயென்றனுயிர்க்குயிராம்
மானேயென்னையாதாளுந்தவானேசுகானேயெல்லாம்வல்
லானேயையாவமமாவென்னப்பாயாதுன்னையடைகலமே. (261)

கட்டுக்கடங்காமனப்பரியைக்கட்டுவிடாகக்கட்டுவித்தென்
மட்டுக்கடங்காவகாரமதமாவடங்கவடக்குவித்த
மெட்டுக்கிசைந்தவிரண்டுமெனக்கிசைவித்தெல்லாவின்னமுது
மட்டுக்கொடுத்தபருத்துகினேயடியேனுன்றனடைக்கலமே. 262

பிரிவாற்றாமை.

வண்ணம்வேறெனினுமவடிவுவேறெனினுமன்னியவண்மை
யொன்றென்றே, யெண்ணியதல்லாற்சகசிதானந்தக்கிறையும்வேறெ
ண்ணியதுண்டோ, அண்ணலின்பாதமளியநானறியேனரனிச்சிறி
துமிங்காற்றேன, விண்ணமேன்மேலானையென றன்னைத்தெளிவித்
துக்காப்பதுன்கடனே. (263)

எமமதநிலைபுகன்னருளிலையல்லகதசலறந்தனமெனல்லாஞ்
சம்மதமாகிகொங்கினேறனலலாற்றனிதநுவேறெண்ணியதுண்
டோ
செம்மலுன்பாதமளியநானறியேன்சிறிதுமிங்கினியமதுயராற்றேன்
இம்மதிக்கடியேன்குறித்தவாறுள்ளவியத்துடனென்னாட. 264

சிவபுண்ணியப்பேறு.

வேதமேவிளங்கமெய்ம்மையேவயங்கவெம்மையேநீங்கிடவிமல
வாதமேவழங்கவானமேமுழங்கவையமேயுய்யவோர்பரம
நாதமேதொனிக்கஞானமேவடிவாய்நன்மணிமன்றிலேநடிக்கும்
பாதமேபிடித்தேனெனக்கிதுபோதும்பண்ணியதவம்பலித்ததுவே

கட்டமுங்கழன்றேன்கவலைவிட்டொழிந்தேன்கலக்கமுந்தீர்ந்த
னன்பிறவிச், சட்டமுங்கிழித்தேன்றூக்கமுந்துறந்தேன்சாவையுநோ
வையுந்தவிர்ந்தேன், சிட்டமுமடைந்தேன்சிற்சபையுடையான்செல்வ
மெய்ப்பிள்ளையெனவொருபேர்ப், பட்டமுந்தரித்தேனெனக்கிதுபோ
தும்பண்ணியதவம்பலித்ததுவே (266)

சமரச நிலை.

ஒன்றே சிவமென் றுணர்ந்திவ் வுலகமெலாம்
நன்றே யொருமையுற்று நண்ணியே - மன்றே
நடம்புரியும் பாத நளினமலர்க ளுள்ளம்
இடம்புரிக வாழ்க விசைந்து. (267)

தலைவி பாங்கிக் குரைத்தல்.

வேதாந்தநிலையொடுசித்தாந்தநிலையுமேவும்பொதுநடநான்காணல்
வேண்டும், நாதாந்தத்திருவீதிநடப்பாயோதோழிநடவாமலென்மொழி
கடப்பாயோதோழி. (268)

தொம்பதவுருவொடுதற்பதவெளியிற்றோன்றசிபதநடநான்காண
ல்வேண்டும், எம்பதமாகியிசைவாயோதோழியிசையாமல்வீணிலேய
சைவாயோதோழி. (269)

தாய் கூறல்.

பொன்செய்நின்வடிவைப்புணர்ந்திடநினைத்தேன்பொங்கியதா
சைமேலென்று, ளென்செய்வேனென்னையும்விழுங்கியதையோவென்
னளவன்றுகாணென்றாள், கொன்செயுமுலகரென்னையுமுனதுகுறிப்
பையுங்குறித்திலாரென்றாள், வன்செயுமவர்வாயோய்வதென்றென்றா
ள்வரத்தினுல்நான்பெற்றமகளே. (270)

ஆடியபாதத்தழகனென்றெனைத்தானன்பினுற்கூடினனென்றாள்
கோடிமாதவங்கள்புரியினும்பிறர்க்குக்கூடுதல்கூடுமோவென்றாள்
பாடியபடியென்கருத்தெலாநிரப்பிப்பரிசெலாம்புரிந்தனனென்றாள்
வாடியவுளமும்நளிர்த்தனனென்றாள்வரத்தினுல்நான்பெற்றமகளே.

பாங்கிதலைவிபெற்றி யுரைத்தல்.

அம்மதவேள்கணையொன்றோவைங்கணையும்விடுத்தானருளுடையு
மாசையினுலாருயிர்தான்பொறுத்தாள், இம்மதமோசிறிதுமிலாள்கலவி
யிலேயெழுந்தவேகசிவபோகவெள்ளதகிரண்டுபடாளெனினும், எம்
மதமோவெக்குலமோவென்றுநினைப்புள தேலிவள்மனமுமிவள்தலமு
மெல்லாமுஞ்சிவமே, சம்மதமோதேவாதிருவாய்மலரவேண்டுஞ்சபை
யில்நடம்புரிகின்றதனிப்பெரியதுரையே. (272)

தந்துவருந்தத்துவஞ்செய்தலைவர்களுமபிறருந் ணித்தனியேவ
ளிந்துவந்துகண்ணெகிர்நிற்கின்றா, ரெக்குணேயும்மற்றவரைநீயெறடுத்
துப்பாராளிருவிழிக்கணீர்சொரிவாளென்னுயிர்நாயகனே, யொத்துயி
ரிற்கலந்துகொண்டவுடையாயென்றுமையேயோதுகின்றாளிவளளவி
லுத்தமரேயுமது, சித்தமெதுதேவாதிருவாய்மலரவேண்டுஞ்சிற்சபை
யிற்பொற்சபையிற்றிகழ்பெரியதுரையே. (273)

கரவறியாவம்பலத்தென் கணவரைக்கண்டலது கண்டுயிலேனுண்டிகொளேனென்கலித்தமரேனென்பா, ளிரவறியாள் பகலறியாளெதிர்வருகின்றவரையின்னவரென்றறியாளிங்கின்னலுழக்கின்றாள், வரவெதிர்பார்த்துழல்கின்றாளிவளளவிலுமது மனக்கருத்தின் வண்ணமெதுவாய்மலரவேண்டும், இரவுமொருகணமுமினித்தாழ்க்கிலுயிர்தரியாள்மெய்ப்பொதுவில்நடம்புரியுமிகப்பெரியதுரையே. (274)

ஊராசையுடலாசையுயிர்பொருளிலாசையுற்றவர்பெற்றவராசையொன்றுமிலாளுமது,பேராசைப்பேய்பிடித்தாள்கள்ளுண்டுபிதற்றும்பிச்சியெனப்பிதற்றுகின்றாள்பிறர்பெயர்கேட்டிடிலோ,நாராசஞ்செவிபுகுந்தாலென்னநலிகின்றாள்நாடறிந்ததிதுவெல்லாம்நங்கையிவளளவில், நீராசைப்பட்டதுண்டேல்வாய்மலரவேண்டும்நித்தியமாமணிமன்றில்நிகழ்பெரியதுரையே. (275)

என்னுயிரிற்கலந்துகொண்டாரவரலால்வேறவர்தாமிருக்கவிடம்புனைகவென்றாளிச்சைசமயமாகித்,தன்னுயிர்தன்னுடல்மறந்தாளிருந்தறியாள்படுத்துந்தரித்தறியாளெழுந்தெழுந்துதனித்தொருசார்திரிவாள், அன்னமுணவழைத்தாலுங் கேட்பதிலாளுலகிலணங்கனையாரிசையிக் குங்குணங்கள்பலபெற்றாள், மின்னிவளைவிழைவதுண்டேல்வாய்மலரவேண்டும்மெய்ப்பொதுவில்நடம்புரியுமிகப்பெரியதுரையே. 276

தலைவி தலைவன்செயலைத் தாய்க்குரைத்தல்.

அதுபாவகமுகத்தானந்தநாட்டிலம்பலஞ்செய்துநின்றாடுமழகர், விதுபாவகமுகத்தோழியுநானும் மெய்ப்பாவனைசெய்யும்வேளையிலவந்து, பொதுபாவனைசெய்யப்போகாதேபெண்ணேபொய்ப்பாவனைசெய்துகைப்பானேனையோ, இதுபாவமென்கின்றாரென்னடியம்மாவென்கைபிடிக்கின்றாரென்னடியம்மா. (277)

வெம்ம நெஞ்சிடைவேறுவன்றோவெம்மாலமாற்றுவொன்னம்பலவாணா, சம்பந்தமாமடவார்கணநானும்பத்தா பேசிக்கொண்டோகந்தாறுமபோகில் இம்மதம்பேசியிறங்காதபெண்ணேயேசிவோகத்தைப்பேசினோம் நான, எம்மதமென்சினன்றுரென்னடியம்மாவென்கை பிடிக்கின்றுரென்னடியம்மா (278)

மறபபற்றநெஞ்சிடைவாழ்கின்றவள்ளல மலப்பற்றறுத்தவர்வாழ்க்துமன்றுளா, சிறப்புற்ற மங்கைபாதமமொடுமானன்றுசிற்றம்பலம்பாடிச்செல்கின்றபோது, புறப்பற்றகற்ற தொடங்காதபெண்ணேபுலைபகப்பற்றையறுத்தாயென்கோ இறப்பற்றனென்கின்றுரென்னடியம்மாவெனகைபிடிக்கின்றுரென்னடியம்மா. (279)

தலைவி வருந்தல்.

கண்ணுறங்கேனுறங்கினுமென்கணவரொடுகலக்குங்கனவன்றியிலையென்றேன்தனேலோவன்றி,யெண்ணுறங்காகலவிலவரிருக்குமிடம் புகுவேனென்னறுரைத்தேனிதனேலோவெதனேலோவறியேன் பெண்ணடங்காளென்றுதோழிபேசிமுகங்கடுத்தாளபெருந்தயவாவளாத்தவளுமவருந்தயலாளானள், மண்ணடங்காப்பழிகூறிமற்றவர்களிருந்தார வாளல்கடராயாதிருவுள்ளமறிந்திலனே. (280)

கண்கலந்த கணவனோனைக்கலந்து கருணைக்காணமறிந்திலனென்றேன்தனேலோவன்றி, எண்கலந்தபோகமெல்லாஞ்சிவபோகந்தனியிலிருந்ததென்றேனிதனேலோவெதனேலோவறியேன், பெண்கலந் மதிமுகமானேயேறபட்டாளபாகிலிவிபாகெடு நவளா தவளுமவேறுசிலபுகன்றுள பண்கலந்தமொழிமடவார்பழிகூறலானுராய்ததாபுகழ் நடராயாசிந்தமறிந்திலனே. (281)

தனித்தலைவர்வருகின்றதருணமிதுமடவீர்தனிக்கவெனைவிடுமெ
னென்றேனதனாலோவன்றி, இனித்தசுவையெல்லாமென்கணவரடிச்
சுவையேயென்றுரைத்தேனிதனாலோவெதனாலோவறியேன், பனி
த்தகுளிர்காலத்தேசனித்தசலம்போன்றாள்பாங்கியெனைவளர்த்தவளுந்
தூங்குமுகங்கொண்டாள், கனித்தபழம்விடுத்துமின்னார்காய்தின்னாகி
ன்றார்கருத்தர்நடராயர்திருக்கருத்தையறிந்திலனே. (282)

நற்றாய் செவிலிக்குக் கூறல்.

உணர்ந்தவர்தமக்குமுணர்வரியானென்னுள்ளகத்தமர்ந்தனனெ
ன்றாள், அணிந்தனனெனக்கேயருண்மணமாலையதிசயமதிசயமென்
றாள், துணிந்துநான்றனித்தபோதுவந்தென்கைதொட்டனன்பிடித்த
னனென்றாள், புணர்ந்தனன்கலந்தானென்றாளேகளித்துப்பொங்கி
னாள்நான்பெற்றபொன்னே. (283)

திருமணிப்பொதுவிலொருபெரும்பதியென்சிந்தையிற்கலந்தன
னென்றாள், பெருமையிற்சிறந்தேனென்பெருந்தவத்தைப்பேசுதலரித
ரிதென்றாள், இருமையுமென்போலொருமையிற்பெற்றார்யாண்டுளார்
யாண்டுளாரென்றாள், மருமலர்முகத்தேயிளநகைதுளும்பவயங்கினாள்
நான்பெற்றமகளே. (284)

ஏலுநன்மணிமாமன்றருட்சோதியென்னுளத்தமர்ந்தனனென்றாள்
பாலுமின்சுவையும்போன்றெனதாவிபற்றினன்கலந்தனனென்றாள்
சாலுமெவ்வுலகுந்தழைக்கவென்றனக்கேசத்தியையளித்தனனென்றா
[ள்
மேலுமெக்காலுமழிவிலேனென்றாள்மிகுகளிப்புற்றனன்வியந்தே.

அநுபவமாலை.

கண்ணுறங்கேனுறங்கினுமென் கணவரொடுகலந்தங்கனவேகண்
டுளமகிழ்வேன்கனவொன்றேநனவின், எண்ணடங்காப்பெருஞ்சோ
தியென்னிறைவரெனையேயிணைந்திரவுபகல்காணுநின் புறச்செய்கின்
றார், மண்ணுறங்குமலையுறங்குமலைகடலுமுறங்குமற்றுளவெல்லாமுற
ங்கும்யானிலநம் மனமது, பெண்ணுறங்காளெனத்தாயர்பேசிமகிழ்கின்
றார்பெண்களெலாங்கூசுகின்றார்பெருந்தவஞ்செய்கிலரே. (286)

அன்னமுணவழைக்கின்றாய்தோழியிங்கோநான்றனம்பலத்தே
யாடுகின்றவண்ணலடிமலர்நற்றேன், உண்ணநினைந்துண்டேனென்று
ள்ளகத்தேவாழுமொருதலைமைப்பெருந்தலைவருடையவருட்புகழா, மி
ன்னமுதிலென்னுடையன்பென்னுநறுங்கனியிரதமுமென்றனிக்க
ணவுருகக்காட்சியெனுமோர், கன்னலுமோர்தனித்தெடுத்தேதேம்பாகு
மகலநேதகளிப்புத்துண்டேன்பசிசிறிதுங்கண்டிலனுள்ளகத்தே. (287)

கண்கலந்தகணவரெனைக்கைகலந்ததருணங்கண்டறியேனென்னை
யுமென்கரணங்களையு, மண்கலந்தபோகமெலாஞ்சிவபோகந்தனி
லோரிறையளவென்றுரைக்கின்றமறையளவின்றறிந்தேன், விண்கல
ந்ததிருவாளருயிர்கலந்ததருணம்வினைத்துயர்தீர்ந்தடைந்தசுகநினைந்தி
டுந்தோறெல்லாம், உண்கலந்தவானந்தப்பெரும்போகம்போதுற்றதெ
னவெனைவிழுங்கக்கற்றதுகாண்டோழி. (288)

கற்பூரமணக்கின்றதென்னுடம்புமுழுதுங்கணவர்திருமேனியிலே
கலந்தமணமதுதான், இற்பூதமணம்போலமறைவதன்றுகண்டாயியற்
கைமணந்துரியமுறையிறைவடிவந்துளதே, பொற்பூவுநறுமணமுங்க
ண்டறியாருலகர்புண்ணியனார்திருவடிவினண்ணியவாறதுவே, நற்பூ
தியணிந்ததிருவடிவுமுற்றுந்தோழி நான்கண்டேனென் புணர்ந்தேதனை
துவானேனே, (289)

கள்ளுண்டாமெனப்புகன்றார்கனகசபைநடுவேகண்டதுண்டுசிற்சபையிலுண்டதுமுண்டடிநான், எள்ளுண்டபலவிடயத்திறக்குங்கம்ளன்றேயென்றாபிறவாநிலையிலிருத்துங்கள்ளலகர், உள்ளுண்டபோதுமயக்குற்றிடுங்கள்ளலவேயுன்மாமயக்கனைத்தினையுமொழிந்திடுங்கள்மடவா, யள்ளுண்டபிறதுமெனையடுத்தடுத்துக்கண்டாலறிவுகருமவர்க் தமிங்கேயாலுண்டகள்ளே. (290)

மனையனைத்துமலரணைமேலெனையணைந்தபோதுமணவாளர்வடிவென்றுமெனதுவடிவென்றுந், தனைநினைந்துபிரித்தறிந்ததில்லையடியெனைத்தான்சற்றுமறியேனெனில்யான்மற்றறிவதெந்நே, வினையளவாயிலும்விகற்பவுணர்ச்சியென்பதிலையே திருவாளர்கலந்தபடி செப்புவதெப்படியோ, உனையனைத்தாலிவ்வாறுநான்கேட்பேனப்போதுன்னறிவுமென்னறிவுமோரறிவாங்காணே. (291)

மணவாளர்வருகின்றதருணமிதுமடவாய்மாளிகையின்வாயிலெல்லாம்வளம்பெறநீபுனைக, குணவாளரணையுமலரணையசத்தைதநானேகுலவுமணிவிளக்கத்தாலலங்கரிக்கப்புகுவேன், தணவாதசுகந்தருமென்றனிக்கணவர்வரிலோசற்றுமயல்வாதனைகளுற்றிடுதலாகா, அணவாதமறத்தவரைப்புறப்பணிக்கேவிடுகவன்புடையார்களுக்கிடுவகப்பணிசெய்திடவே. (292)

என்னிருகண்மணியனையாரென்னுயிர்நாயகருரென்னுயிருக்கமுதானுமெல்லாஞ்செய்வல்லார், பொன்னணிபொற்சபையாளர்சிற்சபையாளரென்னைப்புறம்புணர்ந்தாரகம்புணர்ந்தார்புறத்தகத்தும் புணர்ந்தார், அன்னியரல்லடியவரேயெனதுகுலதெய்வமருந்தவத்தாற்கிடைத்தகுருவாகுமதுமட்டோ, மன்னுறுமென்றனித்தாயுந்தந்தையுமங்கவரேமக்கள்பொருள்மிக்கதிருவொக்கலுமங்கவரே. (293)

திருச்சிற்றம்பலத்தினைபத்திருவுருக்கொண்டினபத்திருநடஞ்செய்தருள்கின்றதிருவடிக்கேதொழும்பாய், அருச்சிக்கும்பேரன்பாறிவி

னகண்ணறிவாயவறிவிலவிளைநசொகநவமுதாகிய, பரிசசிகதமவ
வறிவிரிரைநசசவையபாசிரயஞெசியப ரினறுவமாகிர்றைநதே ,
உருசசிகதுமெனமறைளாநமஙகளெவலாமோதுகினற வெனிலவாந
மமொவரிபுரைரப வரோ (294)

றறறியேணிநநரு சிரகசசவி பல ணெரியெனகினரபரிமெ
ணைவிடடேடகுமெகாஉானான, ராறறியா சிபமபோவிருநதிம
ருணநகணடபர்பெசனபுகலவேணண பகிரணடர, போறறியாபமெ
ருளசோசிமவலபாரசசேசேகானறிட ாகசனபெவேவாறியமொா
னறதசான, மாறறியாபபொனறெரியோவ வமெவளிகருளாரிம
ாளலருமொாளியோபாவீசசியிநரு மலைநயெ (295)

தமைமபறி ரமொலலாருமபுற ரருககானாராப சமைபநடஙகண
டனஙகளிநதநசதண ோரவலயா, று மைமரிரரமிரியுடையாமொலமொ
ருரகாணலினகைசமஙகளமுகசசேக எசனமெனமெரரிர, எமையறிந
காமபனமெறணதுமைகபடிடி பாராறுமெமனனைமறநமெதனனிறைவரகா
லபிடிகதுகமெகாணடேன, ரமைமபறிபாபபோரிவேவஷவாசியழியாசசு
கமமெபறவாழகமெவனராசணடாமயனறேருழி. (296)

தூநதுகரீமெபணகினருயதூஙகுவமேறுமெவனேது நவைரவருமோாது
ருணமிசிறறாககமுநசானவருமோ, எபசிசிராணறசிதசிருககமேவணடு
வதாதலிறுமெலனவைடையதூநநமெமலாசினவுடைரசாநகி எஙகலறப
புறதமேயபோயகதூஙகுகரேதொழுமபணணிருகணமணியனையாமொ்ளைப
பணநசவுடனே, ஒங நறவேனானவரைககலநதவருமநாறுமொனரணபி
னனருளைமெபழுபபுகினறேறவரீத (297)

‘ யமுறேலகாலயிவயாமவருகினறேமிதுநமமாணமெயனருரவ
ராணையருளாணைகணடாய, வெபயருளசதேபுததபோனதிருளிரவு
விடிநததுநறசுடருகயமேவுகினறதருணந, தைபலிரிநானறணிககவே
ணடுவெசாபலிறுலசறறேபபபுறதசிருரீதலைவாவநதவுடனே, உயயவிங

கோனானவரைக்கலந்தவருநானுமொன்றானபின்னருளையழைக்கின்றேனுவந்தே (298)

வைகறையீ தருணோதயஞ்சோனை றுகின்றதெனது வள்ளல்வருதருணமினிவார்த்தையொன்றுளதும, சைகையையெலிங்ஙனநான்றனித்திருத்தல்வேண்டுஞ்சாழ்குபல்லீயங்கேபோய்க்கதநுவப்பெண்குழுவில், பொய்கரையாதுள்ளபடிபுகழ்பேசி யிருநீபுத்தமுமளித்தவருட்சித்தர் வந்தவுடனே, உய்கரைவாய்நானவரைக்கலந்தவருநானுமொன்றானபின்னருளையழைக்கின்றேனுவந்தே. (299)

காலையிலேவருகுவரென்கணவரென்றேநினைகருக்கழறினனென்னலதுகாதிலுற்றதிலையோ, வேலையிலாதவள்போலேவம்பளக்கின்றாய்நீவிடிந்ததுநான்றனித்திருக்கவேண்டுவதாதலினால், சோலையிலேமலர்கொய்து தொடுத்துவந்தேபுறத்திற்சூழ்ந்திருப்பாய்தோழியென்றன் றுணைவர்வந்தவுடனே, ஒலையுறுதியானவரைக்கலந்தவருநானுமொன்றானபின்னருளையழைக்கின்றேனுவந்தே. (300)

விடிந்ததுபோனவமாங்காரிருணீங்கியதுவெய்யவினைத்திரளெல்லாம்வெந்ததுகாண்மாயை, ஒடிந்ததுமாமாயையொழிந்ததுதிரைதீர்ந்ததுபேரொளியுதயஞ்செய்ததினித்தலைவர்வருதருணந், திடம்பெறநான்றனித்திருக்கவேண்டுவதாதலினால்தேமொழிநீபுறந்திருமாதேவர்வந்தவுடனே, உடம்புறவேநானவரைக்கலந்தவருநானுமொன்றானபின்னருளையழைக்கின்றேனுவந்தே. (301)

மாலையிலேயுலகியலார்மகிழ்நரொடுகலந்தல்வழக்கமதுகண்டனைநீமணவாளருடனே, காலையிலேகலப்பதற்கியங்கெனைப்புறம்போவென்றாய்கண்டிலநீதிசயமென்றரையேலென்றோழி, ஓலையிலேபொறித்தனை நீயுன்னுளத்தேகருதியுழல்கின்றாயாதலிலிவ்வுளவறியாய்தருமச், சாலையிலேயரசசன்மார்க்கசங்கந்தனிலேசற்றிருந்தாயெனிலிதனையுற்றுணர்வாய்காணே. (302)

என்னுடைய தனித்தோழியிதுகேள்நீமயங்கேலெல்லாஞ்செய்வல்
லவரென்னின்னுயிர்நாயகனார், தன்னுடைய திருத்தோளை நான்றழுவுந்
தருணந்தனித்த சிவசாக்கிரமென்றினித்தனிலைகண்டாய், பன்னுமிந்த
நிலைபரசாக்கிரமாகவுணரேல்பகர்பரசாக்கிரமடைய தம்பதியாகும்புணர்ந்
து, மன்னுநிலைமற்றிரண்டுங்கடந்த தருதுரியாதீதநிலையென்றுணர்க
வொளிர்மேனிலையிலிருந்தே. (303)

நான்புகலுமொழியிதுகேளொன்றுடையதோழீநாயகனார்தனியுரு
வநான்றழுவுந்தருணம், வான்புகழுஞ்சுத்தசிவசாக்கிரமென்றுணர்ந்
தோர்வழுத்துநிலையாகுமுருச்சுவைகலந்தேபதுவாம், தேன்கலந்த சு
வையொடுநன்மணிகலந்தவொளியாய்த்திரிபின்றியியற்கையின்பசிவ
நகலந்தநிலையே, தான்புகல்மற்றையிரண்டுங்கடந்தப்பாலிருந்த சாக்கி
ராதீதமெனத்தனித்துணர்ந்துகொள்ளே. (304)

பொன்பறியாப்புகல்வார்போன்மறைப்பொருண்மடவாய்புலை
யர்காலையிற்புணரநாணுவர்காணென்றாய், அன்பறியாப்பெண்களுக்
கேநின்னுரைசம்மதமாமாசைவெட்கமறியாதென்றறிந்திலையோதோ
ழி, இன்பறியாயாதலினுலிநகைநீபிசைதவாயிறைவர்திருவடிவதுகண்
டிட்டதருணந்தான், துன்பறியாக்காலையென்றுமாலையென்றுமொன்
றுந்தோன்றாதுசுகமொன்றேதோன்றுவதென்றறியே. (305)

அருளுடையாரெனையுடையாரம்பலத்தேநடிக்குமழகரெல்லாம்வ
லவர்தாமணைந்தருளுங்கால, மிருளுடையவிரவகத்தேயெப்பாதுகண்
டாயெதனாலென்றுண்ணுதியேலியம்புவன்கேள்மடவாய், பொருளு
டையென்றனித்தலைவர் திருமேனிச்சோதி செப்புறுபார்முதல்நாதப
ரியந்தங்கடந்தே, அருளுறுமோர்பரநாதவெளிகடந்தப்பாலுமப்பாலும்
விளங்குமடியகம்புறத்துநிறைந்தே. (306)

உரியபெருந்தனித்தலைவரோங்குசடாந்தத்தினுட்புறத்துமப்புறத்
துமொருசெங்கோல்செலுத்துந், துரியர்துரியங்கடந்தசுகசொருபர்

பொது விற்சுகநாடகம்புரிகின்றநின் றாடிக்கழலே, பெரியபத்தகலைவமெ
லாம ° ற சுபிலைய் தாமேஷாரபெண்ணுனையெபனமெறளுருசிடோகொளரு
சியோமோகோழி, அரியபெருமபொருணமனைதாகமாகளுனைரகதமா
ளையுநிகிசிகறசோனைடநிலைமிமயே (307)

எவ்வுலகிலெல்லவரெகாக தமருமபெருருமசாசியமேரபி னைமெனப
றிபாமேகபிமகலாசகாக, காவைபெறதுருடாசரிகணடகை பேர
லேகிரிசிரைறாசகாகா விரிலையறிரா, ரவிழிடாயியமோசிலபு
னைரமென ஞானநடிகணடேன வைபகசணமுதமுணடேன
செபவையடு சபசசனமாகசகசாரிமிலசா ந செமாழியு
ரசுமொமாமிபாயினமேவ (308)

எமபொருடதமெ வுமிரதமுளளகசுமமபுறசந ழியலுணமைப
விளைபவ ஏவாசிகழகநம,ெமடபபொருாாருசிவமொனறேயெனறி
ளே றனககாரிரபுரி னமேற எ மட வாடகிராதசினறயபீடம,
ஓப ொபாரு ாபமொருமொ ஈணமற யிசைபபமெனமேணபொதுவிலிறையா
செயுபிரசசபவிமைப ர ணை படபறமேகாணுநமேபலயதருண ெ
வலாமபட டநடிபகமே டேரவெ டமெவரியாமே, (309)

சரியையிலானை தமொருகிரியையிலானருநசனிமியாசிலை நைை
குாகணிதந சிகணடிநமேன, ஏ யசிவஞானநிலைநான தமருவொளி
டாமொனமெர றரவிரமகனமே லுணனைநிலைபெறறேன, அரியசிவ
சிதர மேவகாநமுாலாமாறநக ரிலையறிகேகனபபாலினமேரநகும,
பொ பசிவவனுபவ கரூாற சமரசசன மாரகமபெறமேறனிநகிறவாமையு
றமேறனகாணமேடா ழி (310)

திருவுபாசாககிர தைதககணடுகொணமேடனபரமசொபபனஙகண
மேடனபரப முதசியுகககணமேணாநதேன, குருபிரமசாககிரசுமதககண
மேடனபினபிரமங குலவியசொபபனங கணமேடன சிவசுமு ககிகணமேட

ன், குருதுரியங்காண்கின்றேன் சமரசசன்மார்க்கக்கூடினேன் பொது விலருட்கூத்தாடுகின்றவர், மருவிடப்பெற்றவர் வடிவானேனென் களித்துவாழ்கின்றேனெதிரற்றவாழ்க்கையிலென்றோழி (311)

தனிப்படுமோர்சுத்தசிவயாக்கிரதன்னியிற்றனித்திருந்தேன்சுத்தசிவசொப்பனத்தேசார்ந்தேன், தனிப்படுமெய்ச்சுத்தசிவசுழுத்தியிலே களித்தேன்கலந்துகொண்டேன்சுத்தசிவதுரியநிலையதுவாய்ச், செனிப்பிலாவெல்லாமாயல்லவாகுஞ்சுத்தசிவதுரியாதீதத்தே சிவமயமாய நிறைந்தேன், யினிப்புறச்சபையிறையைப்பெற்றபர்சகொலித்தனையும்பெற்றிங்கேயிருக்கின்றேன்றோழி. (312)

அருட்சோதிநிலையரெனக்கன்புடையகணவரழகியபொன்மேனியைநான்றழுவிநின்றதருணம், இருட்சாதிபேதங்களெல்லாம்போயினவாவெங்கணும்பேரொளிமயமாயிருந்தவாங்கவர்தாம், மருட்சாதிகெயெனைப்புணர்ந்தவொருதருணமன்றேசிவானந்தமயமாகிநிறைவுற்றேன், றெருட்சார்பிலிருந்தோங்குசமரசசன்மார்க்கத்திருச்சபைகண்ணுற்றேனென்றிருக்கணவருடனே. (313)

புறப்புணர்ச்சியென்கணவர்புரிந்ததருணஞ்சான்புகன்முதனாலுவண்டுபூரித்ததருணம், சிறப்புணர்ச்சிமயமாகியகப்புணர்ச்சியவாதாஞ்செய்ததருணச்சுகத்தைச்செப்புவதெப்படியோ, பிறப்புணர்ச்சிவிடயமிலே சுத்தசிவானந்தப்பெருமபோகப்பெருஞ்சுகந்தான்பெருகியெங்குநிறைந்தே, மறப்புணர்ச்சியில்லாமேதானதுவாயதுவென்மயமாய்ச்சின்மயமாய்த்தன்மயமானநிலையே. (314)

வரம்பி லின்பம்.

சுத்தமுற்றவைம்பூதவெளிகரணவெளிமேற்றுலங்குவெளிதுரியவெளிசுகவெளியேமுதலாம், இத்தகையவெளிகளுள்ளேயவ்வெளி

யோநடனமியற்றுவெளியென்கின்றாரென்றாலவவெளியில், நித்தபரி
பூரணமாயானந்தமயமாய்நிருத்தமிடுமெம்பெருமானிபுணநடராயன்,
சித்துருவாந்திருவடியினுண்மைவண்ணமறிந்துசெப்புவதாரென்வச
மோசெப்பாயென்றோழி. (315)

காற்றுருவோகனலுருவோநடவுருவெனபார்காற்றுருவுங்கன
லுருவுநகண்டுரைப்பீரென்றால், வேற்றுருவேபுகல்வரதைவேறென்
றால்மறுத்தால்விழித்துவிழித்தெம்போல்வார்மிகவுமருள்கின்றார்,தோ
ற்றுமந்தத் தத்துவமுந்தோற்றாத தத்துவமுந் துரிசாகவவைகடந்தசுக
சொருபமாகி, மாற்றமனவுணர்வுசெல்லாத்தலத்தாடும்பெருமான்வடி
வுரைக்கவல்லவரார்வழுத்தாயென்றோழி. (316)

அடிமைப்பேறு.

தானேயருளானான் றானேபொருளானான்
தானேயெல்லாம்வல்லதானானான் - றானேதான்
நானானென்னுடையநாயகனானான் ஞான
வானானம்பலத்தெம்மான். (317)

சிதம்பரமான்மியம்.

உலகமெலாந்தொழவுற்றதெனக்குண்மையொண்மைதந்தே
யிலகவெலாம்படைத்தாருயிர்காத்தருளென்றதென்றும்
கலகமிலாச்சுத்தசன்மார்க்கசங்கங்கலந்ததுபார்த்
திலகமென்னநின்றதுத்தாஞானசிதம்பரமே. (318)

குருநெறிக்கேயெனைக்கூட்டிக்கொடுத்ததுகூறரிதாம்
பெருநெறிக்கேசென்றபேர்க்குக்கிடைப்பதுபேயுலக
கருநெறிக்கேற்றவர்காணற்கரியதுகாட்டுகின்ற
திருநெறிக்கேற்கின்றதுத்தாஞானசிதம்பரமே. (319)

கொல்லாநெறியதுகோடாநிலையதுகோபமிலார்
சொல்லாலுவந்ததுசுத்தசன்மார்க்கந்துணிந்ததுல
கெல்லாமளிப்பதிறந்தாரெழுப்புவதேதமொன்றுஞ்
சொல்லாவளத்தினதுத்தரஞானசிதம்பரமே (320)

காணாதகாட்சிகள்காட்டுவிக்கின்றதுகாலமெல்லாம்
வீணாள்கழிப்பவர்க்கெய்தரிதானதுவெஞ்சினத்தார்
கோணாதநெஞ்சிற்குலாவிநிற்கின்றதுகூடிநின்று
சேணாடர்வாழ்த்துவதுத்தரஞானசிதம்பரமே. (321)

சொல்வந்தவேதமுடிமுடிமீதிற்றலங்குவது
கல்வந்தநெஞ்சினர்காணற்கரியதுகாமமிலார்
நல்வந்தனைசெய்யநண்ணியபேறதுநன்றெனக்கே
செல்வந்தந்தாட்கொண்டதுத்தரஞானசிதம்பரமே. (322)

ஏகாந்தமாகிவெளியாயிருந்ததிங்கென்னைமுன்னை
மோகாந்தகாரத்தின்மீட்டதென்னெஞ்சமுயங்கிரும்பின்
மாகாந்தமானதுவல்வினைதீர்த்தெனைவாழ்வித்தென்றன்
தேகாந்தநீக்கியதுத்தரஞானசிதம்பரமே. (323)

கைம்மாறின்மை.

கடுத்தமனத்தையடக்கியொருகணமுமிருக்கமாட்டாதே
படுத்தசிறியேன்குற்றமெலாம்பொறுத்தென்னறிவைப்பலநாளுந்
தடுத்ததடையைத்தவிர்த்தென்றுஞ்சாகாநலஞ்செய்தருளியமுதங்
கொடுத்தகுருவேநின்றனக்குக்கைம்மாறேதுகொடுப்பேனே. (321)

சேட்டித்துலகச்சிறுநடையிற்பல்காற்புகுந்துதிரிந்துமயல்
நீட்டித்தலைந்தமனத்தையொருநிமிடத்தடக்கிச்சன்மார்க்க

கோட்டிசகியன்றதுணங்கெலாங்கூடப்புரிந்தமெய்ந்நிலையைக்
காட்டிக்கொடுத்தாய்நின்றனக்குக்கைம்மாறேதுகொடுப்பேனே. 325

[illegible]லைக்கருதிநினைந்தோறுஞ்சுழன்றுசுழன்றுமயங்குமந்த
வேலைக்கிசைந்தமனத்தைமுற்றுமடக்கிஞானமெய்ந்நெறியிற்
கோலைத்தொலைத்துக்கண்விளக்கங்கொடுத்துமேலும்வேகாத
காலைக்கொடுத்தாய்நின்றனக்குக்கைம்மாறேதுகொடுப்பேனே. (326)

அருளுடறியாமனக்குரங்கையடக்கத்தெரியாததெருடுசோந்
திருளுடனைத்தஞ்சுழன்றுசுழன்றிளைத்துக்களைத்தேனெனக்கந்தோ
பொருளுடலிலில்மரணமுறாக்கிறந்தறியாத்திருவளித்த
கருணாநிதியேநின்றனக்குக்கைம்மாறேதுகொடுப்பேனே (327)

மாட்சியளிக்குஞ்சன்மார்க்கமரபில்மனத்தைச்செலுத்துதற்கோர்
சூட்சியறியாதுழன்றேனைச்சூழ்ச்சியறிவித்தருளரசி
னாட்சியடைவித்தருட்சோதியமுதமளித்தேயானந்தக்
காட்சிகொடுத்தாய்நின்றனக்குக்கைம்மாறேதுகொடுப்பேனே. (328)

போதலொழியாமனக்குரங்கின்போக்கையடக்கத்தெரியாது
நோதல்புரிந்தசிறியேனுக்கிரங்கிக்கருணைநோக்களித்துச்
சாதலெனுமோரசங்கடத்தைத்தவிர்த்தென்னுயிரிற்றான்கலந்த
காதலரசேநின்றனக்குக்கைம்மாறேதுகொடுப்பேனே (329)

திருவருட்பேறு.

விளங்குகின்றசிற்றம்பலத்தருணடம்விளங்கின்றபெருவாழ்வே
களங்கமில்லசோறுநாடுவிளங்கியகருணையடியேனுன்
விளம்பிநின்றமோரவிண்ணப்பஞ்சிருசெவியேற்றருள்புரிந்தாயே
யுளங்கொளிவ்வழியிம்மையேமங்கிரவொளிவழிவாமாறே. (330)

சிறந்தபேரொளிதருசிற்றம்பலத்திலேதிகழ்கின்றபெருவாழ்வே
துறந்தபேருளத்தருட்பெருஞ்சோதிசேர்சுகப்பெருநிலையேநான்
மறந்திடாதுசெப்பிண்ணப்பந்திருச்செவிமடுத்தருள்புரிந்தாயே
பிறந்தவிவ்வுடலென்றுமழியகழிவுறாப்பெருமைபெற்றிடுமாறே (331)

வயங்குகின்றசிற்றம்பலந்தனிலேவாழ்கின்றபெருவாழ்வே
மயங்குறாத்மெய்யறிவிலேவிளங்கியமாமணிவிளக்கேயிங்
கியங்குகின்றநின்பணமொழிவிண்ணப்பமேற்றருள்புரிந்தாயே
தயங்குமிவ்வுடலென்றுமழிவுறாத்தனிவடிவாமாறே (332)

மையிலொளிபோல்விளங்குசிற்றம்பலங்கலந்தருள்பெருவாழ்வே
மெய்யிலேவிளைந்தோங்கியபோகமேமெய்யப்பெரும்பொருளேநா
னையமற்றுரைக்கிட்டவிண்ணப்பமேற்றனை யினிஞானறே
செய்யுமிவ்வுடலென்றுமழிவுறாச்சிவவடிவாமாறே (333)

சற்குரு மணிமாலை

உருவமுமருவமுமருவுருவமுமுளதாயுள்ளதிலதாயொளியொருதனிமுதலே, கருவின்றிவென்றுக்கருள்கனிந்தருந்தவனேகண்ணுடையப்பெருங் கடவுளாயதுவே, திருந்தலைபெறவென்னையாக்கினபரமேசியகுருதுரி யத்தற்றெளிபருப்பமே, தருவளர்பொழில்வடற்சபைத்துறையொளியே தனிநடராஜவென்சற்குருமணியே (334)

தத்துவமசிநிலையிதுவிதுகாண்க சயங்கவென்னை தனித்துரை த்தெனக்கே, மெய்ச்சுவதக்கனைகளுட்கிமெய்ந்நிலைக்கேயேற்றினானிற வாரியியலளித்தருளாற, சித்துயாதுலங்கமன் வெறிஞமாட்செயவி த்தபொருட்சிவபாருசட்டீர, சத்துவநெறிப்புருவடலருடகடலேதனி நடராஜவென்சற்குருமணியே (335)

வேதத்தின் முடிமிசைவிளங்குமோர்விளக்கேமெய்ப்பொருளாகம வியன்முடிச்சுடரே, நாதத்தின்முடிநடுநடமிடுமொளியேநவையறுமுளத்திடைநண்ணியநலமே,யேதத்தினின்றெனையெடுத்தருணிலைக்கே யேற்றியகருணையென்னின்னுயிர்த்துணையே, தாதுற்றவுடம்பழியாவகைபுரிந்தாய்தனிநடராஜவென்சற்குருமணியே. (336)

தான்பெற்ற பேறு.

மணமெனுமோர்பேய்க்குரங்குமடப்பயலேநீதான் மற்றவர்போலெனைநினைத்துமருட்டாதேகண்டாய், இனமுறவென்சொல்வழியேயிருத்தியெனிற்சுகமாயிருந்திடுநீயென்சொல்வழியேற்றிலையானாலோ, தினையளவுன்னதிகாரஞ்செல்லவொட்டேனுலகஞ்சிரிக்கவுனையடக்கிடுவேன்றிருவருளாற்கணத்தே, நனவிலெனையறியாயோயாரெனவிங்கிருந்தாய்ஞானசபைத்தலைவனுக்குநல்லபிள்ளைநானே. (337)

பன்முகஞ்சேர்மனமெனுமோர்பரியாசப்பயலேபகையாதேசிதையாதேபாராசதுமிடமெல்லாங், கொன்முகங்கொண்டடிக்கடிபோய்க்குதியாதேயெனதுகுறிப்பின்வழிநின்றிடுநின்குதிப்புநடவாது, என்முனமோர்புன்முனைமேலிருந்தபனித்துளிநீயிம்மெனுமுன்னடக்கிடுவேனென்னையறியாயோ, பின்முனெனநினையேல்காண்சிற்சபையினடிக்கும்பெரியதனித்தலைவனுக்குப்பெரியபிள்ளைநானே. (338)

விரிந்தமனமெனுஞ்சிறியவிளையாட்டுப்பயலேவிரிந்துவிரிந்தலையாதேசெம்மலியாதேவிடயம், புரிந்தநெறிபுரிந்தவமேபோகாதேபொறிவாய்ப்புரையாதே,விரையாதேபுகுந்துமயங்காதே,தெரிந்துதெளிந்தொருநிலையிற்சித்திரம் போலிருந்சிறிதசைந்தாலுங் கணமேசிதைத்திடுவேன்கண்டாய், பரிந்தெனைநீயாரென்றுபார்த்தாய்சிற்சபைவாழ்பதிதனக்கேயருட்பட்டம்பலித்தபிள்ளைநானே. (339)

அகங்காரமெனும்பொல்லாஅடவாதிப்பயலேயடுக்கடுக்காயெடுக்கின்றாயடுத்துமுடுக்கின்றாய்,செகங்காணத்தலைகாலுந்தெரியாமலலைந்துதிரிகின்றாய்நின்செபந்தான்சிறிதுநடவாது, இகங்காணவடங்குகநீயடங்காயேற்கணத்தே யிருந்தவிடந்தெரியாதே யெரிந்திடச்செய்திடுவேன், சுகங்காணவென்றனைநீயறியாயோநான்றான்சுத்தசிவசன்மார்க்கம்பெற்றபிள்ளைகாணே. (340)

மானெனுமோர்சகச்சாலச்சிறுக்கியிதுகேளுன்வஞ்சகக்கூத்தெல்லாமோர்மூட்டையெனக்கட்டி, ஈனமுறநின்றலைமேலேற்றெடுத்துக்கொண்டுன்னேவல்புரிபெண்களொடேயிவ்விடம்விட்டேகிக், கானடைந்துகருத்தடங்கிப் பிழைத்திடுநீயிலையேல் கணத்திலுனைமாய்ப்பேனுன்கணத்தினொடுங்கண்டாய், ஏனெனைநீயறியாயோசிற்சபையினடஞ்செயிறைவனருட்பெருஞ்சோதிக்கினியபிள்ளைநானே. (341)

மாமாயையெனும்பெரியவஞ்சகிநீயிதுகேள்வரைந்தவுன்றன்பரிசனப்பெண்வகைதொகைகளுடனே, போமாறுன்செயலனைத்தும்பூரணமாக்கொண்டுபோனவழிதெரியாதேபோய்ப்பிழைநீயிலையேல், சாமாறுன்றனையின்றேசாய்த்திடுவேனிதுநான்சத்தியமென்றெண்ணுதியென்றன்னையறியாயோ, ஆமாறுசிற்சபையிலருணடம்புரிவாரருளமுதுண்டருணிலைமேலமர்ந்தபிள்ளைநானே. (342)

கன்மமெனும்பெருஞ்சிலுதுக்கடுங்கலகப்பயலேகங்குகரைகாணாதகடல்போலேவினைகள், நன்மையொடுதீமையெனப்பலவிகற்பங்காட்டிநடத்தினைநின்னடத்தையெல்லாஞ்சிறிதுநடவாது, என்முனிருந்தனையெனினீயழிந்திடுவாயதனாலிக்கணத்தே நின்னினத்தோடேகுகநீயிலையேல், இன்மையுறமாய்த்திடுவேனென்னையறியாயோவெல்லாஞ்செய்வல்லவனுக்கினியபிள்ளைநானே. (343)

எத்துணையுங்காட்டாதவாணவமென்றிடுமோரிருட்டறைக்கோரதிகாரக்குருட்டுமுடப்பயலே, இத்தனைநாட்பிடித்ததுனைக்கண்டுதுரத்தி

டவேயின்னுமரைக்கணந்தரியேனிக்கணத்தேநினது, பொத்தியசுற்றத்துடனேபோய்விடுதியிலையேல்பூரணமெய்யருளொளியாற்பொன்றுவிப்பேனினையே, சத்தியஞ்சொன்னேனெனைநீயறியாயோஞானசபைத்தலைவன்றருதலைமைத்தனிப்பிள்ளைநானே. (344)

பேசுதிரோதாயியெனும்பெண்மடவாயிதுகேள்பின்முனறியாதெனைநீயென்முன்மறைக்காதே, வேசறமாமலவிரவுமுழுதும்விடிந்ததுகாண்வீசுமருட்பெருஞ்சோதிவிளங்குகின்றதறிநீ, ஏ றுநின்செயலனைத்துமென்னளவினடவாதிதையறிந்து விரைந்தெனைவிட்டேகுகவிக்கணத்தே, மாசறுமென் றிதமொன்றுந்தெரிந்திலையோவெல்லாம்வல்லவொருசித்தருக்கேநல்லபிள்ளைநானே. (315)

தூக்கமெனுங்கடைப்பயலேசோம்பேறியிதுகேள்துணிந்துனதுசுற்றமொடுசொல்லுமரைக்கணத்தே, தாக்குபெருங்காட்டகத்தேயேகுநீயிருந்தால் நப்பாதுன்றலைபோகுஞ்சத்தியமீதறிவாய், ஏக்கமெலாந்தவிர்ந்துவிட்டே னூக்கமெலாம்பெற்றே னின்பமுறுகின்றேனினியென்னையடையாதே, போக்கில்விரைந்தோடுகநீபொற்சபைசிற்சபைவாழ்பூரணர்க்கிங்கன்பானபொருளெனவறிந்தே. (346)

பயமெனுமோர்கொடும்பாவிப்பயலேநீயிதுகேள்பற்றறவென்றனைவிடுத்துப்பணிக்கடல்வீழ்ந்தொளிப்பாய், நயவினுரைத்தேனின்னுமிருத்தியெனிலுன்றன்றலைதனக்குத்தீம்புவருந்தலைமட்டோநினது, செயலுறுமுள்ளுடம்பழியுஞ்சுற்றமெலாமிறக்குந்தீர்ந்ததினியில்லையென்றேதிருவார்த்தைபிறக்கும், அயலிடைநோக்கோடுகநீயென்னையறியாயோவம்பலத்தென்னப்பனருணம்புபிள்ளைநானே. (347)

கோபமெனும்புலைப்பயலேகாமவலைப்பயலேகொடுமோகக்கடைப்பயலேதுறும்புமதப்பயலே, தாபவுலோபப்பயலேமாற்சரியப்பயலேபவுடனிங்கிசைக்கின்றேனன்றூழ்ந்திருக்காதீர்காண், தீபமெலாங்கடந்திருள்சேர்நிலஞ்சாரப்போவீர்சிறிதுபொழுதிருந்தாலுந்திண்ணமிங்கே

யழிவீர், சாபமுறுமுன்னமறிந்தோடுமின்றோவென்னைத் தானறியீர் சனி
த்தலைவன்றலைப்பிள்ளை நானே (348)

பசியெனுமோர்பெரும் பாவிப்பயலே துன்பெனுமோர்படுபாவிப்ப
யலேயாப்பதெனும்பொய்ப்பயலே, வசியவந்தைத்தடைப்பயலேதடை
ப்பயலேயிடாமவனைப்பயலே நீவிரெலாமென்புடை நில்லாதீர், நசியவும
க்குளமுளதோ விக்கணந்தே நீவிர்கட்டதுவிரைந்தோடுமின்றோ நாடறியா
வண்ணந்தே, நசியு மன்ந்தன்னையறியீர் சிற்சபையில்விளங்குங்கடவுள்மகி
ழ்ந்தளித்த தனிக்கசிறப்பிள்ளை நானே (349)

மரணமெனும்பெருஞ்சிருட்டுமோர்பாவிப்பயலேவையகமு மவானக
முமறறகமுங்கடந்தே, பரணமுறுபேரிருட்டுப்பெருநிலமுந்தாண்டிப
பசையறநீயொழிந்திடுகவிங்கிருந்தாயெனிலோ, இரணமுறவுனைமுழு
துமடித்திடுவேனித்தரா னென்னுடையா னருளாணையெனகுருமேலா
ணை, அரணுருமென்றனைவிடுத்தே யோடுகநீயானருணருட்பெருஞ்சோ
திப்பதியையடைந்தபிள்ளை காணே (350)

உய்வகை கூறல்

ஆதியந்தமுமில்லதோர் அம்பலந்தாடும
சோதிதன்னையேசிந்தனைகள்சுகம்பெறவிழைவீர்
நீதிகொண்டுரைப்பேனித நீவிர்மேலேனும
வீசிமற்றையவீதிகள்கீழ்ச்செலும்வீதி (351)

தூரியமேற்பரவெளியிலேசுகநடம்புரியும
பெரியதோர்சூட்சோதியைப்பெறுதலேயெவைக்கும
அரியபேறுமற்றவையெலாமெளியவேயறிமின
உரியவிம்மொழிமறைமொழிசத்தியமுங்கீர் (352)

ஆகமாந்தமும் வேதத்தினந்தமும் மறையும்
பாகமாம்பரவெளிநடம்பரவுவீருலகீர்
மோகமாந்தருக்குரைத்திலேனிதுசுகமுன்னும்
யோகமாந்தர்க்குக்காலமுண்டாகவேயுரைத்தேனே (353)

உறுதி கூறல்.

வட்டிமேல்வட்டிகொள்மார்க்கத்தில்நின்றீர் வட்டியைவளர்க்கின்ற மார்க்கத்தையறியீர், பெட்டிமேல்பெட்டிவைத்தாள்கின்றீர்வயிற்றுப் பெட்டியைநிரப்பிக்கொண்டொட்டியுள்ளிருந்தீர், பட்டினிகிடப்பாரைப்பார்க்கவுநேரீர்பழங்கஞ்சியாயினும்வழங்கவுநினையீர், எட்டிபோல வாழ்கின்றீர்கொட்டிபோற்கிளைத்தீரெத்துணைகொள்கின்றீர்பித்துலகீரே. (354)

சாதியிலேமதங்களிலேசமயநெறிகளிலேசாத்திரச்சந்தடிகளிலே கோத்திரச்சண்டையிலே, ஆதியிலேயபிமானித்தலைகின்றவுலகீரலைந்தலைந்துவீணேநீரழிதலழகலவே, நீதியிலேசன்மார்க்கநிலைதனிலேஞானநிருத்தமிடுந்தனித்தலைவரொருத்தரவர்தாமே, வீதியிலேயருட்சோதிவிளையாடல்புரியமேவுகின்றதருணமிதுகூவுகின்றேனுமையே

வையகத்தீர்வானகத்தீர்மற்றகத்தீர்நுமது வாழ்க்கையெலாமவாழ்க்கையெனமதித்துமயங்காதீர், மையகத்தேயுறுமரணவாதனையைத்தவிர்த்தவாழ்க்கையதேவாழ்க்கையெனமதித்ததனைப்பெறவே, மெய்யகத்தேவிரும்பியிங்கேவந்திடுமினென்னதுமெய்ப்பொருளாந்தனித்தந்தையித்தருணந்தனிலே, செய்யகத்தேவளர்ஞானசித்திபுரந்தனிலேசித்தாடலபுரிகின்றார்திண்ணமிதுதானே. (356)

சுத்தசிவநிலை.

சத்தியஞ்செய்கின்றேன்சகத்தீரறிமின்கள்
சித்தியெலாம்வல்லசிவமொன்றே-நித்தியமென்
றெண்ணுமெண்ணத்தாலேநம்மெண்ணமெலாங்கைகூடும்
நண்ணுமின்பத்தேனென்றுநான். (357)

சாத்திரங்களெல்லாந்தடுமாற்றஞ்சொல்வதன்றி
நேத்திரங்கள்போற்காட்டநேராவே-நேத்திரங்கள்
சிற்றம்பலவன்றிருவருட்சீர்வண்ணமென்றே
உற்றிங்கறிந்தேனுவந்து. (358)

வேதாகமங்களென்றுவீண்வாதமாடுகின்றீர்
வேதாகமத்தின்விளைவறியீர்-சூதாகச்
சொன்னவலாலுண்மைவெளிதோன்றவுரைத்தவிலை
என்னபயனோவிவை. (359)

மார்க்கமெலாமொன்றாகுமாநிலத்தீர்வாய்மையிது
தூக்கமெலாநீக்கித்துணிந்துளத்தே-யேக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்கசங்கத்தைச்சார்ந்திடுமின்சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ்சேர்வீரிந்நாள். (360)

ஏமாந்திருக்குமெமரங்காளிவ்வுலகில்
சாமாந்தராகாதாரம்பெறவே-காமாந்த
காரத்தைவிட்டுக்கருதுமினோவித்தருணம்
நீரத்தைச்சேர்வீர்நிசம். (361)

ஞானசரியை.

தீமையெலாநன்மையென்றேதிருவுளங்கொண்டருளிச்சிறியேனுக்கருளமுதத்தெளிவளித்தத்திறத்தை, ஆமயந்தீர்த்தியற்கையின்ப

வனுபவமேமயமாயம்பலத்தேவிளங்குகின்றவருட்பெருஞ்சோதியையோர், ஓமயவான்வடிவுடையாருள்ளகத்தேநிறைந்தவொருபொருளைப்பெருங்கருணையுடையபெரும்பதியை, நாமருவியிறவாதநலம்பெறலாமுலகீர்நல்லவொருதருணமிதுவல்லைவம்மினீரே. (362)

நிந்தையிலார்நெஞ்சகத்தேநிறைந்தபெருந்தகையைநிலையனைத்துங்காட்டியருணிலையளித்தகுருவை, எந்தையையென்றனித்தாயையென்னிருகண்மணியையென்னுயிரையென்னுணர்வையென்னறிவுள்ளறிவைச், சிந்தையிலேதனித்தினிக்குந்தெள்ளமுதையனைத்துஞ்செய்யவல்லதனித்தலைமைச்சிவபதியையுலகீர், முந்தைமலவிருட்டொழியமுன்னுமினோகாணமுடிக்கொழித்துக்கடைமரணமுடிக்கொழித்துமுயன்றே. (363)

சாருலகவாதனையைத்தவிர்த்தவருள்ளகத்தேசத்தியமாயமர்ந்தருளமுதமசற்குருவை, நேருறவேயெவராலுங்கண்டுகொளற்கரிதாம்நித்தியவான்பொருளையெலாநிலைகளுங்காணுகி, ஏருறவேவிளங்குகின்றவியற்கையுண்மைதன்னையெல்லாஞ்செயவல்லபத்தையெனக்களித்தபதியை, ஓருறவென்றடைந்துலகீர்போற்றிமகிழ்ந்திடுமினுள்ளமெலாங்கனிந்துருகியுள்ளபடிநினைந்தே. (361)

பதிநிச்சயம்.

கிழக்குவெளுத்ததுகருணையருட்சோதியுதயங்கிடைத்ததெனதுளக்கமலங்கிளர்ந்ததெனதகத்தே, சழக்குவெளுத்ததுசாதியாசிரமாசாரஞ்சமயமதாசாரமெனச்சண்டையிட்டகலக, வழக்குவெளுத்ததுபலவாம்பொய்ந்நூல்கற்றவர்தம்மனம்வெளுத்துவாய்வெளுத்துவாயுறவாதித்த, முழக்குவெளுத்ததுசிவமேபொருளெனுஞ்சன்மார்க்கமுழுநெறியிற்பரநாதமுரசுமுழங்கியதே. (365)

உழக்கறியீரளப்பதற்கோருளவறியீருலகீரறியீர்போறியீருண்மையொன்றுமறியீர், கிழக்கறியீர்மேற்கறியீரம்பலத்தேமாயைக்கேதமறநடிக்கின்றபாதமறிவீரோ, வழக்கறிவீர்சண்டையிட்டேவம்பளக்கவறிவீர்வடிக்குமுன்னேசோறெடுத்துவயிற்றடைக்கவறிவீர், குழைக்கறியேபழக்கறியேகூட்டுவேர்க்கக்கறியேகுழம்பேசாறேயெனவுங்கூறவறிவீரே. (366)

இணக்கறியீரிதமறியீரிருந்தநிலையறியீரிடமறியீர்நடமறியீரிவ்வுடம்பையெடுத்த, கணக்கறியீர்வழக்கறியீரம்பலத்தேமாயைக்கலக்கமறநடிக்கின்றதலக்கமறிவீரோ, பிணக்கறிவீர்பிரட்டறிவீர்பிழைசெயவேயறிவீர்பெருணவைப்வெருவயிற்றுப்புல ,ரிலிடவறிவீர், மணக்கறியேபிணக்கறியேவறுப்பேயோர்பொரிப்பேவடைக்குழம்பேசாறேயென்றடைக்கவறிவீரே. (367)

கடுகாட்டுக்கறிக்கிடுக நாளிக்கவெனக்கழறிக்களிக்காநின்ற
சுடுகாட்டுப்பிணங்காளிச்சுகமனைத்துங்கணச்சுகமேசொல்லக்கேண்மி
முடுகாட்டுக்கூற்றுவருஞ்சாவீராற்சாவதற்குமுன்னேநீவிர் [ண்
இடுகாட்டுப்பிணங்கண்டாலேத்துமிறைவனையுமிவ்வாறிடுகவென்
[றே (368)

வாதுபேசியமனிதர்காளொருவார்த்தைகேண்மின்கள்வந்துநம்
போதுபோவதன்முன்னரேயருட்பொதுவிலேநடம்போற்றுவீர்
தீதுபேசினீரென்றிடாதமைத்திருவுளங்கொளுங்காண்மினோ
சூதுபேசிலனன்மைசொல்கின்றேன்சுற்றமென்பதுபற்றியே. (369)

ஞானசம்பந்தர் ஸ்தோத்திரம்.

ஓங்காரவணைமீதுநானிருந்தகருணைமுவந்தெனதுமணவாளர்சிவந்தவடிவகன்றே, ஈங்காரப்பளிங்குவடிவெடுத்தெதிரே நின்றுநிருந்தருள்

கவெனவெழுந்தேனெழுந்திருப்பதென்னீ, ஆங்காரமொழியென்றுரொழிந்திருந்தேனப்போதவர்நானோநானவரோவறிந்திலன்முன்குறிப்பை, ஊங்காரவிரண்டுருவுமொன்றானோமாங்கேவுறைந்தவநுபவந்தோழிநிறைந்தபெருவெளியே. (370)

திருவண்ணப்பதிகம்.

எழுவகைப்பிறவிகளுளெப்பிறவியெய்துகினுமெய்துகபிறப்பிலினிநா, னெய்தாமையெய்துகினுமெய்திடுகவிருமையினுமின்பமெய்தினுமெய்துக, வழுவகைத்துன்பமேவந்திடினும்வருகமிகுவாழ்வுவந்திடினும்வருக, வறுமைவருகினும்வருகமதிவரினும்வருகவவமதிவரினும்வருகவுயர்வோ, டிழிவகைத்துலகின்மற்றெதுவரினும்வருகவலதெதுபோகினும்போகநின், னிணையடிகண்மறவாதமனமொன்றுமாத்திரமெனக்கடைதல்வேண்டுமரசே, கழிவகைப்பவரோகநீக்குநல்லருளெனுங்கதிமருந்துதவுநிதியே, கனகவம்பலநாதகருணையங்கணபோதகமலகுஞ்சிதபாதனே (371)

சந்ததமெனக்குமகிழ்தந்தைநீயுண்டுநின்றன்னிடத்தேமவல்லித், தாயுண்டுநின்னடியரென்னுநற்றமருண்டுசாந்தமெனுநேயருண்டு, புந்திகொணிராசையாமனைவியுண்டறிவெனும்புதல்வனுண்டிரவுபகலும், போனவிடமுண் டருட்பொருளுமுண்டானந்த போகபோக்கியமுண்டு, வந்தனைசெய்நீறெனுங்கவசமுண்டக்கமாமணியுமுண்டஞ்செழுத்தா, மந்திரப்படையுண்டுசிவகதியெனும்பெரியவாழ்வுண்டுதாழ்வுமுண்டோ, கந்தமிகுகொன்றையொடுகங்கைவளர்செஞ்சடைக்கடவுளேகருணைமலையே, கனகவம்பலநாதகருணையங்கணபோதகமலகுஞ்சிதபாதனே. (372)

ஆளுடையவடிகளருண்மாலை.

வான்கலந்தமாணிக்கவாசகநின்வாசகத்தை
நான்கலந்துபாடுங்காற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே
தேன்கலந்துபால்கலந்துசெழுங்கனித்தீஞ்சுவைகலந்தென்
னூன்கலந்துயிர்கலந்துவுவட்டாமலினிப்பதுவே. (373)

பெண்சுமந்தபாகப்பெருமானொருமாமே
லெண்சுமந்தசேவகன்போலெய்தியதும்வைகைநதி
மண்சுமந்துநின்றதுமோர்மாறன்பிரம்படியாற்
புண்சுமந்துகொண்டதுநின்பொருட்டன்றோபுண்ணியனே. (371)

மெய்யநர்வியப்பு.

இராகம்-அடாணா, ரூபகதாளம்

பல்லவி

எனக்குமுனக்குமிசைந்தபொருத்தமென்னபொருத்தமோ
இந்தப்பொருத்தமுலகில்பிறருக்கெய்தும்பொருததமோ.

சரணங்கள்.

உன்பேரருளைநினைக்குந்தோறுமுடம்புபொடிக்குதே
உண்டுபசிதீர்ந்தாற்போற்காதல்மிகவுந்தடிக்குதே
அன்பேயமையுமென்றபெரியர்வார்த்தைபோயிற்றே
யன்போரணுவுமில்லாவெனக்கிங்கருளவாயிற்றே. (எனக்கு)

நினைக்கநினைக்கத்தித்திப்பெனதுநினைவிற்கொடுக்குதே
நின்பாலன்றிப்பிறர்பாற்செல்லநெஞ்சநடுக்குதே
எனைத்துன்பொழித்தாட்கொண்டநின்னையன்னையென்பனோ
வெந்தாயன்பிலேனின்னடிக்குமுன்னையென்பனோ. (எனக்கு)

நெடுநாண்முயன் றுங்காண்டற்கரியநிலையைக்காட்டியே
நிறைந்தென்னகத் தும்புறத்துஞ்சூழ்ந்தவொளியைநாட்டியே
நடுநாடியநின்னருளுக்கென்மேலென்னநாட்டமோ
நாய்க்குத் தவிசிட்டனைநின்றனக்கிங்கிதுவோராட்டமோ. (என)

பூதவெளியினடமும்பகுதிவெளியினாட்டமும்
போகவெளியிற்கூத்தும்யோகவெளியுளாட்டமும்
நாதவெளியிற்குனிப்பும்பரமநாதநடமுமே
நன்றுகாட்டிக்கொடுத்தயென்றுநலியாத்திடமுமே. (எனக்கு)

எட்டுமிரண்டுமிதுவென்றெனக்குச்சுட்டிக்காட்டியே
யெட்டாநிலையிலிருக்கப்புரிந்தாயிட்டுக்கூட்டியே
துட்டவினையைத்தீர்த்துஞானச்சுடருள்ளேற்றியே
தூண்டாதென்றும்விளங்கவைத்தாயுண்மைசாற்றியே. (என)

எண்ணுந்தோறுமெண்ணுந்தோறுமென்னுள்ளினிக்குதே
யிறைவநின்னைப்பாடநாவிலமுதஞ்சனிக்குதே
கண்ணுங்கருத்துநின்பாலன்றிப்பிறர்பாற்செல்லுமோ
கண்டேனுன்னையினிமேலென்னைமாயைவெல்லுமோ. (என)

விந்தோநாதவெளியுங்கடந்துமேலுமீளுதே
மேலைவெளியுங்கடந்துன்னடியாராணையாளுதே
அந்தோவுனதுபெருமைசிறிதுமறிவாரில்லையே
யறிந்தாருலகிலின்பவடிவமாவரொல்லையே. (எனக்கு)

சாதல்பிறத்தலென்னுமவத்தைதவிர்த்துக்காலையே
தனித்துன்னருளினமுதம்புகட்டிக்கொடுத்தாய்மேலையே
ஓதலுணர்தலுவத்தலெனக்குநின்பொற்பாதமே
யுலகவிடயக்காட்டிற்செல்லாதெனதுபோதமே. (எனக்கு)

தாங்கல்விடுதலிரண்டுமெனக்குச்சமமதாயிற்றே
சகத்தில்வழங்குமாயைவழக்குத்தவிர்ந்துபோயிற்றே

யேங்கல்சலிந்தலிரண்டுமின்றியிலைப்புநீங்கினே
னெந்தாய்கருணையமுதுண்டின்பப்பொருப்பிலோங்கினேனன். ()

உறவுபகையென்றிரண்டுமெனக்கிங்கொன்றதாயிற்றே
யொன்றெனறிரணடென றுன ருமபேதமோடிப்போயிற்றே
மறைவுநினைவென்றென்னைவலித்தவலிப்புநீங்கினேன்
மன்றிற்பரமாநந்தநடங்கண்டின்பமோங்கினேன். (எனக்கு)

௯௩௯௩.

இராகம் - காம்போதி, அடதாளம்.

பல்லவி.

வாரீர்சிதம்பரவல்லிசிவகாம
வல்லிமணாளரேவாரீர்
மணிமன்றவாணரேவாரீர். (வாரீர்)

சரணங்கள்.

ஆகமவேதமனேகமுகங்கொண்
டருச்சிக்கும்பாதரேவாரீர்
ஆருயிர்நாதரேவாரீர். (வாரீர்)

உள்ளக்கருத்தைநான்வள்ளற்குரைப்பதென்
னுள்ளத்திருந்தீரேவாரீர்
விள்ளர்க்கரியீரேவாரீர். (வாரீர்)

ஊன்னுதோறுன்னுதோருள்ளேயினிக்கின்ற
உத்தமரேயிங்குவாரீர்
உற்றதுணையானீர்வாரீர். (வாரீர்)

ஊமையெழுத்தினுள்ளாமையெழுந்துண்டென்
றோமையறிவித்தீர்வாரீர்
சேமஞ்செறிவித்தீர்வாரீர். (வாரீர்)

எட்டுமிரண்டுமென்றிட்டுவழங்குத
லெட்டும்படிசெய்தீர்வாரீர்
எட்டுருவாயினீர்வாரீர். (வாரீர்)

எண்ணமெல்லாமுமதெண்ணமல்லால்வேறோ
ரெண்ணமெனக்கில்லைவாரீர்
வண்ணமளிக்கின்றீர்வாரீர். (வாரீர்)

ஏகாந்தநன்னிலையோகாந்தத்துள்ளதென்
றேகாந்தஞ்சொல்லினீர்வாரீர்
தேகாந்தமல்லீரேவாரீர். (வாரீர்)

ஏகாதகல்விதான்சாகாதகல்வியென்
றேகாதலாற்சொன்னீர்வாரீர்
வேகாதகாலினீர்வாரீர். (வாரீர்)

ஏசாததந்திரம்பேசாதமந்திர
மீசானமேலென்றீர்வாரீர்
ஆசாதியில்லீரேவாரீர். (வாரீர்)

ஐந்துமலங்களும்வெந்துவிழவெழுத்
தைந்துஞ்செய்யுமென்றீர்வாரீர்
இந்துசிகாமணிவாரீர். (வாரீர்)

ஒத்தவிடந்தனில்நித்திரைசெய்யென்றி
ரொத்தவிடங்காட்டவாரீர்
சித்தசிகாமணிவாரீர். (வாரீர்)

ஓங்காரநாடகம்பாங்காகச்செய்கின்ற
வோங்காரநாடரேவாரீர்
ஆங்காரநீக்கினீர்வாரீர். (வாரீர்)

ஓராதுலகினைப்பாரா திருநினக்
கோராவகையென்றீர்வாரீர்
பேராநிலைதந்தீர்வாரீர். (வாரீர்)

ஓமென்பதற்குமுன்னுமென்றுரைத்துடன்
ஊமென்றுகாட்டினீர்வாரீர்
நாமென்றுநாட்டினீர்வாரீர். (வாரீர்)

கீர்த்தனைகள்.

இராகம். கல்யாணி - அடதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லதருணம் — அருள்செய்ய
இதுநல்லதருணம்.

அநுபல்லவி.

பொதுநல்லநடம்வல்லபுண்ணியரேகேளும்
பொய்யேதுஞ்சொல்கிலேன்மெய்யேபுகல்கின்றேன் (இது)

சரணங்கள்.

மதித்தசமயமதவழக்கெல்லா மாய்ந்தது
வருணச்சிரமமெனுமயக்கமுஞ் சாய்ந்தது
கொதித்தலோகாசாரக்கொதிப்பெல்லா மொழிந்தது
கொலையுங்களவுமற்றைப்புலையு மழிந்தது (இது)

குறித்தவேதாகமக்கூச்சலு மடங்கிற்று
கொதித்தமனமுருட்டுக்குரங்கு முடங்கிற்று
வெறித்தவெவ்வினைகளும்வெந்து குலைந்தது
விந்தைசெய்கொடுமாயைச்சந்தையுங் கலைந்தது.

கோபமுங்காமமுங்குடிகெட்டுப் போயிற்று
கொடியவோராங்காரம்பொடிப்பொடி யாயிற்று

தாபமுஞ்சோபமுந்தான்றானே செற்றது
தத்துவமெல்லாமென்றன் வச நிற்றது. (இது)
கரையாவெனதுமனக்கல்லுங் கரைந்தது
கலந்துகொளற்கென்கருத்தும் விரைந்தது
புரையாநிலையிலென் புந்தியுந் தங்கிற்று
பொய்படாககாதல் நதும்பிமேற் பொங்கிற்று
இதுநல்லதருணம் - அருள்செய்ய
இதுநல்லதருணம்.

பிரபஞ்ச வெற்றி.

அருட்சோதியானேனென்றறையப்பாமுரசு
அருளாட்சிபெற்றேனென்றறையப்பாமுரசு
மருட்சார்புதீர்ந்தேனென்றறையப்பாமுரசு
மரணந்தவிர்ந்தேனென்றறையப்பாமுரசு.

மங்களம்.

புங்கவர் புகழுமாதங்க முகந்திக
ழெங்கள் கணேசாங்கத் துங்கற்கு - மங்களம்.
போதந்திகழ்பர நாதந்தனினின்ற
நீதராஞ்சண்முக நாதற்கு - மங்களம்.
பூசைசெய்வாருள மாசைசெய்வார்தில்லை
யீசரெமது நடராஜற்கு - மங்களம்.
புண்ணியராகிய செண்ணியராய்த்தவம்
பண்ணியபத்தர்க்கு முத்தர்க்கு - மங்களம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

நிரதிசயானந்தத் திரட்டு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை.

குறுங்கழி நெடில் விருத்தம்.

அருட்கட றதும்பிக் கவுட்செவிச் சார லருவிபாய்ந் தெழிறரு மசலம், விருப்புற மருப்பிற் கடகமொன் றெடுத்து வீறுகிம் புரியெனத் தரிப்போய், சுருப்பினந் தொடருங் கதுப்பினோர் மயக்கிற் றுளைந்துழு தெனையினி யளிப்பாய், பொருப்பன புயத்தோய் மயிற்பரி யுகைத்தோய் போரிவா ழாறுமா முகனே. (1)

அறிவுதன்னினைவிற்கலந்துறுபோதிலரும்பரமுயிர்சகமுளவாம்
பிறிவிலவ்வறிவந்நினைவினையகன்றுற்பேதாபேதங்களொன்றின்றி
நெறியுறத்தானேதன்னிடத்திருக்குநிச்சயமலை றெனக்கிசைத்தான்
பொறிமறுமார்பனமருகவேளெனையாள்போரிவாழாறுமாமுகனே. 2

நினைவறிவெனவிவ்விரண்டினைவிரித்துநிகழ்த்துறுஞ்சுருதியீண்டிவற்றி, னினைவிரண்டாகும்பரநினைவெனவுநிலவுறுமுயிர்நினைவெனவும், புனைபரநினைவுசகமுயிர்நினைவுபுரிந்ததைப்பிடிக்குமென்றிசைத்தான், புனையரும்பாரஞ்சொரிதருநெய்தற்போரிவாழாறுமாமுகனே.

பரனதுமுகத்திற்குலகுபொய்சீவன்படிற்றுளக்கினுக்கதுமெய்ம்மை
திரமுறுசாட்சிதானெனச்சீவன்றெரிந்திடிற்பரன்மனமிவற்காம்
விரவியசகமப்போதுபொய்யாகிவிளங்குறுமென்றெனக்கிசைத்தான்
புரமெரிசெய்தோனுவந்துபெற்றெடுத்தபோரிவாழாறுமாமுகனே 4

அறிவினைநோக்கிலுயிர்வயமாகுமகமனஞ்சகத்தைநயவவுயிர்தான்
பிறிபடநோக்கின்மனத்தினின்வயமாம்பிறப்புமீதிதன்வயப்படாது
நெறியுறுமறிவின்மிகப்பரிசிக்கினினைப்பருங்கதியுமீதென்றுன்
பொறிமயிலேறுஞ்சேவகனெனையாள்போரிவாழாறுமாமுகனே. (5)

எதொருநினைவிங்கெழுமதுமனமீதெனதெனவருமிதன்மூலந்
தீதறுமூலவகங்காரமீதியானென்றெழுஞ்செப்புமிங்கிவைக்கு
மூதிருளவித்தைமூலமீதகன்றுன்மெய்யறிவெனவெனக்கிசைத்தா
போதகமார்க்கும்புகன்றமெய்க்குரவன்போரிவாழாறுமாமுகனே. ௬

சச்சிதாநந்தமெனும்பெயர்மூன்றிற்றழுவுமாவரணமூன்றிவைநா
நிச்சயவறிவாற்சமாதிஞானத்தானிகழ்வுறுசகசஞானத்தா [தான்
லச்சமின்றகலுமிவற்றினையறியென்றருட்கடனிறைத்தெனையளித்
பொய்ச்சழக்ககன்றமனத்தினார்நினைக்கும்போரிவாழாறுமாமுகனே.

சுருதியின்றுணிவானினைவுகொண்டுலகந்துச்சமென்றுணர்த
ச்சயமாங், கருதாறுநினைவையடக்கியிவ்வுலகங்கானலென்றுணர்ந்நி
ல்சமாதி, யிருவகையாய்முன்னுரைத்தவையின்றியிலங்கறிவுருவமா
ருத்தல், பொருவறுசகசஞானமென்றிசைத்தான்போரிவாழாறுமா
முகனே. (8

நிச்சயஞானஞ்சமாதிஞானங்கணிராசையார்மனத்தினிற்கலங்கா
தெச்சமென்றிருக்குமாசையார்மனத்திலிரண்டுஞானங்களுங்கலங்கு
நச்சுதலவெகுளியின்றியசகசஞானிகணசையுளர்போலப்
பொய்ச்சகத்துறினுங்கலங்குறாரென்றான்போரிவாழாறுமாமுகனே

சித்தொருநான்கிற்பிரமங்கூடத்தன்செப்புமாயாரகிதங்கண்
மத்தமிலீசனுயிர்கடாமாயாசகிதங்கள்வழுத்துமிவ்வீசன்
சத்தெனுந்தன்னைமறப்பிலாமையினுற்றதுசகிதேடிலன்சீவன்
பொய்த்தலில்வீடுதேடுமென்றிசைத்தான்போரிவாழாறுமாமுகனே.

ஓதுருநாமமியானெனதசுத்தமுயர்ந்துளசுத்தவாதனைக
ளாதியதிரோதமனுக்கிரகித்தாலாகமைவாக்கியக்கவாதனைக [ன்
ளேதமில்காட்சிகாண்பவனென்றவிவற்றுளோர்வகுப்பினுன்மனதி
போதமினினைவைப்பகுத்தடக்கென்றான்போரிவாழாறுமாமுகனே.

கயிலைவாழரசுதந்தகற்பகமக்கனவரசுரைகொடிக்கனிநா
லியல்புறுகற்புக்கன்னிமாரிருவரிருமருங்குறைவடமேரு
வயிலுடன்மயிலுங்கோழியுமாடுமழகுடன்படைத்தமெய்க்கடவுள்
புயலினஞ்சுரந்துபொழிதருநீதிப்போரிவாழாறுமாமுகனே. (12)

தடவரைப்பிறந்தநதியராச்சென்றுதண்கடற்படமுடிமீது
சுடர்விரியுதயகதிர்மணிவிளக்குஞ்சுந்தரப்போரிவேலிறையே
மடமையின்றடியேனுனதருளமிர்தவாரியின்மூழ்கிடநினையாய்
குடமுனிசிவந்தசடைமுடியிவர்ந்தகுரவணிசரணவாரிசனே. (13)

முற்றுப்பெற்றது.